

RISE ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΛΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΗΣ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗΣ ΒΙΑΣ ΣΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Η παρούσα έκδοση αποτελεί αποτέλεσμα πνευματικής εργασίας που αναπτύχθηκε από την Κοινοπραξία Οργανισμών RISE, στο πλαίσιο του Έργου **RISE Empowered Above Sexual Violence in Sports - Project** 101133924, το οποίο συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η κοινοπραξία οργανισμών RISE αναγνωρίζει με εκτίμηση τη χρηματοδότηση που έλαβε από την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία συνέβαλε σημαντικά στη διεξαγωγή των δραστηριοτήτων του Έργου RISE.

Ευχαριστίες στο προσωπικό, τα μέλη και τους επαγγελματίες που εκπροσωπούν τους εταίρους οργανισμούς, για όλη την εργασία που επιτελέστηκε κατά την προετοιμασία και την υλοποίηση της έρευνας RISE, καθώς και για την ανάλυση των δεδομένων και των πληροφοριών και την εξαγωγή συμπερασμάτων και ευρημάτων.

Ευχαριστίες και βαθιά εκτίμηση σε όλα τα συμμετέχοντα άτομα στις συζητήσεις των ομάδων εστίασης κατά την έρευνα RISE, για το χρόνο τους και την ανταλλαγή εμπειριών, απόψεων και σχολίων.

ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ ΕΤΑΙΡΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ RISE

- Οργανισμός Κοινωνικής Πολιτικής και Δράσης (Κύπρος) - Συντονιστής
- The American College of Greece Research Center (Ελλάδα) - Εταίρος
- Sports Club Altis (Ελλάδα) - Εταίρος
- Bulgarian Sports Development Association (Βουλγαρία) - Εταίρος
- Centro Universitario Sportivo - CUS Padova (Ιταλία) - Εταίρος
- Fundación Red Deporte y Cooperación (Ισπανία) - Εταίρος
- Zentrum für Innovative Bildung (Αυστρία) - Εταίρος

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΤΗΣ ΑΝΑΛΥΤΙΚΗΣ ΈΚΘΕΣΗΣ

Δρ Τατιάνα Χαλκίδου

ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΤΩΝ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Δρ Τατιάνα Χαλκίδου
Ιφιγένεια Κάτση
Παρασκευή Τουρή
Yoanna Dochevska
Pelin Öztürk

Δρ Ρίτσα Βεντουράτου
Δρ Δέσποινα Κόχλιου
Ναταλία Ρούτση
Δρ Ivaylo Zdravkov
Fethiye Aytaç

Δρ Χρυσάνθη Νέγα
Μαρία Καλογήρου
Marta Gravina
Melina Rupprecht

ΤΟ ΕΡΓΟ «RISE EMPOWERED ABOVE SEXUAL VIOLENCE»

Το Έργο "RISE Empowered Above Sexual Violence in Sports (RISE)" αποτελεί ένα πρωτοποριακό και καινοτόμο Έργο που αφορά την πρόληψη της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό. Η σεξουαλική βία θεωρείται ένα από τα σοβαρότερα κοινωνικά φαινόμενα, που εκδηλώνεται εναντίον οποιουδήποτε ατόμου, ανεξαρτήτως φύλου, ηλικίας, φυλής, σε οποιοδήποτε μέρος, οποιαδήποτε στιγμή. Είναι κοινώς αποδεκτό ότι όσο περισσότερο ευαισθητοποιούνται και συνειδητοποιούν οι άνθρωποι τις καταστροφικές συνέπειες που προκαλούνται στα θύματα από οποιαδήποτε μορφή σεξουαλικής βίας, ξεκινώντας από τραύματα, που οδηγούν ακόμη και στο θάνατο, και όσο περισσότερες δράσεις πρωτογενούς πρόληψης υιοθετούνται, τόσο αυξάνονται πολλαπλασιαστικά οι πιθανότητες καταπολέμησής της. Η διάρκεια του Έργου είναι 36 μήνες και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Καθ' όλη τη διάρκειά του, το Έργο προτείνει καινοτόμες και αποτελεσματικές δραστηριότητες που συμβάλλουν στην καταπολέμηση όλων των μορφών σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό. Οι διάφορες μορφές σεξουαλικής βίας περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τη σεξουαλική παρενόχληση, τη σεξουαλική κακοποίηση παιδιών, το βιασμό ή την απόπειρα βιασμού, τη διάδοση γυμνών φωτογραφιών/βίντεο χωρίς συγκατάθεση, το catcalling, το gaslighting, την ψηφιακή σεξουαλική βία, την άσεμνη έκθεση και άλλα. Κατά τη διάρκεια της υλοποίησης των δραστηριοτήτων θα αντιμετωπιστούν και άλλες συναφείς μορφές βίας, συμπεριλαμβανομένης της ψυχολογικής, σωματικής και λεκτικής βίας, οι οποίες στις περισσότερες περιπτώσεις συνυπάρχουν με περιστατικά σεξουαλικής βίας.

Στόχοι του Έργου RISE

α) να αναπτύξει και να προωθήσει ένα ολοκληρωμένο σύνολο πολιτικών, κατευθυντήριων γραμμών και εργαλείων για την πρόληψη της σεξουαλικής βίας, τα οποία θα υιοθετηθούν από διάφορους ενδιαφερόμενους φορείς του αθλητισμού, με βάση τις υφιστάμενες πρακτικές που αναπτύχθηκαν στο πλαίσιο προηγούμενων έργων της ΕΕ και τα αυθεντικά δεδομένα και τις πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν κατά τη διάρκεια ερευνητικών μελετών που διεξήχθησαν στο πλαίσιο του παρόντος Έργου

β) να ευαισθητοποιήσει και να ενισχύσει την τεχνογνωσία και τις δεξιότητες ατόμων και φορέων στον τομέα του αθλητισμού, εστιάζοντας στις μεθόδους και τα εργαλεία πρόληψης της σεξουαλικής βίας, συμβάλλοντας έτσι στη διασφάλιση ενός ασφαλούς και απαλλαγμένου από τη σεξουαλική βία αθλητικού περιβάλλοντος για όλους και ταυτόχρονα παρεμβαίνοντας εγκαίρως για την πρόληψη πράξεων σεξουαλικής βίας,

γ) να ευαισθητοποιήσει τους νέους που ασχολούνται με τον αθλητισμό, ιδιαίτερα τους αθλητές, σχετικά με το φαινόμενο της σεξουαλικής βίας, τους δείκτες κινδύνου, τις τεχνικές πρόληψης, τις διαδικασίες αναφοράς και τις ενέργειες υποστήριξης σε περίπτωση θυματοποίησης.

RISE Δικαιούχοι/Ομάδες-στόχοι

Αθλητές, επαγγελματίες του αθλητισμού (προπονητές/ήττριες, αθλητικοί διευθυντές/ντρίες, καθηγητές/τριες φυσικής αγωγής), ακαδημαϊκοί με ενδιαφέροντα σχετικά με τον αθλητισμό,

γυμναστές/στρίες, παράγοντες του αθλητισμού (αθλητικές ομοσπονδίες, αθλητικές οργανώσεις, αθλητικοί σύλλογοι), υπεύθυνοι χάραξης αθλητικής πολιτικής και εμπειρογνώμονες σε θέματα πολιτικής, διαχειριστές σε ΜΚΟ και κυβερνητικές υπηρεσίες που ασχολούνται με την πρόληψη της σεξουαλικής βίας και τους τομείς του αθλητισμού.

Δραστηριότητες του Έργου RISE

- Μελέτες που διεξήχθησαν για τον εντοπισμό και την αξιολόγηση των αναγκών των βασικών φορέων του αθλητισμού όσον αφορά τις γνώσεις, τις δεξιότητες, την ευαισθητοποίηση και την ενημέρωση σχετικά με την πρόληψη της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό και τη μέτρηση της επικράτησης (επιπολασμού) των διαφόρων μορφών σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό.
- Ανάπτυξη πρωτοκόλλων, οδηγών, και εγχειριδίων.
- Ανάπτυξη εκπαιδευτικού και επιμορφωτικού προγράμματος για την πρόληψη της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό, το οποίο θα δημοσιευθεί σε πλατφόρμα ηλεκτρονικής εκπαίδευσης.
- Εκπαιδευτικές και επιμορφωτικές δράσεις για την ενίσχυση των γνώσεων, των πρακτικών δεξιοτήτων και της τεχνογνωσίας, καθώς και για την ευαισθητοποίηση σχετικά με την πρόληψη της σεξουαλικής βίας και την ανάπτυξη εκπαιδευτικών, οπτικοακουστικών εργαλείων και υλικού.
- Διάδοση και αξιοποίηση των αποτελεσμάτων.

Αποτελέσματα του Έργου RISE

Τα αποτελέσματα του Έργου περιλαμβάνουν τη δημοσίευση ολοκληρωμένων ερευνητικών εκθέσεων, πρωτοκόλλων, πολιτικών, οδηγών, εθνικών και διακρατικών προγραμμάτων μάθησης και κατάρτισης, μιας πλατφόρμας ηλεκτρονικής μάθησης και κατάρτισης, εκστρατεία ευαισθητοποίησης και υλικό προώθησης, συμπεριλαμβανομένων βίντεο, διοργάνωση ενός ευρωπαϊκού φόρουμ και ημερίδων ενημέρωσης στις χώρες των εταίρων.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Δικτυακός τόπος: <https://rise-project.org/>

Facebook: <https://www.facebook.com/rise.empowered/>

Instagram: <https://www.instagram.com/rise.empowered/%20>

You Tube Channel: https://www.youtube.com/@RISE_Empowered

Επικοινωνία μέσω e-mail:

Κύπρο

- Οργανισμός Κοινωνικής Πολιτικής και Δράσης (SPAO) - E-mail: info@socialpolicyaction.org

Ελλάδα

- Κέντρο Ερευνών του Αμερικανικού Κολλεγίου Ελλάδος, (ACG-RC) - E-mail: irb@acg.edu
- Αθλητικός Σύλλογος ALTIS (A.S. ALTIS) - E-mail: a.s.altis@outlook.com

Βουλγαρία

- Bulgarian Sports Development Association (BSDA) - E-mail: info@bulsport.bg

Ιταλία

- Centro Universitario Sportivo di Padova (C.U.S. Padova A.S.D.) - E-mail: europa@cuspadova.it

Ισπανία

- Ίδρυμα Δικτύου Αθλητισμού και Συνεργασίας (Red Deporte) - E-mail: rdc@redeporte.org

Αυστρία

- Innovative Education Center (IEC Austria) - E-mail: info@zentrumib.org

ΑΠΟΠΟΙΗΣΗ ΕΥΘΥΝΗΣ

Με τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι απόψεις και οι γνώμες που διατυπώνονται εκφράζουν αποκλειστικά τις απόψεις των συντακτών και δεν αντιπροσωπεύουν κατ'ανάγκη τις απόψεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης και Πολιτισμού (EACEA). Η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο EACEA δεν μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνοι για τις εκφραζόμενες απόψεις.

Πίνακας Περιεχομένων

1. Εισαγωγή.....	10
Ιστορικό και Πλαίσιο	10
Ευαισθητοποίηση: Ενσυναίσθηση και κατανόηση.....	12
Ευαισθητοποίηση: Γνώση ως καταλύτης για δράση	13
Πρόληψη: Καθορισμός ενός προστατευτικού πλαισίου	14
Η συνέργεια της ευαισθητοποίησης, της ευαισθητοποίησης και της πρόληψης.....	15
Στόχοι της μελέτης.....	15
Κατανόηση των αναγκών των ενδιαφερομένων μερών	16
Εντοπισμός κενών γνώσης και ευαισθητοποίησης	16
Προσαρμογή των παρεμβάσεων στους ρόλους των ενδιαφερομένων μερών.....	17
Χαρτογράφηση αποτελεσματικών πρακτικών	17
Μάθηση από επιτυχημένες παρεμβάσεις.....	18
Ενίσχυση της συνηγορίας, της ανάπτυξης πολιτικής και της δημιουργίας ικανοτήτων	18
Πεδίο εφαρμογής της μελέτης	19
Αθλητές/Αθλήτριες: Ενδυνάμωση ευάλωτων συμμετεχόντων.....	19
Επαγγελματίες του αθλητισμού: Αθλητές/Αθλήτριες: Χτίζοντας την πρώτη γραμμή άμυνας	19
Διαχειριστές: Ενίσχυση των θεσμικών πλαισίων.....	20
Διασυνοριακή ανάλυση για ευρύτερο αντίκτυπο	20
2. Μεθοδολογία.....	20
Έρευνα γραφείου	21
Διασυνοριακές συγκρίσεις.....	21
Πρωτογενής έρευνα.....	22
Οργάνωση συζητήσεων ομάδων εστίασης των ενδιαφερομένων μερών	22
3. Ευρήματα έρευνας γραφείου	23
Εκστρατείες ευαισθητοποίησης	23
Προγράμματα κατάρτισης και παρεμβάσεις	24
Βέλτιστες πρακτικές.....	25
Παρεμβάσεις.....	26
4. Αποτελέσματα της συζήτησης στην ομάδα εστίασης	27
1. Πολιτικές και διαδικασίες για την πρόληψη και αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό: από τις χώρες-εταίρους	27

Συγκριτικές παρατηρήσεις.....	28
Συστάσεις.....	29
2. Εκπαίδευση και ευαισθητοποίηση σχετικά με την πρόληψη της σεξουαλικής βίας: Αθλητισμού σε όλες τις χώρες-εταίρους	29
Συγκριτικές παρατηρήσεις.....	31
Συστάσεις.....	32
3. Προώθηση ασφαλών και σεβαστών αθλητικών περιβαλλόντων: από τις χώρες-εταίρους	32
Συγκριτικές παρατηρήσεις:	34
Συστάσεις.....	35
4. Χειρισμός καταγγελλόμενων περιπτώσεων σεξουαλικής βίας: Αθλητισμού σε όλες τις χώρες-εταίρους.....	35
Συγκριτικές παρατηρήσεις.....	37
Συστάσεις.....	38
5. Υποστήριξη επιζώντων σεξουαλικής βίας: από τις χώρες-εταίρους.....	38
Συγκριτικές παρατηρήσεις.....	40
Συστάσεις.....	41
1. Εκπαίδευση για την αναγνώριση σημείων σεξουαλικής βίας: από τους προπονητές/ήτριες σε όλες τις χώρες-εταίρους	41
Συγκριτικές παρατηρήσεις.....	43
Συστάσεις.....	44
2. Ενημέρωση για τα κανάλια καταγγελίας σεξουαλικής βίας: από προπονητές/ήτριες σε όλες τις χώρες εταίρους	44
Συγκριτικές παρατηρήσεις.....	46
Συστάσεις.....	47
3. Προώθηση του σεβασμού και της επικοινωνίας: από τους προπονητές/ήτριες σε όλες τις χώρες-εταίρους.....	47
Συγκριτικές παρατηρήσεις.....	49
Συστάσεις.....	50
4. Συζήτηση για την κατάλληλη σωματική επαφή στον αθλητισμό: από προπονητές/ήτριες σε όλες τις χώρες εταίρους	50
Συγκριτικές παρατηρήσεις.....	52
Συστάσεις.....	53

5. Αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό: προπονητές/ήττριες σε όλες τις χώρες εταίρους	53
Συγκριτικές παρατηρήσεις	55
Συστάσεις	56
6. Χειρισμός προβλημάτων συμπεριφοράς και αντιμετώπιση παραπτωμάτων: από προπονητές σε όλες τις χώρες-εταίρους.....	57
Συγκριτικές παρατηρήσεις	59
Συστάσεις	60
1. Ορισμός της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό: Αθλητές/Αθλήτριες από όλες τις χώρες-εταίρους..	60
Συγκριτικές παρατηρήσεις	63
Συστάσεις	64
2. Εμπειρίες και παρατηρήσεις σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό: Αθλητές/Αθλήτριες από όλες τις χώρες-εταίρους.....	64
Συγκριτικές παρατηρήσεις	67
Συστάσεις	67
3. Εκπαίδευση και ευαισθητοποίηση σχετικά με τη σεξουαλική βία στον αθλητισμό: Αθλητές/Αθλήτριες από όλες τις χώρες-εταίρους.....	68
Συγκριτικές παρατηρήσεις	71
Συστάσεις	71
4. Υποστήριξη συμπαίκτων που έχουν βιώσει σεξουαλική βία: Αθλητές/Αθλήτριες από όλες τις χώρες-εταίρους.....	74
Συγκριτικές παρατηρήσεις	76
Συστάσεις	77
5. Επίπεδα άνεσης στην καταγγελία σεξουαλικής βίας: Αθλητές/Αθλήτριες από όλες τις χώρες-εταίρους	78
Συγκριτικές παρατηρήσεις	80
Συστάσεις	81
6. Προτεινόμενα μέτρα και επίπεδα ευαισθητοποίησης για την πρόληψη της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό: Αθλητές/Αθλήτριες από όλες τις χώρες-εταίρους.....	83
Συγκριτικές παρατηρήσεις	85
Συστάσεις	86
Γεωγραφικές και πολιτισμικές διαφορές στις ανάγκες και τις προοπτικές των ενδιαφερομένων μερών ...	87
Αθλητές/Αθλήτριες	87

Προπονητές.....	87
Διαχειριστές/Διαχειρίστριες	88
5. Ανάλυση των αναγκών των ενδιαφερομένων μερών	90
1. Ελλείψεις ευαισθητοποίησης και γνώσεων	90
2. Ασυνεπής ή ανεπαρκής εκπαίδευση	90
3. Πολιτιστικά και θεσμικά εμπόδια	90
4. Έλλειψη πόρων και θεσμικής υποστήριξης.....	91
5. Ανεπαρκής ανάπτυξη και εφαρμογή πολιτικών	91
6. Ακατάλληλος χειρισμός αναφερόμενων υποθέσεων.....	91
6. Συζήτηση	92
1. Συνειδητοποίηση του τι συνιστά σεξουαλική βία.....	92
2. Πολιτισμικές αλλαγές για την αντιμετώπιση του στίγματος και της σιωπής γύρω από τη σεξουαλική βία	92
3. Βελτίωση των γνώσεων σχετικά με τους μηχανισμούς υποβολής εκθέσεων.....	93
4. Αναγνώριση συμπεριφορικών δεικτών κακοποίησης.....	93
5. Δυναμική ισχύος και ασφαλές αθλητικό περιβάλλον	93
6. Ενδυνάμωση των αθλητών να μιλήσουν.....	94
7. Στοχευμένη εκπαίδευση για διαχειριστές και αθλητικούς οργανισμούς	94
7. Συστάσεις.....	94
Για Αθλητικούς Οργανισμούς	94
Για τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής	95
Για τους ενδιαφερόμενους.....	96
Για μελλοντική έρευνα.....	97
8. Συμπέρασμα.....	97
9. Αναφορές.....	99

1. Εισαγωγή

Ιστορικό και Πλαίσιο

Ενώ τα αθλήματα συχνά εξυμνούνται για τα σωματικά, ψυχολογικά και κοινωνικά οφέλη τους (Eime et al., 2013- Oja et al., 2015), έχουν επίσης σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στα συμμετέχοντα άτομα. Τα τελευταία 25 χρόνια, η έρευνα έχει φωτίσει ζητήματα όπως ζημιά από συμμετοχή, η έντονη πίεση που αντιμετωπίζουν οι νεαροί/ές αθλητές/τριες, η κακομεταχείριση και η περιθωριοποίηση με βάση παράγοντες όπως η τάξη, η εθνικότητα, το φύλο, η σεξουαλικότητα ή η αναπηρία (David, 2005- Stirling, 2008- Killick, 2009). Τα ανταγωνιστικά αθλήματα για νέους/νέες, ειδικότερα, έχουν επικριθεί ότι δεν σέβονται τα δικαιώματα των παιδιών, με την ιεραρχική φύση του αθλητισμού να αποθαρρύνει συχνά τους/τις αθλητές/αθλήτριες από το να εκφράσουν τις ανησυχίες τους (Farstad, 2007- Mountjoy et al., 2016). Για ορισμένα άτομα, το τραύμα που προκαλούν αυτές οι αρνητικές εμπειρίες οδηγεί σε πλήρη απομάκρυνση από τον αθλητισμό, στερώντας τους από τα πολλά οφέλη που μπορεί να προσφέρει η συμμετοχή. Μεταξύ των πιο ανησυχητικών ζητημάτων αποτελεί η σεξουαλική βία, η οποία έχει αρχίσει να προσελκύει την προσοχή στα τέλη της δεκαετίας του 1980 (Brackenridge, 2001). Παρά την αυξανόμενη αναγνώριση, το θέμα αυτό παραμένει ανεπαρκώς διερευνημένο και σε μεγάλο βαθμό ταμπού (Parent & Fortier, 2017- Parent & Vaillancourt-Morel, 2021), αναδεικνύοντας την ανάγκη για μεγαλύτερη διερεύνηση και δράση για την αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος στον αθλητισμό.

Η σεξουαλική βία στον αθλητισμό είναι ένα διάχυτο και βαθιά ριζωμένο ζήτημα που επηρεάζει άτομα σε όλα τα επίπεδα αθλητικής συμμετοχής. Υπονομεύει την ακεραιότητα των αθλητικών περιβαλλόντων, διαταράσσει την ανάπτυξη της εμπιστοσύνης και θέτει σε σημαντικό κίνδυνο την ασφάλεια και την ευημερία των συμμετεχόντων. Επιπλέον, η σεξουαλική βία είναι ένας ευρύς όρος που περιλαμβάνει μια σειρά συμπεριφορών, από παρενόχληση χωρίς σωματική επαφή (π.χ. ακατάλληλα μηνύματα) έως παραβατικές πράξεις και σωματική σεξουαλική βία (π.χ. ανεπιθύμητο άγγιγμα, βιασμός) (Gaedicke et al., 2021- Wagner & Rulofs, 2023). Αυτές οι συμπεριφορές έχουν συχνά τις ρίζες τους στην εκμετάλλευση της δυναμικής της εξουσίας και της σεξουαλικότητας, με αποτέλεσμα να προκαλούν βαθύ εκφοβισμό και τραύμα στα θύματα (Brackenridge, 2001- Ohlert et al., 2018). Επιπλέον, οι συστημικές και δομικές ανισορροπίες ισχύος στους αθλητικούς οργανισμούς δημιουργούν περιβάλλοντα που επιτρέπουν τέτοιου είδους παραπτώματα (Fastling & Brackenridge, 2009). Παράγοντες όπως η απομόνωση, οι ιεραρχικές δομές και τα παγιωμένα συστημικά ζητήματα αυξάνουν περαιτέρω τον κίνδυνο κακοποίησης σε αθλητικά περιβάλλοντα (Roberts et al., 2020). Επιπλέον, ενώ οι στενές σχέσεις μεταξύ προπονητών/τριών και αθλητών/τριών θεωρούνται συχνά απαραίτητες για την αθλητική επιτυχία, μπορούν επίσης να προωθήσουν ανθυγιεινές εξαρτήσεις, παραβιάσεις της εμπιστοσύνης και ευκαιρίες για εκμετάλλευση (Gaedicke et al., 2021- Farstad, 2007). Δυστυχώς, η κουλτούρα της απόκρυψης στον αθλητισμό διαιωνίζει ένα "τείχος σιωπής", επιτρέποντας στην κακοποίηση να επιμένει και να προστατεύει τους δράστες (Kerr & Stirling, 2019). Επιπλέον, η έλλειψη της τεχνολογίας, ιδίως των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, έχει διευρύνει

σημαντικά τις ευκαιρίες για την προσέλευση και την εκμετάλλευση, με τους νέους και τα παιδιά να είναι ιδιαίτερα ευάλωτοι σε αυτές τις τακτικές (Murphy, 2019- Sanderson & Weathers, 2020). Αυτή η σύγχρονη διάσταση της κακοποίησης υπογραμμίζει την εξελισσόμενη και πολύπλευρη φύση του ζητήματος, απαιτώντας επαγρύπνηση και προσαρμοστικότητα στις προσπάθειες πρόληψης.

Εν μέσω αυτών των προκλήσεων, οι έρευνες αναδεικνύουν την ανησυχητική επικράτηση και τη σοβαρότητα της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό, ρίχνοντας φως στην εκτεταμένη και συστημική φύση του προβλήματος. Μια έρευνα στην Ολλανδία και το Βέλγιο διαπίστωσε ότι η σεξουαλική βία που διαπράχθηκε από προπονητές/ήτριες ήταν σημαντικά πιο σοβαρή από εκείνη που διαπράχθηκε από ομότιμους αθλητές/τριες ή άλλους (Vertommen et al., 2016). Στη Γερμανία, μια μελέτη αποκάλυψε ότι το 37,6 % των αθλητών/τριών ελίτ είχαν βιώσει σεξουαλική βία στον οργανωμένο αθλητισμό, με τους/τις προπονητές/ήτριες και το εποπτικό προσωπικό να ευθύνονται για το 63 % των περιπτώσεων που περιλάμβαναν σωματική επαφή (Rulofs, 2015- Ohlert et al., 2018). Σε παγκόσμιο επίπεδο, η σεξουαλική βία στον αθλητισμό εκτιμάται ότι κυμαίνεται από 2% έως 48%, με υψηλότερα ποσοστά μεταξύ των αθλητών/τριών της ελίτ λόγω της πρώιμης εξειδίκευσης και της εξάρτησης από τους/τις προπονητές/ήτριες (Marks et al., 2012). Στην Ευρώπη, ο επιπολασμός κυμαίνεται από 5% έως 17%, με τις γυναίκες και τα κορίτσια να πλήττονται δυσανάλογα (Ευρωπαϊκή Επιτροπή, 2016). Στη Γαλλία, μια έρευνα του 2021 αποκάλυψε πάνω από 400 ύποπτους δράστες σε 48 αθλητικές ομοσπονδίες, με τα περισσότερα θύματα να είναι κάτω των 15 ετών (Charlton, 2024). Παρά τα ανησυχητικά αυτά ευρήματα, πολλές περιπτώσεις παραμένουν ανεπίλυτες, γεγονός που υπογραμμίζει περαιτέρω τον συστημικό χαρακτήρα του ζητήματος.

Ωστόσο, η ευαισθητοποίηση από μόνη της δεν αρκεί. Η αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό απαιτεί περισσότερα από μεμονωμένες παρεμβάσεις ή αντιδραστικά μέτρα. Μια ολιστική, πολύπλευρη προσέγγιση είναι απαραίτητη, η οποία περιλαμβάνει τρεις αλληλένδετους πυλώνες: ευαισθητοποίηση, ενημέρωση και πρόληψη. Αυτοί οι πυλώνες είναι θεμελιώδεις για την προώθηση μιας ασφαλούς, χωρίς αποκλεισμούς και υποστηρικτικής κουλτούρας στον αθλητισμό. Μαζί, αντιμετωπίζουν τα βαθύτερα αίτια της σεξουαλικής βίας, ενδυναμώνουν τα άτομα να αναλάβουν δράση και δημιουργούν προστατευτικούς μηχανισμούς για την πρόληψη μελλοντικών περιστατικών. Οι προσπάθειες για την πρόληψη της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό πρέπει να δίνουν προτεραιότητα τόσο στην ατομική όσο και στη συστημική αλλαγή. Οι βοηθητικές συμπεριφορές μπορούν να λάβουν προληπτικές μορφές, όπως η αναζήτηση γνώσεων σχετικά με τη σεξουαλική βία, ή αντιδραστικές μορφές, όπως η παρέμβαση σε καταστάσεις υψηλού κινδύνου (McMahon & Banyard, 2012) και οι σύγχρονες στρατηγικές, όπως η παρέμβαση του παρευρισκόμενου, στοχεύουν στην ευαισθητοποίηση της σεξουαλικής βίας ως κοινωνικό ζήτημα (Tredinnick & McMahon, 2021). Επιπλέον, η ηγεσία έχει καθοριστική σημασία για την προώθηση της ευαισθητοποίησης, την προώθηση της δέσμευσης σε πρωτοβουλίες πρόληψης και τη δημιουργία τόνου υπευθυνότητας σε όλους τους οργανισμούς (Banyard, 2014- McMahon, 2015). Η αποτελεσματική πρόληψη απαιτεί επίσης ισχυρές πολιτικές, σαφείς και προσβάσιμους μηχανισμούς αναφοράς και αυστηρή επιβολή για τη διασφάλιση της λογοδοσίας και την αποτροπή παραπτώματων (Parent & Demers, 2011). Η εξατομικευμένη εκπαίδευση και κατάρτιση για όλους

τους ενδιαφερόμενους -συμπεριλαμβανομένων των προπονητών/τριών, του ιατρικού προσωπικού, των αθλητών/τριών και των υπευθύνων χάραξης πολιτικής- είναι ζωτικής σημασίας για την καθιέρωση μιας κουλτούρας ασφάλειας και λογοδοσίας. Με την ενσωμάτωση πρωτοβουλιών ευαισθητοποίησης με εφαρμόσιμα μέτρα, την ενδυνάμωση των παρευρισκόμενων και την προώθηση της προληπτικής δέσμευσης, η αθλητική κοινότητα μπορεί να αντιμετωπίσει το διάχυτο ζήτημα της σεξουαλικής βίας και να δημιουργήσει ένα περιβάλλον όπου όλοι οι συμμετέχοντες θα αισθάνονται προστατευμένοι και αξιολογημένοι.

Ευαισθητοποίηση: Ενσυναίσθηση και κατανόηση

Όπως επισημάνθηκε προηγουμένως, βασικό συστατικό αυτής της προληπτικής προσέγγισης είναι η ευαισθητοποίηση, η οποία επικεντρώνεται στην ενίσχυση της ενσυναίσθησης και της κατανόησης μεταξύ όλων των εμπλεκόμενων μερών στον αθλητισμό. Η ευαισθητοποίηση υπερβαίνει την απλή διάδοση πληροφοριών - στοχεύει στην καλλιέργεια μιας νοοτροπίας που αναγνωρίζει τη σοβαρότητα της σεξουαλικής βίας και τη συλλογική ευθύνη για δράση. Η διαδικασία αυτή αμφισβητεί επιβλαβείς νόρμες, όπως η κανονικοποίηση της ανάρμοστης συμπεριφοράς ή η πεποίθηση ότι η κακοποίηση αποτελεί αναπόφευκτη πτυχή της αθλητικής κουλτούρας. Για παράδειγμα, μέσω εργαστηρίων και εκπαιδευτικών συνεδριών, τα συμμετέχοντα άτομα μαθαίνουν για τον αντίκτυπο των ανισορροπιών εξουσίας, τις επιζήμιες συνέπειες της κατηγορίας των θυμάτων και τη σημασία του να μιλάει κανείς κατά της κακής συμπεριφοράς. Καθώς εξανθρωπίζει το ζήτημα και ενθαρρύνει την ενσυναίσθηση για τα θύματα, η ευαισθητοποίηση θέτει ένα κρίσιμο θεμέλιο για τον πολιτισμικό μετασχηματισμό στον αθλητισμό.

Γιατί η ευαισθητοποίηση έχει σημασία

1. **Αντιμετώπιση του στίγματος και του ταμπού:** Η σεξουαλική βία είναι συχνά ένα δύσκολο θέμα προς συζήτηση (Parent & Fortier, 2017- Parent & Vaillancourt-Morel, 2021), ιδίως στον αθλητισμό, όπου επικρατούν ιεραρχικές σχέσεις και στενά συνδεδεμένες ομαδικές δυναμικές. Η ευαισθητοποίηση καταρρίπτει τα εμπόδια με την ομαλοποίηση των συζητήσεων σχετικά με τη συναίνεση, τα όρια και την κακοποίηση.
2. **Ενδυνάμωση των ενδιαφερομένων μερών:** Η εκπαίδευση των προπονητών/τριών και των διοικητικών στελεχών σχετικά με τις ψυχολογικές και συναισθηματικές επιπτώσεις της σεξουαλικής βίας τους επιτρέπει να εντοπίζουν και να ανταποκρίνονται αποτελεσματικότερα σε πιθανά προβλήματα (Ευρωπαϊκή Επιτροπή, 2016). Τα ευαισθητοποιημένα άτομα είναι καλύτερα εξοπλισμένα για να υποστηρίξουν τα θύματα και να συνηγορήσουν για ασφαλέστερα περιβάλλοντα.
3. **Προκαλώντας πολιτισμικά πρότυπα:** Όπως το καψόνι, τα ανάρμοστα αστεία ή η εκμετάλλευση της δυναμικής της εξουσίας. Η ευαισθητοποίηση δημιουργεί επίγνωση αυτών των συμπεριφορών και συμβάλλει στη διάλυση των επιβλαβών παραδόσεων.

Με την καλλιέργεια του αισθήματος της κοινής ευθύνης, η ευαισθητοποίηση διασφαλίζει ότι όλα τα άτομα στην αθλητική κοινότητα αναγνωρίζουν το ρόλο τους στην πρόληψη της σεξουαλικής βίας και την υποστήριξη των επιζήσαντων.

Ευαισθητοποίηση: Γνώση ως καταλύτης για δράση

Ενώ η ευαισθητοποίηση δημιουργεί συναισθηματική κατανόηση, η ευαισθητοποίηση εξοπλίζει τα άτομα με τις γνώσεις και τα εργαλεία για να αναγνωρίζουν, να αντιδρούν και να καταγγέλλουν τη σεξουαλική βία. Οι εκστρατείες ευαισθητοποίησης αναδεικνύουν την επικράτηση της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό, τις διάφορες εκφάνσεις της και τους τρόπους με τους οποίους μπορεί να αντιμετωπιστεί. Ως εκ τούτου, αυτή η γνώση δίνει τη δυνατότητα στα άτομα να αναγνωρίζουν τις κόκκινες σημαίες και να ζητούν βοήθεια όταν είναι απαραίτητο. Για παράδειγμα, οι αποτελεσματικές προσπάθειες ευαισθητοποίησης συχνά περιλαμβάνουν τη διανομή υλικού που εξηγεί τι συνιστά σεξουαλική βία, παρέχει παραδείγματα απαράδεκτης συμπεριφοράς και περιγράφει τα βήματα για την αναφορά περιστατικών. Επιπλέον, οι δημόσιες εκστρατείες μπορούν να ενισχύσουν περαιτέρω αυτά τα μηνύματα, προσεγγίζοντας ευρύτερα ακροατήρια και ενθαρρύνοντας τη συλλογική ευθύνη. Στην αθλητική κοινότητα, οι πρωτοβουλίες ευαισθητοποίησης είναι ιδιαίτερα σημαντικές για την εκπαίδευση των νεαρών αθλητών σχετικά με τα δικαιώματά τους και τη δημιουργία ασφαλών οδών για να εκφράσουν τις ανησυχίες τους χωρίς το φόβο αντιποίνων.

Γιατί η ευαισθητοποίηση είναι κρίσιμη

1. **Αναγνώριση προειδοποιητικών σημάτων:** Murphy, 2019; Sanderson & Weathers, 2020). Οι εκστρατείες ευαισθητοποίησης παρέχουν τις απαραίτητες γνώσεις για τον έγκαιρο εντοπισμό αυτών των σημείων.
2. **Ενδυνάμωση των θυμάτων:** Οι αθλητές/αθλήτριες, ιδιαίτερα οι νεότεροι/ες ή τα περιθωριοποιημένα άτομα, συχνά δεν γνωρίζουν τα δικαιώματά τους ή μπορεί να αισθάνονται αβέβαιοι και διστακτικοί στο να καταγγείλουν κακοποίηση. Οι πρωτοβουλίες ευαισθητοποίησης διαδραματίζουν κρίσιμο ρόλο στην αντιμετώπιση αυτού του κενού, εκπαιδεύοντας τους/τις αθλητές/αθλήτριες σχετικά με τα δικαιώματά τους, τους διαθέσιμους πόρους και τους μηχανισμούς καταγγελίας, τονίζοντας παράλληλα την υποστήριξη και την προστασία που μπορούν να αναμένουν καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας. Ως εκ τούτου, ενδυναμώνοντας τους/τις αθλητές/αθλήτριες με αυτές τις γνώσεις, οι πρωτοβουλίες αυτές συμβάλλουν στην ενίσχυση της αίσθησης αυτοπεποίθησης και δράσης, δίνοντάς τους τη δυνατότητα να αναλάβουν δράση κατά της κακοποίησης.
3. **Αποστιγματισμός της αναφοράς:** Δημιουργώντας έτσι μια κουλτούρα σιωπής που επιτρέπει τη συνέχιση της κακής συμπεριφοράς. Οι εκστρατείες ευαισθητοποίησης αποσκοπούν στο να σπάσουν αυτόν τον κύκλο με την ομαλοποίηση της πράξης της αναφοράς, τονίζοντας την εμπιστευτικότητα της διαδικασίας, τη διαθεσιμότητα της υποστήριξης των επιζώντων και τον κρίσιμο ρόλο που διαδραματίζει η λογοδοσία στην προώθηση ενός ασφαλούς και χωρίς αποκλεισμούς περιβάλλοντος. Ως εκ τούτου, με την αντιμετώπιση αυτών των φόβων, τέτοιες

εκστρατείες ενδυναμώνουν τα θύματα να αναφερθούν και να συμβάλουν σε μια κουλτούρα διαφάνειας και δικαιοσύνης.

4. **Δημιουργία ενημερωμένων παρευρισκόμενων:** Η ευαισθητοποίηση δεν ωφελεί μόνο τα δυνητικά θύματα, αλλά ενδυναμώνει και τα παρευρισκόμενα άτομα να παρέμβουν. Για παράδειγμα, τα εκπαιδευτικά προγράμματα μπορούν να διδάξουν σε προπονητές/τριες, συμπαίκτες/τριες, ακόμη και θεατές πώς να αναγνωρίζουν και να αντιδρούν αποτελεσματικά σε πιθανή κακοποίηση.

Μπορεί να υποστηριχθεί ότι μια ενημερωμένη κοινότητα είναι καλύτερα προετοιμασμένη να τηρήσει τα πρότυπα ασφαλείας και να ανταποκριθεί άμεσα σε περιστατικά, διασφαλίζοντας ότι οι δράστες θα λογοδοτήσουν και ότι τα θύματα θα λάβουν τη φροντίδα που χρειάζονται.

Πρόληψη: Καθορισμός ενός προστατευτικού πλαισίου

Τέλος, η πρόληψη επικεντρώνεται στην προληπτική μείωση των ευκαιριών για σεξουαλική βία και στη δημιουργία ενός δομημένου πλαισίου που διασφαλίζει όλους/όλες τους/τις συμμετέχοντες/χουσες. Περιλαμβάνει την εφαρμογή σαφών πολιτικών, την επιβολή κωδίκων δεοντολογίας και την προώθηση ενός περιβάλλοντος όπου η λογοδοσία αποτελεί προτεραιότητα. Συγκεκριμένα, οι στρατηγικές πρόληψης συχνά περιλαμβάνουν την εκπαίδευση των προπονητών/τριών και των διοικητικών στελεχών για την αναγνώριση των σημείων κακοποίησης, την υιοθέτηση προγραμμάτων προστασίας των παιδιών στα αθλήματα νέων και τη χρήση τεχνικών παρέμβασης από τους παρευρισκόμενους για την αντιμετώπιση δυνητικά επιβλαβών καταστάσεων. Ένα αποτελεσματικό πλαίσιο πρόληψης λαμβάνει επίσης υπόψη περιβαλλοντικούς παράγοντες, όπως η διασφάλιση της διαφάνειας στις αλληλεπιδράσεις μεταξύ προπονητών/τριών και αθλητών/τριών, η αποφυγή απομονωμένων συναντήσεων ένας προς έναν και η τροποποίηση των φυσικών χώρων για τη μείωση των κινδύνων, και τα μέτρα αυτά όχι μόνο προστατεύουν τους συμμετέχοντες αλλά και προάγουν μια κουλτούρα αμοιβαίου σεβασμού και ασφάλειας.

Γιατί η πρόληψη είναι απαραίτητη

1. **Μετριασμός των ευκαιριών για κατάχρηση:** (Ευρωπαϊκή Επιτροπή, 2016) και διαφανείς πολιτικές για τις αλληλεπιδράσεις με τους/τις αθλητές/αθλήτριες, μειώνουν την πιθανότητα εμφάνισης περιστατικών. Για παράδειγμα, η αποφυγή καταστάσεων τετ-α-τετ μεταξύ προπονητών/τριών και ανηλίκων μπορεί να αποτρέψει την κατάχρηση.
2. **Καθιέρωση λογοδοσίας:** Τα πλαίσια πρόληψης περιλαμβάνουν σαφείς κώδικες δεοντολογίας και πρωτόκολλα αναφοράς που διασφαλίζουν τη λογοδοσία σε όλα τα επίπεδα του οργανισμού (Ευρωπαϊκή Επιτροπή, 2016). Αυτή η διαφάνεια δημιουργεί μια κουλτούρα εμπιστοσύνης και ασφάλειας.
3. **Προστασία ευάλωτων ομάδων:** Οι νεαροί/ές αθλητές/αθλήτριες, οι γυναίκες και τα άτομα με αναπηρίες διατρέχουν συχνά μεγαλύτερο κίνδυνο κακοποίησης. Τα προγράμματα πρόληψης που περιλαμβάνουν πολιτικές προστασίας των παιδιών, εκπαίδευση με

ευαισθησία ως προς το φύλο και προσβάσιμα συστήματα αναφοράς αντιμετωπίζουν αυτά τα τρωτά σημεία.

4. **Πρώθηση της μακροπρόθεσμης αλλαγής:** Περιλαμβάνει την οικοδόμηση μιας κουλτούρας ασφάλειας που θα εμπεδωθεί στις αξίες και τις λειτουργίες των αθλητικών οργανισμών. Η τακτική κατάρτιση, οι αναθεωρήσεις πολιτικής και η εμπλοκή της κοινότητας στηρίζουν αυτές τις προσπάθειες με την πάροδο του χρόνου.

Τα μέτρα πρόληψης όχι μόνο μειώνουν τον κίνδυνο σεξουαλικής βίας, αλλά και οικοδομούν εμπιστοσύνη μεταξύ των αθλητών/τριών, των γονέων και των ενδιαφερομένων, ενισχύοντας την αξιοπιστία και τη συμμετοχικότητα των αθλητικών οργανισμών.

Η συνέργεια της ευαισθητοποίησης, της ευαισθητοποίησης και της πρόληψης

Οι τρεις πυλώνες της ευαισθητοποίησης, της ενημέρωσης και της πρόληψης είναι βαθιά συνδεδεμένοι μεταξύ τους και αλληλοενισχύονται, αποτελώντας τη βάση μιας ολοκληρωμένης στρατηγικής για την αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό. Η ευαισθητοποίηση προάγει την ενσυναίσθηση και την κατανόηση, ενθαρρύνοντας τα άτομα να συμμετάσχουν σε πρωτοβουλίες ευαισθητοποίησης. Αυτές οι πρωτοβουλίες, με τη σειρά τους, εφοδιάζουν τους ενδιαφερόμενους/νες με τη γνώση και την αυτοπεποίθηση να αναλάβουν δράση κατά της σεξουαλικής βίας, ενώ η πρόληψη μετατρέπει αυτές τις προσπάθειες σε συστημικές εγγυήσεις που αποτρέπουν τους δράστες και προστατεύουν τα ευάλωτα άτομα. Για παράδειγμα, ένας ευαισθητοποιημένος αθλητικός διαχειριστής μπορεί να εφαρμόσει προγράμματα ευαισθητοποίησης που εμπνέουν την υιοθέτηση ισχυρών πολιτικών πρόληψης, δημιουργώντας ένα περιβάλλον όπου η σεξουαλική βία προλαμβάνεται ενεργά αντί να αντιμετωπίζεται αντιδραστικά. Ομοίως, ένας/μία προπονητής/τρια που έχει υποβληθεί σε εκπαίδευση ευαισθητοποίησης είναι καλύτερα προετοιμασμένος/η να αναγνωρίσει τις επιπτώσεις της σεξουαλικής βίας, να υποστηρίξει πρωτοβουλίες ευαισθητοποίησης και να υποστηρίξει την εφαρμογή σαφών πρωτοκόλλων αναφοράς και μέτρων προστασίας στην ομάδα του. Αν και μπορεί να προκύψουν προκλήσεις όπως η αντίσταση στην αλλαγή και οι περιορισμοί των πόρων, αυτό το ολιστικό πλαίσιο αντιμετωπίζει τη σεξουαλική βία με επείγοντα χαρακτήρα και σχολαστικότητα. Μέσω της εκπαίδευσης, των πολιτισμικών αλλαγών και της ανάπτυξης πολιτικής, η αθλητική κοινότητα μπορεί να δημιουργήσει περιβάλλοντα χωρίς αποκλεισμούς, όπου όλοι προστατεύονται και έχουν τη δυνατότητα να ευδοκμήσουν.

Στόχοι της μελέτης

Η σεξουαλική βία στον αθλητισμό είναι ένα διάχυτο ζήτημα που απαιτεί ολοκληρωμένες, τεκμηριωμένες παρεμβάσεις για την προώθηση ασφαλών και χωρίς αποκλεισμούς αθλητικών περιβαλλόντων. Η αποτελεσματική αντιμετώπιση αυτής της πρόκλησης αρχίζει με την αξιολόγηση των αναγκών των ενδιαφερομένων και τη χαρτογράφηση των υφιστάμενων πρακτικών για τον εντοπισμό κενών και ευκαιριών βελτίωσης. Αυτή η προσέγγιση ήταν κεντρική στο Έργο RISE (Rise Empowered Above Sexual Violence in Sports), το οποίο έφερε σε επαφή εταίρους από την Κύπρο,

την Ελλάδα, την Ισπανία, τη Βουλγαρία, την Ιταλία και την Αυστρία. Ενωμένοι/ες από μια κοινή δέσμευση, αυτοί οι συνεργάτες αγκάλιασαν την αποστολή της δημιουργίας ενός πλαισίου για την καταπολέμηση της σεξουαλικής βίας και την προώθηση μιας κουλτούρας ασφάλειας και ενδυνάμωσης στον αθλητισμό. Οι στόχοι αυτών των διαδικασιών περιλαμβάνουν τη βελτίωση των γνώσεων, την ενίσχυση των προληπτικών μέτρων, την προώθηση της συνεργασίας και τη διασφάλιση της βιωσιμότητας των πρωτοβουλιών που αποσκοπούν στην εξάλειψη της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό.

Κατανόηση των αναγκών των ενδιαφερομένων μερών

Πρωταρχικός στόχος της αξιολόγησης των αναγκών των ενδιαφερομένων μερών είναι να αναπτυχθεί μια ολοκληρωμένη κατανόηση των ειδικών απαιτήσεων και προτεραιοτήτων των βασικών ομάδων, συμπεριλαμβανομένων των αθλητών/αθλητριών, των προπονητών/τριών και των διοικητικών υπαλλήλων. Αυτά τα ενδιαφερόμενα μέρη διαδραματίζουν το καθένα μοναδικό ρόλο στο αθλητικό οικοσύστημα και οι προοπτικές τους είναι κρίσιμες για την αποτελεσματική αντιμετώπιση του ζητήματος της σεξουαλικής βίας. Για παράδειγμα, οι προπονητές/ήτριες μπορεί να χρειάζονται κατάρτιση για την προώθηση ασφαλών περιβαλλόντων και τον εντοπισμό πρώιμων ενδείξεων κακοποίησης, ενώ οι αθλητές/τριες μπορεί να χρειάζονται καθοδήγηση για την αναγνώριση και την αναφορά παραπτωμάτων. Οι διοικητικοί υπάλληλοι, από την άλλη πλευρά, χρειάζονται γνώσεις για να αναπτύξουν ισχυρές πολιτικές και να δημιουργήσουν μηχανισμούς λογοδοσίας. Με τον εντοπισμό αυτών των ειδικών αναγκών, οι στρατηγικές μπορούν να προσαρμοστούν ώστε να ευθυγραμμιστούν με τις μοναδικές προκλήσεις και ευθύνες κάθε ομάδας. Αυτή η προσέγγιση διασφαλίζει ότι οι παρεμβάσεις είναι πρακτικές, σχετικές και αποτελεσματικές, βρίσκοντας βαθιά απήχηση σε όσους εμπλέκονται άμεσα στον αθλητισμό και καλλιεργώντας μια κουλτούρα ασφάλειας, ευαισθητοποίησης και προληπτικής δέσμευσης.

Εντοπισμός κενών γνώσης και ευαισθητοποίησης

Πολλοί εμπλεκόμενοι στον αθλητισμό, συμπεριλαμβανομένων των αθλητών, των προπονητών και των διοικητικών στελεχών, μπορεί να μην κατανοούν πλήρως τι συνιστά σεξουαλική βία, τις διάφορες μορφές της και τα προειδοποιητικά σημάδια που προηγούνται. Αυτή η έλλειψη ευαισθητοποίησης μπορεί να διαιωνίσει μια κουλτούρα όπου οι ανάρμοστες συμπεριφορές παραβλέπονται ή κανονικοποιούνται, αφήνοντας τα άτομα ευάλωτα και τα περιστατικά να μην καταγγέλλονται. Επιπλέον, πολλοί μπορεί να μην γνωρίζουν τους υπάρχοντες μηχανισμούς καταγγελίας ή παρέμβασης, με αποτέλεσμα να δημιουργείται ένα κρίσιμο κενό στην αποτελεσματική αντιμετώπιση και πρόληψη της σεξουαλικής βίας. Εντοπίζοντας αυτά τα κενά μέσω αξιολογήσεων αναγκών, οι αθλητικοί οργανισμοί μπορούν να σχεδιάσουν προσαρμοσμένα εκπαιδευτικά και επιμορφωτικά προγράμματα για την αντιμετώπιση αυτών των συγκεκριμένων ελλείψεων. Για παράδειγμα, τα εκπαιδευτικά προγράμματα μπορούν να επικεντρωθούν στον εξοπλισμό των ενδιαφερομένων με την ικανότητα να αναγνωρίζουν τα πρώιμα σημάδια κακοποίησης, να κατανοούν τις διαδικασίες αναφοράς και να προωθούν υποστηρικτικά περιβάλλοντα που δίνουν προτεραιότητα στην ασφάλεια. Τέτοιες στοχευμένες παρεμβάσεις ενδυναμώνουν τους ενδιαφερόμενους με γνώσεις και εργαλεία, δημιουργώντας μια προληπτική

κοινότητα όπου η πρόληψη και η λογοδοσία έχουν προτεραιότητα, δημιουργώντας τελικά ένα ασφαλέστερο και πιο περιεκτικό αθλητικό περιβάλλον.

Προσαρμογή των παρεμβάσεων στους ρόλους των ενδιαφερομένων μερών

Στο αθλητικό οικοσύστημα, διάφοροι ενδιαφερόμενοι διαδραματίζουν μοναδικούς και κρίσιμους ρόλους, ο καθένας με ξεχωριστές ευθύνες και προκλήσεις. Οι αθλητές/τριες, συχνά η πιο ευάλωτη ομάδα, μπορεί να χρειάζονται εξειδικευμένη εκπαίδευση για την αναγνώριση των σημείων κακοποίησης, την κατανόηση των δικαιωμάτων τους και την πλοήγηση στους μηχανισμούς αναφοράς. Αυτό τους δίνει τη δυνατότητα να αναγνωρίζουν και να ενεργούν κατά της ανάρμοστης συμπεριφοράς με αυτοπεποίθηση. Οι προπονητές/ήτρες και το προσωπικό της ομάδας, που αλληλεπιδρούν στενά με τους αθλητές/τριες, χρειάζονται εκπαίδευση για την προώθηση ασφαλών περιβαλλόντων, την αναγνώριση των κόκκινων σημαιών και την αποτελεσματική παρέμβαση για την πρόληψη της κακής συμπεριφοράς. Οι διοικητικοί υπάλληλοι, από την άλλη πλευρά, διαδραματίζουν δομικό ρόλο, απαιτώντας ισχυρές πολιτικές, διαδικαστικά πλαίσια και μηχανισμούς λογοδοσίας για την ταχεία και δίκαιη αντιμετώπιση περιστατικών. Η αξιολόγηση αυτών των διαφορετικών αναγκών είναι ζωτικής σημασίας για την προσαρμογή των παρεμβάσεων που αντιμετωπίζουν τα συγκεκριμένα κενά και τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει κάθε ομάδα. Αυτή η εξατομικευμένη προσέγγιση ενισχύει τη συνολική αποτελεσματικότητα των προσπάθειών για την καταπολέμηση της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό.

Χαρτογράφηση αποτελεσματικών πρακτικών

Η χαρτογράφηση των υφιστάμενων στρατηγικών πρόληψης και παρέμβασης είναι απαραίτητη για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό. Η διαδικασία αυτή βοηθά στον εντοπισμό επιτυχημένων πρακτικών, παρέχοντας έναν οδικό χάρτη για τη μείωση των κινδύνων και την παροχή ισχυρής υποστήριξης στα θύματα. Αναλύοντας στρατηγικές όπως η παρέμβαση των παρευρισκομένων, οι πολιτικές διασφάλισης των παιδιών και τα ψηφιακά εργαλεία αναφοράς, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να τις αναπαράγουν ή να τις προσαρμόσουν σε διάφορα αθλητικά πλαίσια. Ένα κεντρικό αποθετήριο βέλτιστων πρακτικών καθοδηγεί τους οργανισμούς, τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής και τους εκπαιδευτικούς στην ανάπτυξη προσαρμοσμένων προγραμμάτων, εξασφαλίζοντας συνέπεια, ποιότητα και αποτελεσματικότητα. Η χαρτογράφηση αποκαλύπτει επίσης κενά, όπως η ανεπαρκής κατάρτιση ή οι ασυνέπειες στην εφαρμογή της πολιτικής, τα οποία μπορούν να υπονομεύσουν τα μέτρα προστασίας. Τα εμπόδια στην καταγγελία, όπως το στίγμα ή ο φόβος των αντιποίνων, αποθαρρύνουν περαιτέρω τα θύματα από το να καταγγείλουν τα περιστατικά. Με την αντιμετώπιση αυτών των περιορισμών -μέσω βελτιωμένης κατάρτισης, ομοιόμορφων πολιτικών και συστημάτων ανώνυμης αναφοράς- οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να ενισχύσουν την αποτελεσματικότητα της παρέμβασης. Αυτή η συνεχής διαδικασία προάγει μια προληπτική αντίδραση, ενισχύοντας τόσο τις άμεσες δυνατότητες όσο και τις μακροπρόθεσμες προσπάθειες πρόληψης, και τελικά οικοδομώντας μια ασφαλέστερη, πιο υπεύνη αθλητική κουλτούρα σε παγκόσμιο επίπεδο.

Μάθηση από επιτυχημένες παρεμβάσεις

Με βάση την προηγούμενη συζήτηση σχετικά με τη χαρτογράφηση των υφιστάμενων στρατηγικών, με την ανάλυση επιτυχημένων πρωτοβουλιών από άλλα πλαίσια, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να εντοπίσουν μοντέλα που είναι προσαρμόσιμα και έχουν αντίκτυπο. Για παράδειγμα, οι πολιτικές προστασίας των παιδιών έχουν αποδειχθεί απαραίτητες για την προστασία των νεαρών αθλητών μέσω σαφών πρωτοκόλλων και μέτρων λογοδοσίας. Ομοίως, η εκπαίδευση για την παρέμβαση του παρευρισκόμενου παρέχει στα άτομα πρακτικές δεξιότητες για την αναγνώριση και τη διακοπή επιβλαβών συμπεριφορών, καλλιεργώντας μια κουλτούρα προληπτικής πρόληψης. Τα ψηφιακά εργαλεία αναφοράς έχουν αποδειχθεί αποτελεσματικά στην αύξηση των ποσοστών αναφοράς, προσφέροντας εμπιστευτικά, προσβάσιμα κανάλια στα θύματα για την αναφορά περιστατικών. Αυτές οι γνώσεις επιτρέπουν στους ενδιαφερόμενους να αποφύγουν την επανεφεύρεση του τροχού, διασφαλίζοντας ότι οι πόροι κατευθύνονται προς την τελειοποίηση και την εφαρμογή αποδεδειγμένων στρατηγικών και όχι προς την επανάληψη των προσπαθειών. Εστιάζοντας στην επεκτασιμότητα και την προσαρμοστικότητα, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να κατανέμουν τους πόρους πιο αποτελεσματικά, διασφαλίζοντας ότι οι παρεμβάσεις δεν είναι μόνο αποτελεσματικές αλλά και βιώσιμες σε διαφορετικά αθλητικά περιβάλλοντα. Αυτή η ολοκληρωμένη προσέγγιση ενισχύει τόσο τις δυνατότητες άμεσης αντίδρασης όσο και τις μακροπρόθεσμες προσπάθειες πρόληψης.

Ενίσχυση της συνηγορίας, της ανάπτυξης πολιτικής και της δημιουργίας ικανοτήτων

Μια ισχυρή βάση στοιχείων είναι ζωτικής σημασίας για την αποτελεσματική συνηγορία και την ανάπτυξη πολιτικής για την καταπολέμηση της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό. Παρέχοντας συγκεκριμένα παραδείγματα επιτυχημένων στρατηγικών, οι τεκμηριωμένες προσεγγίσεις δίνουν τη δυνατότητα στους ενδιαφερόμενους να υποστηρίξουν την αλλαγή με αδιάσειστα δεδομένα. Τα αξιόπιστα δεδομένα και οι αποδεδειγμένες βέλτιστες πρακτικές αποτελούν το θεμέλιο για πολιτικές με αντίκτυπο, διασφαλίζοντας ότι είναι τόσο πρακτικές όσο και αποτελεσματικές. Για παράδειγμα, τα αποδεικτικά στοιχεία που υποστηρίζουν την εκπαίδευση για την παρέμβαση του παρευρισκόμενου ή τα ψηφιακά εργαλεία αναφοράς μπορούν να διαμορφώσουν κατευθυντήριες γραμμές και προτεραιότητες χρηματοδότησης, οδηγώντας σε ευρύτερη υιοθέτηση. Επιπλέον, η δημιουργία μιας βάσης στοιχείων βοηθά στον εντοπισμό κενών σε γνώσεις, δεξιότητες και πόρους που εμποδίζουν τις προσπάθειες πρόληψης και αντιμετώπισης. Η αντιμετώπιση αυτών των κενών επιτρέπει στους αθλητικούς οργανισμούς, τους προπονητές, τους διοικητικούς υπαλλήλους και τους αθλητές/τριες να ενεργούν με αυτοπεποίθηση. Στη συνέχεια, μπορούν να αναπτυχθούν προσαρμοσμένα προγράμματα κατάρτισης, κατανομή πόρων και εκστρατείες ευαισθητοποίησης για να καλυφθούν αυτά τα κενά. Αυτή η διαδικασία προάγει μια προληπτική κουλτούρα, εξοπλίζοντας τους ενδιαφερόμενους με τα εργαλεία για την καταπολέμηση της σεξουαλικής βίας. Τελικά, η τεκμηριωμένη συνηγορία και η ανάπτυξη πολιτικής δημιουργούν έναν κύκλο συνεχούς βελτίωσης, οδηγώντας σε ασφαλέστερα και πιο ανθεκτικά αθλητικά περιβάλλοντα.

Πεδίο εφαρμογής της μελέτης

Η μελέτη στο πλαίσιο του πακέτου εργασίας 2 (WP2) του Έργου RISE υιοθετεί μια ολοκληρωμένη και περιεκτική προσέγγιση για την αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό, εστιάζοντας σε τρεις κρίσιμες ομάδες ενδιαφερομένων: αθλητές/αθλήτριες, επαγγελματίες του αθλητισμού και διοικητικούς υπαλλήλους. Οι ομάδες αυτές αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του αθλητικού οικοσυστήματος και η κατανόηση των αναγκών, των προκλήσεων και των προοπτικών τους είναι απαραίτητη για τον σχεδιασμό αποτελεσματικών στρατηγικών πρόληψης, παρέμβασης και υποστήριξης. Με την εξέταση αυτών των ενδιαφερομένων μερών σε πολλές χώρες-εταίρους - Κύπρος, Ελλάδα, Βουλγαρία, Αυστρία, Ιταλία και Ισπανία- η μελέτη διασφαλίζει μια ποικιλόμορφη και αντιπροσωπευτική ανάλυση του ζητήματος, προσαρμοσμένη σε ποικίλα πολιτιστικά και οργανωτικά πλαίσια.

Αθλητές/Αθλήτριες: Ενδυνάμωση ευάλωτων συμμετεχόντων

Οι αθλητές/αθλήτριες, ιδίως οι αθλητές/αθλήτριες ηλικίας 15-30 ετών, αποτελούν το επίκεντρο της μελέτης, καθώς συχνά επηρεάζονται πιο άμεσα από τη σεξουαλική βία στον αθλητισμό. Αυτή η δημογραφική ομάδα περιλαμβάνει άτομα που διανύουν κρίσιμα στάδια στην αθλητική και προσωπική τους ανάπτυξη, γεγονός που τα καθιστά ιδιαίτερα ευάλωτα στην εκμετάλλευση και την κακοποίηση. Ωστόσο, λόγω των αυστηρών κανονισμών που διέπουν τη συμμετοχή ανηλίκων στην έρευνα σε ορισμένες χώρες εταίρους, η εστίαση προσαρμόστηκε σε συμμετέχοντες ηλικίας 18-30 ετών. Παρά την προσαρμογή αυτή, ζητήθηκε από τους συμμετέχοντες να ανακαλέσουν και να αναφέρουν περιστατικά που μπορεί να συνέβησαν όταν ήταν κάτω των 18 ετών, διασφαλίζοντας ότι η μελέτη καταγράφει εμπειρίες από την παιδική και εφηβική τους ηλικία, τηρώντας παράλληλα τα δεοντολογικά και νομικά πρότυπα. Η μελέτη διερευνά την ευαισθητοποίησή τους σχετικά με τη σεξουαλική βία, την ικανότητά τους να αναγνωρίζουν τα προειδοποιητικά σημάδια και την κατανόηση των μηχανισμών αναφοράς. Μέσω συζητήσεων σε ομάδες εστίασης και ερευνών, η έρευνα αποσκοπεί στην αξιολόγηση των ειδικών αναγκών των αθλητών, συμπεριλαμβανομένων των πόρων που απαιτούνται για την προώθηση ενός ασφαλούς και υποστηρικτικού περιβάλλοντος. Με τη συλλογή δεδομένων σχετικά με τις εμπειρίες και τις προοπτικές τους, η μελέτη εντοπίζει κενά στην εκπαίδευση, τις γνώσεις και τα συστήματα υποστήριξης. Η εστίαση αυτή διασφαλίζει ότι οι αθλητές/αθλήτριες όχι μόνο προστατεύονται αλλά και ενδυναμώνονται ώστε να υπερασπίζονται τα δικαιώματά και την ευημερία τους εντός της αθλητικής κοινότητας.

Επαγγελματίες του αθλητισμού: Αθλητές/Αθλήτριες: Χτίζοντας την πρώτη γραμμή άμυνας

Οι επαγγελματίες του αθλητισμού, όπως οι προπονητές/ήτριες και οι γυμναστές/στριες, διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση της κουλτούρας και του περιβάλλοντος του αθλητισμού. Συχνά λειτουργούν ως μέντορες και πρόσωπα εξουσίας, γεγονός που τους τοποθετεί τόσο ως προστάτες όσο και ως πιθανούς κινδύνους σε περιπτώσεις ανισορροπίας ισχύος. Η μελέτη διερευνά την κατανόηση της σεξουαλικής βίας, την ικανότητά τους να αναγνωρίζουν και να αντιδρούν σε περιστατικά και την επάρκεια της εκπαίδευσής τους σε πρακτικές προστασίας. Με τη διοργάνωση ομάδων εστίασης και τη συλλογή δεδομένων από έρευνες, η έρευνα αξιολογεί την αποτελεσματικότητα των υφιστάμενων εκπαιδευτικών προγραμμάτων και εντοπίζει τομείς προς

βελτίωση. Εξετάζει τον τρόπο με τον οποίο οι επαγγελματίες του αθλητισμού αντιλαμβάνονται τις ευθύνες τους για την πρόληψη της σεξουαλικής βίας και την υποστήριξη των θυμάτων, καθώς και τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν κατά την εκπλήρωση αυτών των ρόλων. Η εστίαση αυτή διασφαλίζει ότι οι επαγγελματίες του αθλητισμού είναι εφοδιασμένοι με τα εργαλεία, τις γνώσεις και την αυτοπεποίθηση που απαιτούνται για να ενεργούν ως πρώτη γραμμή άμυνας κατά της σεξουαλικής βίας.

Διαχειριστές: Ενίσχυση των θεσμικών πλαισίων

Οι διαχειριστές, συμπεριλαμβανομένων των ηγετών αθλητικών οργανισμών και των υπευθύνων χάραξης πολιτικής, είναι υπεύθυνοι για τη δημιουργία και την εφαρμογή των διαρθρωτικών και διαδικαστικών πλαισίων που στηρίζουν τα ασφαλή αθλητικά περιβάλλοντα. Η μελέτη διερευνά τον ρόλο τους στην ανάπτυξη πολιτικών, την επιβολή κωδίκων συμπεριφοράς και τη διασφάλιση της λογοδοσίας εντός των οργανισμών τους. Αξιολογεί την ευαισθητοποίησή τους σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές, τη συνέπεια της εφαρμογής των πολιτικών και τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας. Διερευνά επίσης τους πόρους και την κατάρτιση που χρειάζονται για την ενίσχυση των θεσμικών αντιδράσεων στη σεξουαλική βία. Εστιάζοντας στους διοικητικούς υπαλλήλους, η μελέτη αποσκοπεί στην ενίσχυση της οργανωτικής λογοδοσίας και στη διασφάλιση της ενσωμάτωσης προληπτικών και ανταποδοτικών μέτρων στη διακυβέρνηση του αθλητισμού.

Διασυνοριακή ανάλυση για ευρύτερο αντίκτυπο

Η ερευνητική ομάδα RISE τόνισε ότι, εξετάζοντας αθλητές/αθλήτριες, επαγγελματίες του αθλητισμού και διοικητικούς υπαλλήλους στις έξι χώρες εταίρους, η μελέτη περιλαμβάνει ένα ευρύ φάσμα πολιτισμικών, οργανωτικών και πολιτικών πλαισίων. Αυτή η διακρατική προσέγγιση παρέχει πολύτιμες γνώσεις σχετικά με τις κοινές προκλήσεις και τις αποτελεσματικές πρακτικές, προωθώντας τη συνεργασία και την ανταλλαγή γνώσεων. Τα ευρήματα θα ενημερώσουν για εξατομικευμένες παρεμβάσεις που σέβονται τις μοναδικές ανάγκες κάθε ομάδας, ενώ παράλληλα θα προωθήσουν τη συνοχή στην καταπολέμηση της σεξουαλικής βίας σε ολόκληρη την Ευρώπη. Εν τέλει, αυτή η ολοκληρωμένη εστίαση διασφαλίζει ότι όλοι οι ενδιαφερόμενοι φορείς συμμετέχουν στη δημιουργία ενός ασφαλέστερου, πιο περιεκτικού αθλητικού περιβάλλοντος, ευθυγραμμιζόμενοι με τους γενικούς στόχους του Έργου RISE.

2. Μεθοδολογία

Η επιλογή της κατάλληλης μεθοδολογίας αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο της αποτελεσματικής έρευνας, καθώς διασφαλίζει ότι οι στόχοι της μελέτης επιτυγχάνονται με ακρίβεια και αξιοπιστία. Στην παρούσα μελέτη RISE, χρησιμοποιήθηκε μια διττή προσέγγιση -που συνδυάζει έρευνα γραφείου και πρωτογενή έρευνα- για να εξεταστεί διεξοδικά η επικράτηση της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό και να εντοπιστούν τα σχετικά πρότυπα και οι παράγοντες κινδύνου. Αυτή η στρατηγική διπλής μεθόδου είναι κρίσιμη για την επίτευξη μιας ισορροπημένης κατανόησης του ζητήματος. Από την άλλη πλευρά, η πρωτογενής έρευνα είναι απαραίτητη για τη δημιουργία πρωτότυπων δεδομένων που αποτυπώνουν τις βιωμένες εμπειρίες και τις διαφοροποιημένες προοπτικές των

συμμετεχόντων. Με την άμεση επαφή με αθλητές/αθλήτριες, προπονητές/ήτριες ή άλλους ενδιαφερόμενους φορείς, η πρωτογενής έρευνα παρέχει πληροφορίες από πρώτο χέρι σχετικά με την επικράτηση, τα πρότυπα και τους παράγοντες κινδύνου της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό. Αυτή η μέθοδος επιτρέπει στη μελέτη να διερευνήσει πτυχές που μπορεί να υποεκπροσωπούνται ή να απουσιάζουν από την υπάρχουσα βιβλιογραφία, προσθέτοντας μοναδική αξία στην έρευνα. Από την άλλη πλευρά, η έρευνα γραφείου δημιουργεί ένα στέρεο θεωρητικό και πλαισιακό πλαίσιο και μαζί, επιτρέπουν μια ολοκληρωμένη και στρογγυλεμένη έρευνα, ενισχύοντας την εγκυρότητα, την αξιοπιστία και την εφαρμοσιμότητα της μελέτης. Επιπλέον, η χρησιμοποίηση μιας μεικτής μεθοδολογικής προσέγγισης υπογραμμίζει τη σημασία της μεθοδολογικής αυστηρότητας στην αντιμετώπιση σύνθετων και ευαίσθητων θεμάτων όπως η σεξουαλική βία. Αυτό διασφαλίζει ότι η έρευνα δεν είναι μόνο ισχυρή αλλά και ευαίσθητη στα ποικίλα πλαίσια και τους εμπλεκόμενους πληθυσμούς, επιτρέποντας την ανάπτυξη προσαρμοσμένων συστάσεων για την πολιτική και την πρακτική.

Έρευνα γραφείου

Η φάση της έρευνας γραφείου περιλαμβάνει την ανασκόπηση της υπάρχουσας βιβλιογραφίας, των δεδομένων και των εκθέσεων σχετικά με τη σεξουαλική βία στον αθλητισμό από ακαδημαϊκές και θεσμικές πηγές στις χώρες εταίρους - Κύπρο, Ελλάδα, Βουλγαρία, Αυστρία, Ιταλία και Ισπανία. Αυτό περιλαμβάνει άρθρα σε περιοδικά με κριτές, εκθέσεις από αθλητικές οργανώσεις, εθνικά και διεθνή έγγραφα πολιτικής, μελέτες περιπτώσεων για στρατηγικές πρόληψης και παρέμβασης και διαθέσιμα στατιστικά στοιχεία. Συνθέτοντας αυτές τις πληροφορίες, η έρευνα γραφείου αποσκοπεί στη δημιουργία μιας βασικής κατανόησης του τρόπου με τον οποίο η σεξουαλική βία έχει καταγραφεί και αντιμετωπιστεί σε διάφορα πολιτιστικά, οργανωτικά και πολιτικά πλαίσια. Επιπλέον, η φάση αυτή εντοπίζει κενά στην τρέχουσα γνώση, αναδεικνύει επιτυχημένες στρατηγικές και παρέχει μια βάση για την ανάπτυξη των ερευνητικών εργαλείων που χρησιμοποιούνται στη φάση της πρωτογενούς έρευνας. Ιδιαίτερη προσοχή δίνεται στις υποεκπροσωπούμενες δημογραφικές ομάδες, στα μη εξεταζόμενα αθλητικά περιβάλλοντα και στα περιορισμένα περιφερειακά δεδομένα, ώστε να διασφαλιστεί η ολοκληρωμένη κάλυψη. Οι πηγές συγκεντρώνονται από διάφορες βάσεις δεδομένων, βιβλιοθήκες και επίσημα κυβερνητικά αρχεία ή αρχεία ΜΚΟ, εξασφαλίζοντας μια ενδελεχή και ολοκληρωμένη επισκόπηση του θέματος.

Διασυνοριακές συγκρίσεις

Η έρευνα γραφείου δίνει επίσης έμφαση στην περιφερειακή ποικιλομορφία με τη σύγκριση των ευρημάτων μεταξύ των χωρών εταίρων. Αυτό επιτρέπει στη μελέτη να αναδείξει τα κοινά σημεία και τις διαφορές στον τρόπο αντιμετώπισης της σεξουαλικής βίας εντός των διαφόρων πολιτισμικών, νομικών και θεσμικών πλαισίων. Για το συγκεκριμένο Έργο RISE, αυτό περιελάμβανε ευρήματα από την Κύπρο, την Ελλάδα, τη Βουλγαρία, την Αυστρία, την Ιταλία και την Ισπανία. Οι γνώσεις που προέκυψαν από την έρευνα γραφείου ενημέρωσαν για την ανάπτυξη μεθοδολογικών εργαλείων για τη φάση της πρωτογενούς έρευνας, όπως οι οδηγοί ομάδων εστίασης και οι ερωτήσεις της έρευνας.

Πρωτογενής έρευνα

Η πρωτογενής έρευνα επικεντρώθηκε στη συλλογή πρωτότυπων δεδομένων από πρώτο χέρι μέσω δύο βασικών δραστηριοτήτων: συζητήσεις σε ομάδες εστίασης και έρευνες. Οργανώθηκαν ομάδες εστίασης με διάφορους ενδιαφερόμενους, συμπεριλαμβανομένων αθλητών (ηλικίας 18-30 ετών), επαγγελματιών του αθλητισμού (π.χ. προπονητών), διοικητικών στελεχών και εμπειρογνομόνων σε θέματα πρόληψης της σεξουαλικής βίας. Για την ομάδα των αθλητών, η αρχική ηλικιακή ομάδα-στόχος της μελέτης είχε οριστεί στα 15-30 έτη, ωστόσο, λόγω των αυστηρών κανονισμών που διέπουν τη συμμετοχή ανηλίκων στην έρευνα σε ορισμένες χώρες εταίρους, η εστίαση προσαρμόστηκε σε συμμετέχοντες ηλικίας 18-30 ετών. Παρά την προσαρμογή αυτή, ζητήθηκε από τους συμμετέχοντες να ανακαλέσουν και να αναφέρουν περιστατικά που μπορεί να συνέβησαν όταν ήταν κάτω των 18 ετών, διασφαλίζοντας ότι η μελέτη καταγράφει εμπειρίες από την παιδική και εφηβική τους ηλικία, τηρώντας παράλληλα τα δεοντολογικά και νομικά πρότυπα. Επιπλέον, διεξήχθη διαδικτυακή έρευνα για την ποσοτικοποίηση της επικράτησης της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό στις χώρες εταίρους. Η έρευνα αυτή ενσωμάτωσε δημογραφικές και θεματικές ερωτήσεις και μεταφράστηκε σε πολλές γλώσσες για να εξασφαλιστεί η προσβασιμότητα. Μια πιλοτική φάση διασφάλισε ότι οι ερωτήσεις ήταν σαφείς και πολιτισμικά ευαίσθητες. Επιπλέον, οι δεοντολογικοί προβληματισμοί ήταν κεντρικής σημασίας για τον σχεδιασμό της έρευνας RISE. Η εμπιστευτικότητα διασφαλίστηκε μέσω της ανώνυμης συμμετοχής στο ερωτηματολόγιο και του ασφαλούς χειρισμού όλων των καταγεγραμμένων δεδομένων των ομάδων εστίασης. Η συμμετοχή και στις δύο συνιστώσες ήταν απολύτως εθελοντική, με τους συμμετέχοντες να λαμβάνουν σαφείς πληροφορίες σχετικά με το σκοπό και το πεδίο εφαρμογής της έρευνας και το δικαίωμα να αποχωρήσουν ανά πάσα στιγμή χωρίς συνέπειες. Για τη συμμετοχή στις συζητήσεις των ομάδων εστίασης και στις συνεδρίες καταγραφής λήφθηκε συγκατάθεση μετά από ενημέρωση. Τα ευαίσθητα θέματα αντιμετωπίστηκαν με προσοχή ώστε να ελαχιστοποιηθεί η δυσφορία, και οι πόροι για υποστήριξη μοιράστηκαν με τους συμμετέχοντες αν χρειαζόταν.

Οργάνωση συζητήσεων ομάδων εστίασης των ενδιαφερομένων μερών

Οι συζητήσεις σε ομάδες εστίασης σχεδιάστηκαν για να προσφέρουν ολοκληρωμένες γνώσεις σχετικά με την αξιολόγηση της ευαισθητοποίησης στη σεξουαλική βία στον αθλητισμό και να διερευνήσουν αποτελεσματικές στρατηγικές πρόληψης, ενώ η συγκεκριμένη διαδικασία ξεκίνησε με τον εντοπισμό και την πρόσληψη αθλητών, προπονητών και αθλητικών διοικητικών στελεχών από τις χώρες εταίρους. Στους συμμετέχοντες περιλαμβάνονταν εν ενεργεία και συνταξιούχοι αθλητές/αθλήτριες και επαγγελματίες που εργάζονται στον αθλητικό κλάδο ως προπονητές/ήτρίες ή διαχειριστές. Μια προσεκτικά καθορισμένη διαδικασία επιλογής εξασφάλισε ποικίλους συμμετέχοντες με ποικίλες γνώσεις, προωθώντας μια ολοκληρωμένη και ισορροπημένη προοπτική. Η ερευνητική ομάδα του RISE αποφάσισε να τυποποιήσει τις συζητήσεις σε όλες τις χώρες και ως εκ τούτου, ανέπτυξε έναν δομημένο οδηγό συζήτησης. Αυτός ο οδηγός περιείχε ερωτήσεις ανοικτού τύπου για να ενθαρρύνει τους συμμετέχοντες να μοιραστούν τις εμπειρίες, τις παρατηρήσεις και τις συστάσεις τους. Τα θέματα της συζήτησης περιλάμβαναν τον ορισμό του τι συνιστά σεξουαλική βία στο πλαίσιο του αθλητισμού, την αξιοποίηση των ορισμών και των εμπειριών των συμμετεχόντων και την εξέταση περιπτώσεων παρατηρούμενης ή βιωμένης συμπεριφοράς που θα μπορούσαν να

κατηγοριοποιηθούν ως σεξουαλική βία. Επιπλέον, οι συμμετέχοντες συζήτησαν την εξοικείωσή τους με την κατάρτιση ή την εκπαίδευση σχετικά με την πρόληψη της σεξουαλικής βίας, τη γνώση τους για τις διαδικασίες αναφοράς στο πλαίσιο των οργανισμών τους και την ετοιμότητά τους να υποστηρίξουν συμπαίκτες/τριες ή αθλητές/αθλήτριες που μπορεί να έχουν βιώσει τέτοια περιστατικά. Άλλα θέματα που εξετάστηκαν περιλάμβαναν τα επίπεδα άνεσής τους στην αναφορά σεξουαλικής βίας, τις στρατηγικές για την ενίσχυση της πρόληψης και τις αξιολογήσεις της τρέχουσας ευαισθητοποίησης και εκπαίδευσης σχετικά με τη σεξουαλική βία μεταξύ των αθλητών στους οργανισμούς τους. Για τους διοικητικούς υπαλλήλους, οι συζητήσεις διερεύνησαν την ύπαρξη, τη συχνότητα αναθεώρησης και την αποτελεσματικότητα των οργανωτικών πολιτικών και διαδικασιών που αποσκοπούν στην πρόληψη και την αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας, ενώ οι προπονητές/ήτρες συζήτησαν στρατηγικές για την αντιμετώπιση της ύποπτης ή αναφερόμενης σεξουαλικής βίας, την εκπαίδευση των αθλητών σχετικά με την κατάλληλη σωματική επαφή, τη διαχείριση των παραπτωμάτων και τον εντοπισμό πρόσθετων πόρων που απαιτούνται για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας στις ομάδες και τους οργανισμούς τους.

Οι συνεδρίες προγραμματίστηκαν σε ώρες που ήταν αμοιβαία κατάλληλες και όλοι οι συμμετέχοντες έλαβαν λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τον σκοπό, τη μορφή και την εμπιστευτικότητα των συζητήσεων, ώστε να διασφαλιστεί η διαφάνεια και η άνεση. Κάθε ομάδα εστίασης συνδιοργανώθηκε από εκπαιδευμένους συντονιστές που επιλέχθηκαν από τους οργανισμούς-εταίρους. Με τη συγκατάθεση των συμμετεχόντων, οι συνεδρίες είτε βιντεοσκοπήθηκαν είτε ηχογραφήθηκαν, διασφαλίζοντας την ακρίβεια της μεταγραφής και της ανάλυσης. Επιπλέον, οι ομάδες εστίασης διεξήχθησαν αυτοπροσώπως ή εικονικά, ανάλογα με τις τοπικές συνθήκες. Τα δεδομένα που συλλέχθηκαν αναλύθηκαν θεματικά για τον εντοπισμό επαναλαμβανόμενων μοτίβων, αναδυόμενων τάσεων και μοναδικών γνώσεων. Η ανάλυση αυτή διασφάλισε ότι η συλλογική εμπειρογνώμοσύνη των συμμετεχόντων ενημέρωσε τα ευρήματα και τις συστάσεις της μελέτης με ολοκληρωμένο και ουσιαστικό τρόπο, εμπλούτισε την κατανόηση της μελέτης για τη σεξουαλική βία στον αθλητισμό και αξιολόγησε το επίπεδο ευαισθητοποίησης.

3. Ευρήματα έρευνας γραφείου

Εκστρατείες ευαισθητοποίησης

Η ευαισθητοποίηση αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο για την καταπολέμηση της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό. Ωστόσο, οι εκστρατείες ευαισθητοποίησης ποικίλλουν ως προς την εμβέλεια, τη χρηματοδότηση και την ευθυγράμμιση με ευρύτερες εθνικές στρατηγικές. Ειδικότερα: Οι εκστρατείες για την καταπολέμηση της διαφθοράς και της διαφθοράς είναι πολύ διαφορετικές σε σχέση με τις άλλες χώρες:

- Κύπρος: Play Equal" ενσωματώνει προκλήσεις στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και ντοκιμαντέρ για την ευαισθητοποίηση του κοινού, προσεγγίζοντας ποικίλα ακροατήρια (Play Equal).
- Ελλάδα: Οι εκστρατείες είναι αντιδραστικές, καθοδηγούμενες από γεγονότα όπως η υπόθεση της Σοφίας Μπεκατώρου. Οι προσπάθειες ευαισθητοποίησης, όπως το "Η φωνή σου, η ζωή

σου, η αλήθεια σου", εστιάζουν στις προσωπικές μαρτυρίες και στις αφηγήσεις των επιζώντων.

- Ισπανία: Οι καμπάνιες όπως #SeAcabó και "Οι γυναίκες αξίζουν χρυσό" δίνουν έμφαση στη δημόσια προβολή και την εμπλοκή των μέσων ενημέρωσης, συχνά συνδεδεμένες με υποθέσεις υψηλού προφίλ (Ισπανική Ολυμπιακή Επιτροπή).
- Ιταλία: Giochi d'Anticipo" επικεντρώνονται σε πρακτικά εργαλεία για την πρόληψη της κακοποίησης και περιλαμβάνουν συνεργασία με πολλούς ενδιαφερόμενους φορείς (Safe Play).
- Αυστρία: με υλικό όπως το εγχειρίδιο της Sport Austria που απευθύνεται σε αθλητικούς συλλόγους και ομοσπονδίες.
- Βουλγαρία: Εκστρατείες όπως οι "Fair Play" και "Stop Sexual Aggression" είναι πιο εντοπισμένες και συχνά χρηματοδοτούνται από πρωτοβουλίες της ΕΕ (Πρόγραμμα Fair Play).

Προγράμματα κατάρτισης και παρεμβάσεις

Και οι έξι χώρες έχουν καθιερώσει εκπαιδευτικά προγράμματα με σκοπό την εκπαίδευση των επαγγελματιών του αθλητισμού και των αθλητών σχετικά με την πρόληψη και την αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας. Ωστόσο, η διαθεσιμότητα και η εστίαση των εκπαιδευτικών προγραμμάτων παρουσιάζουν έντονες διαφορές:

- Κύπρος: React Act Prevent Sexual Violence", που απευθύνεται σε ένα ευρύ φάσμα ενδιαφερομένων, συμπεριλαμβανομένων των εκπαιδευτικών, των γονέων και των επαγγελματιών του αθλητισμού (ReactActPrevent).
- Ελλάδα: με περιορισμένα θεσμοθετημένα προγράμματα για επαγγελματίες του αθλητισμού.
- Ισπανία: (CSD): Οι εθνικά συντονισμένες παρεμβάσεις περιλαμβάνουν κατευθυντήριες γραμμές και εργαλεία για τους επαγγελματίες του αθλητισμού, εξασφαλίζοντας ομοιομορφία στην εκπαίδευση σε όλη τη χώρα (CSD).
- Ιταλία: Προγράμματα όπως το "Battiamo il Silenzio" προσφέρουν δωρεάν μαθήματα ηλεκτρονικής μάθησης σε αθλητικούς εκπαιδευτές και γονείς, δίνοντας έμφαση στους διεθνείς, ευρωπαϊκούς και εθνικούς κανονισμούς (Ασφαλές Παιχνίδι).
- Αυστρία: Αυστρία: Τα προγράμματα κατάρτισης είναι συχνά περιορισμένης εμβέλειας και βασίζονται στην εθελοντική συμμετοχή. Πρωτοβουλίες όπως η PREVEX επικεντρώνονται στην ενδυνάμωση της νεολαίας μέσω της συναισθηματικής και σεξουαλικής εκπαίδευσης (PREVEX).
- Βουλγαρία: Προγράμματα όπως το "Ένα στα Πέντε" δίνουν έμφαση στην αυτονομία των παιδιών και την πρόληψη, αλλά δεν ενσωματώνονται στις εθνικές πολιτικές για τον αθλητισμό (Animus Association).

Βέλτιστες πρακτικές

Country	Name of Best Practice	Short Description	Source Link
Cyprus	National Strategy and Action Plan for Combating Child Sexual Abuse and Exploitation	Comprehensive policy document guiding actions to combat sexual abuse, exploitation of children, and child pornography.	https://foni.org.cy/uploads/Ethniki-Stratigiki/71be99ae97.pdf
Cyprus	Play Equal Research Report	Explores attitudes of football players and stakeholders on gender stereotypes and violence.	https://www.familyplanning.org.cy/wp-content/uploads/2024/03/Research-Report_GR-1.pdf
Spain	Protocol Against Sexual Violence	High Council of Sports protocol to address and combat sexual violence in sports.	https://www.csd.gob.es/en/csd/protocol-against-sexual-violence
Spain	Women Are Worth Gold	Digital initiative promoting female athletes' visibility and equality in sports.	https://www.iberdrola.com/press-room/news/detail/iberdrola-spanish-olympic-committee-coe-sign-cooperation-agreement-boost-equality-sport
Austria	SportAustria's 5 Programs for Prevention of Sexual Violence	Includes measures like informing associations, supporting implementation, and strengthening cooperation.	https://cases.univie.ac.at/fileadmin/user_upload/p_cases/CASES_ProjectReport_2021.pdf
Austria	VOICE Project	Erasmus+ project to amplify the voices of sexual violence survivors in sports.	https://www.coe.int/en/web/sport/voice
Greece	Start to Talk	A campaign to raise awareness about sexual child abuse and maltreatment in sports through videos and public engagement.	https://www.coe.int/en/web/sport/start-to-talk
Greece	ACTIVE Project	Focuses on embedding child protection policies in sports and leisure	https://active-sport.eu/
Italy	Safe Place Safe Play	Policy creating safe environments for minors in sports with comprehensive safeguarding measures.	https://safeplay.it
Italy	Battiamo il Silenzio	E-learning course to train sports staff on safeguarding policies and promoting safe	https://www.sport.governo.it/it/attivita-nazionale/
Bulgaria	Fair Play Project	Addresses gender-based violence and discrimination in sports through education and policy initiatives.	https://fairplay-project.eu/en/project-fairplay/
Bulgaria	One in Five Campaign	Teaches children about bodily autonomy and how to refuse inappropriate	https://sapibg.org/bg/campaign/kampaniya-1-ot-5

Παρεμβάσεις

Country	Name of Intervention	Short Description	Source Link
Cyprus	React Act Prevent Sexual Violence E-Learning Platform	Comprehensive series of E-Learning training modules addressing sexual violence in youth work and sports.	https://canvas.instructure.com/enroll/M38Y6L
Cyprus	Play Equal Training Guides	Guides for addressing masculinity and gender-based violence for boys and coaches.	https://ec.europa.eu/info/funding-tenders/opportunities/projects-details/43251589/101049293/CERV
Spain	Guide for Prevention of Sexual Harassment in Sports	80-page booklet providing guidance and action plans for preventing harassment and abuse in sports.	https://www.emakunde.euskadi.eus/contenidos/informacion/publicaciones_guias2/es_emakunde/adjuntos/29.guia.deporte.pdf
Spain	Protocol Against Sexual Violence	Established by the High Council of Sports to address and combat sexual violence within sports.	https://www.csd.gob.es/en/csd/protocol-against-sexual-violence
Austria	PREVEX Project	Training programs to enhance emotional and sexual education for Austrian youth.	https://cases.univie.ac.at/fileadmin/user_upload/p_cases/CASES_ProjectReport_2021.pdf
Austria	100% Sport Training Platform	Focuses on raising awareness and training sports organizations to prevent sexual violence.	https://www.100sportaustria.at
Greece	Law 4326/2015 Supporter's Club Interventions	Introduced control methods for sports clubs, including measures to prevent and sanction violent crimes in sports.	https://active-sport.eu/
Greece	ACTIVE Project Training Programs	Training programs to embed child protection policies in sports and leisure activities.	https://active-sport.eu/
Italy	Battiamo il Silenzio	E-learning formative course to train sports staff on safeguarding and promoting safe environments.	https://www.sport.governo.it/it/attivita-nazionale/
Italy	STePS Project	Training and capacity building for professionals to prevent child abuse and mistreatment in sports.	https://www.safeplay.it
Bulgaria	National Programme for the Prevention of Violence and Abuse Against Children	Comprehensive program providing education and training to prevent violence in sports.	https://sacp.government.bg/%D0%BF%D0%BE%D0%BB%D0%B8%D1%82%D0%B8%D0%BA%D0%B8/%D0%BD%D0%B0%D1%86%D0%B8%D0%BE%D0%BD%D0%B0%D0%BB%D0%BD%D0%B0-%D0%BF%D1%80%D0%BE%D0%B3%D1%80%D0%B0%D0%BC%D0%B0-%D0%B7%D0%B0-8
Bulgaria	#ThinkBefore Campaign	Prevents sexual exploitation and abuse among teenagers through education and awareness.	https://www.pomislipredi.net/
Bulgaria	One in Five Campaign	Empowers children to assert bodily autonomy and respond to inappropriate contact.	https://sapiibg.org/bg/campaign/kampaniya-1-ot-5

4. Αποτελέσματα της συζήτησης στην ομάδα εστίασης

1. Πολιτικές και διαδικασίες για την πρόληψη και αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό: από τις χώρες-εταίρους

Κύπρος

Οι αθλητικοί διαχειριστές στην Κύπρο υποστήριξαν ότι, ενώ οι μεγαλύτερες αθλητικές ομοσπονδίες και ο Κυπριακός Οργανισμός Αθλητισμού (ΚΟΑ) έχουν θεσπίσει πολιτικές και διαδικασίες, οι μικρότερες ομοσπονδίες δεν διαθέτουν ολοκληρωμένα πλαίσια λόγω των περιορισμένων πόρων και της λειτουργίας τους με βάση τον εθελοντισμό. Ο CSA έχει αναπτύξει κατευθυντήριες γραμμές, εγχειρίδια και εκπαιδευτικά εργαστήρια, αλλά η αποτελεσματική εφαρμογή τους σε επίπεδο ομοσπονδίας και συλλόγων παραμένει ασυνεπής. Τόνισαν επίσης ότι οι πολιτικές επικαιροποιούνται σε τακτά χρονικά διαστήματα ώστε να ενσωματώνονται οι νομοθετικές αλλαγές και οι βέλτιστες πρακτικές. Ωστόσο, τόνισαν την κρίσιμη ανάγκη για υποχρεωτική ενσωμάτωση των πολιτικών σε όλα τα οργανωτικά επίπεδα, παράλληλα με πρακτικά εργαλεία όπως κεντρικοί μηχανισμοί υποβολής εκθέσεων και απλοποιημένοι εκπαιδευτικοί πόροι.

Ελλάδα

Οι αθλητικοί διαχειριστές στην Ελλάδα υποστήριξαν ότι οι περισσότεροι οργανισμοί δεν διαθέτουν επίσημες πολιτικές και διαδικασίες για την αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας. Ακόμη και όπου υπάρχουν πλαίσια, η εφαρμογή τους είναι ασυνεπής. Επιπλέον, οι Έλληνες διαχειριστές τόνισαν ένα σημαντικό χάσμα μεταξύ των παγκόσμιων προτύπων και των τοπικών πρακτικών και έδωσαν έμφαση στην πρόληψη μέσω της ευθύνης της ηγεσίας και της παρακολούθησης των αθλητών, αλλά σημείωσαν προκλήσεις στην προώθηση της θεσμικής λογοδοσίας. Επιπλέον, υποστήριξαν ότι η πολιτισμική απροθυμία καταγγελίας περιπτώσεων και η απουσία ανεξάρτητης εποπτείας επιδεινώνουν το πρόβλημα. Αναγνωρίστηκε η σημασία της εξέλιξης των κανόνων, ιδίως όσον αφορά τη συναίνεση και τη δυναμική της εξουσίας, αλλά η Ελλάδα παραμένει πίσω στην επισημοποίηση ολοκληρωμένων πολιτικών.

Ιταλία

Στην Ιταλία, οι αθλητικοί διαχειριστές συζήτησαν ότι πολλοί οργανισμοί έχουν αρχίσει να αναπτύσσουν πολιτικές και πλαίσια, λόγω της αυξανόμενης κοινωνικής ευαισθητοποίησης και των εθνικών εντολών. Ορισμένοι οργανισμοί έχουν ήδη σαφή μέτρα διασφάλισης, συμπεριλαμβανομένων διορισμένων αξιωματούχων, κωδίκων δεοντολογίας και μηχανισμών ανώνυμης αναφοράς. Επιπλέον, οι διαχειριστές έδωσαν έμφαση στις περιοδικές αναθεωρήσεις και επικαιροποιήσεις αυτών των πολιτικών, σημειώνοντας τα κενά σε μικρότερους οργανισμούς λόγω περιορισμένων πόρων. Τόνισαν επίσης τη σημασία της ενσωμάτωσης της διασφάλισης στα οργανωτικά συμβόλαια και υπογράμμισαν τις συνεχιζόμενες προσπάθειες ευαισθητοποίησης μέσω της κατάρτισης και της αλλαγής της κουλτούρας, με τη συμμετοχή των οικογενειών και των νεαρών αθλητών.

Ισπανία

Παρομοίως, οι αθλητικοί διαχειριστές στην Ισπανία υποστήριξαν ότι οι οργανισμοί τους εργάζονται για τη θέσπιση και την τελειοποίηση των πολιτικών αντιμετώπισης της σεξουαλικής βίας, με τις ετήσιες αναθεωρήσεις να αποτελούν κοινή πρακτική και αναγνώρισαν ότι οι ξεπερασμένες πολιτικές ενέχουν κινδύνους, ιδίως όσον αφορά τη δυναμική της εξουσίας και τη συναίνεση που αφορά ανηλίκους. Υπογραμμίστηκε η έμφαση στην ταχεία επεξεργασία των καταγγελιών και στην αποφυγή οργανωτικών πιέσεων που εμποδίζουν τη δράση. Οι Ισπανοί διοικητικοί υπάλληλοι τόνισαν την αξία της τακτικής κατάρτισης και μιας υποστηρικτικής κουλτούρας για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής εφαρμογής αυτών των πολιτικών.

Βουλγαρία

Επιπλέον, οι αθλητικοί διαχειριστές στη Βουλγαρία τόνισαν ότι οι οργανισμοί τους συχνά δεν διαθέτουν δομημένες πολιτικές ή διαδικασίες που να στοχεύουν ρητά στην πρόληψη της σεξουαλικής βίας. Ενώ υπάρχουν κάποιες πρωτοβουλίες για την προώθηση ασφαλών περιβαλλόντων, συχνά είναι συμβολικές ή πολιτικά καθοδηγούμενες, αποτυγχάνοντας να προσεγγίσουν αποτελεσματικά τους αθλητές/αθλήτριες και τους προπονητές/νήτριες. Οι διαχειριστές στη Βουλγαρία εξέφρασαν την ανάγκη για σαφή πλαίσια, δίνοντας έμφαση στη συμμετοχή έμπειρων αθλητικών εκπαιδευτών και στη δημιουργία συγκεκριμένων μηχανισμών για την αναφορά και την πρόληψη. Υπογράμμισαν την έλλειψη συστηματικών ενημερώσεων ή αναθεωρήσεων, υπογραμμίζοντας την ανάγκη για πιο προληπτικές και περιεκτικές στρατηγικές.

Αυστρία

Τέλος, οι αθλητικοί διαχειριστές στην Αυστρία υποστήριξαν ότι οι περισσότεροι οργανισμοί έχουν εφαρμόσει κατευθυντήριες γραμμές για την προστασία των παιδιών και έννοιες πρόληψης, οι οποίες επανεξετάζονται τακτικά και ευθυγραμμίζονται με τις βέλτιστες πρακτικές. Οι διαχειριστές τόνισαν τη σημασία της συνεχούς εκπαίδευσης, της υποχρεωτικής κατάρτισης και των προσβάσιμων διαύλων επικοινωνίας για τη διάδοση της πολιτικής. Επιπλέον, υποστήριξαν ότι η ένταξη των αθλητών στην ανάπτυξη πρακτικών προστασίας και η παρουσία καθορισμένων υπευθύνων πρόληψης σημειώθηκαν ως βασικά πλεονεκτήματα. Ωστόσο, οι διοικητικοί υπάλληλοι στην Αυστρία αναγνώρισαν την υποδήλωση ως σημαντική πρόκληση, η οποία συχνά συνδέεται με την έλλειψη ισχυρών συστημάτων αναφοράς.

Συγκριτικές παρατηρήσεις

Σε όλες τις έξι χώρες παρατηρήθηκαν διαφορετικά επίπεδα ανάπτυξης και εφαρμογής της πολιτικής:

- Η Κύπρος και η Αυστρία παρουσιάζουν πιο δομημένες προσεγγίσεις, με καθιερωμένες πολιτικές, τακτικές ενημερώσεις και ισχυρές κεντρικές οργανώσεις που ηγούνται αυτών των προσπαθειών. Ωστόσο, οι μικρότερες ομοσπονδίες στην Κύπρο αντιμετωπίζουν εμπόδια στην εφαρμογή λόγω περιορισμών στους πόρους.
- Η Ισπανία και η Ιταλία βελτιώνουν ενεργά τις πολιτικές και δίνουν έμφαση στην ευαισθητοποίηση και την κατάρτιση. Οι προκλήσεις τους περιλαμβάνουν την αντιμετώπιση ξεπερασμένων πλαισίων και τη διασφάλιση ότι οι μικρότεροι οργανισμοί συμβαδίζουν με τις μεγαλύτερες, καλύτερα εξοπλισμένες οντότητες.

- Η Ελλάδα και η Βουλγαρία παρουσιάζουν σημαντικά κενά στις επίσημες πολιτικές, με αποσπασματικές προσπάθειες πρόληψης και αναφοράς. Οι διοικητικοί υπάλληλοι και στις δύο χώρες τόνισαν τη σημασία της εξέλιξης των πολιτισμικών στάσεων και της οικοδόμησης συστηματικών προσεγγίσεων για την ολοκληρωμένη αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας.

Συστάσεις

- Ενίσχυση των θεσμικών πλαισίων: Όλες οι χώρες πρέπει να δώσουν εντολή για ολοκληρωμένες, εφαρμόσιμες πολιτικές σε όλους τους αθλητικούς οργανισμούς, διασφαλίζοντας τη συνέπεια στην αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας.
- Βελτίωση της ευαισθητοποίησης και της κατάρτισης: Η τακτική, υποχρεωτική εκπαίδευση όλων των ενδιαφερομένων, συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών στελεχών, των προπονητών, των αθλητών και των οικογενειών, μπορεί να συμβάλει στην εμπέδωση μιας κουλτούρας ασφάλειας και σεβασμού.
- Ενίσχυση των μηχανισμών υποβολής εκθέσεων: Η καθιέρωση κεντρικών και ανεξάρτητων συστημάτων αναφοράς θα ενθαρρύνει τα θύματα και τους παρευρισκόμενους να καταγγέλλουν χωρίς το φόβο αντιποίνων ή προκατάληψης.
- Κατανομή πόρων: Οι κυβερνήσεις και οι κεντρικές αθλητικές αρχές θα πρέπει να παρέχουν οικονομικούς και ανθρώπινους πόρους σε μικρότερους οργανισμούς για την εφαρμογή και τη διατήρηση μέτρων προστασίας.
- Περιοδικές αναθεωρήσεις: Ετήσιες επικαιροποιήσεις των πολιτικών είναι απαραίτητες για την ευθυγράμμιση με τους εξελισσόμενους κανόνες, τις νομικές αλλαγές και τις βέλτιστες πρακτικές.

2. Εκπαίδευση και ευαισθητοποίηση σχετικά με την πρόληψη της σεξουαλικής βίας: Αθλητισμού σε όλες τις χώρες-εταίρους

Κύπρος

Οι αθλητικοί διαχειριστές στην Κύπρο συζήτησαν τις προσπάθειες του Κυπριακού Οργανισμού Αθλητισμού (ΚΟΑ) να ηγηθεί πρωτοβουλιών κατάρτισης. Ο ΚΟΑ διοργάνωσε εργαστήρια και σεμινάρια, συμπεριλαμβανομένου ενός τριήμερου προγράμματος κατάρτισης για τους υπεύθυνους διασφάλισης στο πλαίσιο της εκστρατείας Start2Talk της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Αθλητισμού. Τα προγράμματα αυτά αποσκοπούσαν στην ευαισθητοποίηση των εκπροσώπων των αθλητικών ομοσπονδιών και των αξιωματούχων διασφάλισης. Ωστόσο, οι διαχειριστές στην Κύπρο σημείωσαν ότι οι μικρότερες ομοσπονδίες συχνά δεν διέθεταν τους πόρους και το προσωπικό για την αποτελεσματική εφαρμογή αυτών των μέτρων. Οι οδηγοί και τα εγχειρίδια της ΚΟΑ παρείχαν πολύτιμα πλαίσια, αλλά η συνεπής εφαρμογή σε επίπεδο ομοσπονδίας και συλλόγων παρέμενε πρόκληση. Επιπλέον, τόνισαν τη σημασία της διασφάλισης ότι όλοι οι ενδιαφερόμενοι, από τους αθλητές/αθλήτριες έως τους προπονητές/νήτριες, ήταν καλά ενημερωμένοι για τις πολιτικές μέσω προσιτού εκπαιδευτικού υλικού και τακτικών εργαστηρίων.

Ελλάδα

Οι αθλητικοί διαχειριστές στην Ελλάδα υποστήριξαν ότι η κατάρτιση σχετικά με την πρόληψη και την αναφορά σεξουαλικής βίας ήταν περιορισμένη και εφαρμόστηκε με ασυνέπεια. Ενώ ορισμένοι

οργανισμοί διευκόλυναν εργαστήρια ή ανεπίσημες συζητήσεις σχετικά με τη βία λόγω φύλου, η ολοκληρωμένη κατάρτιση για τους αθλητές/αθλήτριες και το προσωπικό απουσίαζε σε μεγάλο βαθμό. Ένας διαχειριστής επισήμανε ένα εργαστήριο με στόχο τον καθορισμό ορίων για τους αθλητές/αθλήτριες και τους προπονητές, το οποίο αποτέλεσε ένα πρώτο βήμα για την ευαισθητοποίηση. Ωστόσο, αναγνώρισε ότι η Ελλάδα είναι πίσω στην παροχή δομημένων προγραμμάτων κατάρτισης. Οι προκλήσεις περιλάμβαναν την έλλειψη πόρων και κεντρικής εποπτείας. Οι διαχειριστές στην Ελλάδα υπογράμμισαν επίσης την ανάγκη για ανεξάρτητα συστήματα παρακολούθησης και εξωτερικής εποπτείας για να διασφαλιστεί ότι οι αθλητές/αθλήτριες και το προσωπικό ήταν επαρκώς εκπαιδευμένοι και γνώριζαν τις πολιτικές του οργανισμού τους.

Ιταλία

Οι αθλητικοί διαχειριστές στην Ιταλία υπογράμμισαν την αυξανόμενη δέσμευση για τη διεξαγωγή κατάρτισης και την ευαισθητοποίηση σχετικά με την πρόληψη της σεξουαλικής βίας. Πολλοί οργανισμοί είχαν ξεκινήσει τόσο επίσημες όσο και ανεπίσημες εκπαιδεύσεις για αθλητές/αθλήτριες, προπονητές/ήτριες και προσωπικό. Συγκεκριμένα παραδείγματα περιλάμβαναν κώδικες δεοντολογίας ενσωματωμένους στα συμβόλαια, υποχρεωτική εκπαίδευση για τη διασφάλιση και μηχανισμούς ανώνυμης αναφοράς. Ένας οργανισμός βόλεις γυναικών όρισε έναν ψυχολόγο ως υπεύθυνο παραπομπής και πραγματοποίησε αιφνιδιαστικούς ελέγχους κατά τη διάρκεια προπονήσεων. Παρά τις προόδους αυτές, οι διοικητικοί υπάλληλοι αναγνώρισαν ότι οι μικρότεροι οργανισμοί δυσκολεύονταν να αντέξουν οικονομικά εσωτερικούς ψυχολόγους ή ολοκληρωμένα προγράμματα κατάρτισης. Υπογράμμισαν επίσης την ανάγκη για πολιτισμικές αλλαγές, ξεκινώντας από τα σχολεία και εμπλέκοντας τις οικογένειες, ώστε να δημιουργηθεί ένα πιο ενημερωμένο περιβάλλον για τους αθλητές/αθλήτριες.

Ισπανία

Οι αθλητικοί διαχειριστές στην Ισπανία υπογράμμισαν τη σημασία της τακτικής κατάρτισης των αθλητών, των προπονητών και του προσωπικού, ώστε να διασφαλίζεται η ευαισθητοποίηση των οργανωτικών πολιτικών. Συζήτησαν τα εργαστήρια και τις συνεδρίες προσανατολισμού ως κρίσιμες οδούς για την κατάρτιση, με έμφαση στο να καταστούν οι πολιτικές διαφανείς και εύκολα κατανοητές. Επιπλέον, υπογράμμισαν την αναγκαιότητα της συμμετοχής όλων των ενδιαφερομένων μερών -αθλητών, οικογενειών και προσωπικού υποστήριξης- στα προγράμματα κατάρτισης. Ενώ ορισμένοι οργανισμοί είχαν θεσπίσει επίσημα μέτρα κατάρτισης, υπήρχε ανησυχία σχετικά με τις ξεπερασμένες πολιτικές και την ευθυγράμμισή τους με τα εξελισσόμενα κοινωνικά πρότυπα. Τέλος, οι Ισπανοί διοικητικοί υπάλληλοι τόνισαν ότι η εκπαίδευση των ανταποκριτών, όπως το προσωπικό ανθρώπινου δυναμικού και οι ψυχολόγοι, ήταν ζωτικής σημασίας για τον επαγγελματικό χειρισμό των υποθέσεων.

Βουλγαρία

Οι αθλητικοί διαχειριστές στη Βουλγαρία υποστήριξαν ότι, ενώ υπήρχαν κάποιες πρωτοβουλίες που αποσκοπούσαν στην προώθηση ασφαλών περιβαλλόντων, η ειδική κατάρτιση σχετικά με την πρόληψη και την καταγγελία της σεξουαλικής βίας απουσίαζε σε μεγάλο βαθμό. Η έλλειψη δομημένων πλαισίων και σαφών σχεδίων εφαρμογής εμποδίζε τις προσπάθειες για αποτελεσματική

ευαισθητοποίηση. Επιπλέον, οι διοικητικοί υπάλληλοι ανέφεραν συμβολικές ή πολιτικά καθοδηγούμενες πρωτοβουλίες που συχνά απέτυχαν να προσεγγίσουν τους αθλητές/αθλήτριες και τους προπονητές. Τόνισαν την ανάγκη για στοχευμένες εκπαιδευτικές πρωτοβουλίες που αναπτύσσονται σε συνεργασία με έμπειρους αθλητικούς εκπαιδευτές για τη δημιουργία πρακτικών και αποτελεσματικών εκπαιδευτικών συνεδριών. Απαιτήθηκαν συνεχείς προσπάθειες για την ευαισθητοποίηση των ενδιαφερομένων και τη διασφάλιση της κατανόησης των δικαιωμάτων και των ευθυνών τους.

Αυστρία

Οι αθλητικοί διαχειριστές στην Αυστρία συζήτησαν για τη μεγάλη έμφαση που δίνουν οι οργανισμοί τους στην υποχρεωτική κατάρτιση και εκπαίδευση όλου του προσωπικού που συναναστρέφεται με παιδιά. Οι εκπαιδευτικές συνεδρίες επικεντρώθηκαν στη διασφάλιση ότι οι αθλητές/αθλήτριες, οι προπονητές/ήτριες και το προσωπικό ήταν εξοικειωμένοι με τις κατευθυντήριες γραμμές για την προστασία των παιδιών και τις έννοιες της πρόληψης. Οι διαχειριστές υπογράμμισαν τη σημασία της χρήσης γλώσσας κατάλληλης για την ηλικία, ώστε να εμπλέκονται οι νεαροί/ές αθλητές/αθλήτριες και να διασφαλίζεται ότι κατανοούν τις ισχύουσες πολιτικές. Οι σαφείς πλατφόρμες επικοινωνίας και οι τακτικές ενημερώσεις συνέβαλαν στην ενίσχυση της ευαισθητοποίησης σχετικά με αυτές τις πολιτικές. Οι διορισμένοι υπεύθυνοι πρόληψης και τα πρόσωπα εμπιστοσύνης είχαν κεντρικό ρόλο στη δημιουργία ενός περιβάλλοντος όπου οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονταν άνετα να ζητούν βοήθεια. Οι διαχειριστές σημείωσαν επίσης ότι η συμμετοχή των παιδιών στην ανάπτυξη των εννοιών προστασίας βελτίωσε την αποτελεσματικότητά τους.

Συγκριτικές παρατηρήσεις

1. Δομημένη έναντι άτυπης κατάρτισης:
 - Η Αυστρία, η Ισπανία και η Κύπρος κατέβαλαν μεγαλύτερες προσπάθειες σε δομημένα προγράμματα κατάρτισης, με την Αυστρία να δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην υποχρεωτική εκπαίδευση και σε σαφείς στρατηγικές επικοινωνίας.
 - Η Ιταλία και η Ελλάδα έδειξαν αυξανόμενες πρωτοβουλίες, αν και η εφαρμογή παρέμεινε ασυνεπής και συχνά άτυπη.
 - Η Βουλγαρία έμεινε πίσω, με περιορισμένη δομημένη κατάρτιση και σημαντικά κενά στην αποτελεσματική προσέγγιση των αθλητών και των προπονητών.
2. Ρόλος των υπευθύνων προστασίας και των ψυχολόγων:
 - Χώρες όπως η Ιταλία και η Αυστρία ενσωμάτωσαν ψυχολόγους ή αξιωματούχους προστασίας στα πλαίσια της εκπαίδευσής τους, εξασφαλίζοντας ότι οι αθλητές/αθλήτριες είχαν σαφή σημεία επαφής για υποστήριξη.
 - Αντίθετα, η Κύπρος και η Ισπανία βασίστηκαν σε ευρύτερα οργανωτικά πλαίσια, αλλά δυσκολεύτηκαν με τη συνεπή εφαρμογή σε όλα τα επίπεδα.
3. Συμμετοχή των ενδιαφερομένων μερών:
 - Η Ισπανία και η Ιταλία υπογράμμισαν τη σημασία της συμμετοχής των οικογενειών, των εκπαιδευτικών και των ευρύτερων κοινωνικών επιρροών στα προγράμματα κατάρτισης.

- Άλλες χώρες, όπως η Βουλγαρία και η Ελλάδα, σημείωσαν περιορισμένη συμμετοχή των ενδιαφερομένων λόγω περιορισμών των πόρων.
- 4. Πολιτιστικές προκλήσεις και πόροι:
 - Η Κύπρος και η Ελλάδα αντιμετώπισαν προκλήσεις που σχετίζονται με τους περιορισμούς των πόρων και τον εθελοντικό χαρακτήρα των μικρότερων ομοσπονδιών.
 - Η Βουλγαρία αγωνίστηκε με συμβολικές πρωτοβουλίες που δεν είχαν από αντίκτυπο ή συνεπή συνέχεια.
- 5. Έμφαση στην ευαισθητοποίηση:
 - Σε όλες τις χώρες, οι διοικητικοί υπάλληλοι συμφώνησαν ότι η ευαισθητοποίηση των αθλητών, των προπονητών και του προσωπικού είναι ζωτικής σημασίας. Ωστόσο, η αποτελεσματικότητα αυτών των προσπαθειών εξαρτάται από τη διαθεσιμότητα των πόρων, τη θεσμική δέσμευση και την εξωτερική εποπτεία.

Συστάσεις

- Τυποποιημένα προγράμματα κατάρτισης: Εφαρμογή υποχρεωτικών, τυποποιημένων εκπαιδευτικών προγραμμάτων σε όλους τους αθλητικούς οργανισμούς, με έμφαση στη σαφή, πρακτική καθοδήγηση, προσαρμοσμένη στο πολιτισμικό και οργανωτικό πλαίσιο κάθε χώρας.
- Κατανομή πόρων: Παροχή οικονομικής και υλικοτεχνικής υποστήριξης σε μικρότερες οργανώσεις, επιτρέποντάς τους να έχουν πρόσβαση σε επαγγελματίες εκπαιδευτές και αξιωματούχους διασφάλισης.
- Συμμετοχή των ενδιαφερομένων μερών: Διεύρυνση των εκπαιδευτικών προσπαθειών ώστε να συμπεριληφθούν οι οικογένειες, τα σχολεία και οι ηγέτες της κοινότητας, καλλιεργώντας ένα υποστηρικτικό και ενημερωμένο περιβάλλον για τους αθλητές/αθλήτριες.
- Παρακολούθηση και λογοδοσία: Δημιουργία ανεξάρτητων οργάνων παρακολούθησης για τη διασφάλιση της συνεπούς εφαρμογής και αξιολόγησης των προγραμμάτων κατάρτισης.
- Πολιτιστικές αλλαγές: Προώθηση πολιτισμικών αλλαγών που δίνουν προτεραιότητα στην ασφάλεια, το σεβασμό και την ανοιχτή επικοινωνία σε αθλητικά περιβάλλοντα, αξιοποιώντας εθνικές εκστρατείες και εκπαιδευτικές πρωτοβουλίες.

Με την αντιμετώπιση αυτών των προκλήσεων και την εφαρμογή αυτών των συστάσεων, οι αθλητικοί οργανισμοί σε όλες αυτές τις χώρες μπορούν να βελτιώσουν σημαντικά τις προπονητικές τους προσπάθειες και την ευαισθητοποίηση σε θέματα πολιτικής, προωθώντας τελικά ασφαλέστερα περιβάλλοντα για τους αθλητές/αθλήτριες.

3. Προώθηση ασφαλών και σεβαστών αθλητικών περιβαλλόντων: από τις χώρες-εταίρους

Κύπρος

Οι υπεύθυνοι του αθλητισμού στην Κύπρο συζήτησαν διάφορες πρωτοβουλίες του Κυπριακού Οργανισμού Αθλητισμού (ΚΟΑ) που αποσκοπούν στην προώθηση ενός ασφαλούς και με σεβασμό

αθλητικού περιβάλλοντος. Υπογράμμισαν τον ρόλο του CSA στην υλοποίηση προγραμμάτων όπως το πρόγραμμα "SafeSportsAllies", το οποίο παρέχει βήμα προς βήμα οδηγίες για την αναγνώριση και την αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας. Άλλες προσπάθειες περιλάμβαναν τον διορισμό υπευθύνων διασφάλισης σε μεγαλύτερες ομοσπονδίες και εργαστήρια για την εκπαίδευση των ενδιαφερομένων σχετικά με τα δικαιώματα και τις ευθύνες σε αθλητικά περιβάλλοντα. Οι διαχειριστές ανέφεραν επίσης την καθιέρωση πρεσβευτών για τα δικαιώματα των παιδιών και την ενσωμάτωση ηλεκτρονικών συστημάτων αναφοράς. Παρά τις προσπάθειες αυτές, οι μικρότερες ομοσπονδίες αγωνίζονταν με περιορισμένους πόρους, περιορίζοντας τη δυνατότητά τους να υιοθετήσουν παρόμοια μέτρα.

Ελλάδα

Οι διαχειριστές του αθλητισμού στην Ελλάδα υποστήριξαν ότι οι πρωτοβουλίες για την προώθηση ασφαλών αθλητικών περιβαλλόντων ήταν κατακερματισμένες και ασυνεπείς μεταξύ των οργανισμών. Ενώ ορισμένες ομοσπονδίες είχαν αρχίσει να διερευνούν προγράμματα που επικεντρώνονταν στη βία λόγω φύλου και στην ευημερία των αθλητών, οι προσπάθειες αυτές δεν ήταν ευρέως διαδεδομένες. Οι διαχειριστές τόνισαν τη σημασία της ενσωμάτωσης ψυχολόγων στις ομάδες για την παρακολούθηση των αλλαγών στη συμπεριφορά των ανηλίκων και την ανίχνευση πρώιμων ενδείξεων κακοποίησης. Τόνισαν επίσης την ανάγκη για προληπτικά μέτρα, όπως η προώθηση της ανοιχτής επικοινωνίας και η δημιουργία περιβάλλοντος όπου οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται ότι έχουν τη δυνατότητα να καταγγείλουν παραπτώματα. Ωστόσο, η κουλτούρα της σιωπής και η έλλειψη πόρων παρέμεναν σημαντικά εμπόδια στην επιτυχή εφαρμογή αυτών των πρωτοβουλιών.

Ισπανία

Οι αθλητικοί διαχειριστές στην Ισπανία τόνισαν συγκεκριμένες πρωτοβουλίες που έχουν σχεδιαστεί για να διασφαλίσουν μια ασφαλή και με σεβασμό αθλητική κουλτούρα. Αυτές περιλάμβαναν την πρόσληψη ομαδικών θεραπειών και επαγγελματιών ψυχικής υγείας που προσέφεραν ιδιωτικές διαβουλεύσεις για τους αθλητές, καθώς και τον καθορισμό ασφαλών χώρων για την αναφορά θεμάτων χωρίς το φόβο της κρίσης. Οι διαχειριστές τόνισαν τη σημασία της ανοιχτής επικοινωνίας και της διαφάνειας για την ενίσχυση της εμπιστοσύνης μεταξύ των αθλητών, των προπονητών και του προσωπικού. Τα προγράμματα επικεντρώθηκαν επίσης στην εκπαίδευση όλων των ενδιαφερομένων, συμπεριλαμβανομένων των οικογενειών, σχετικά με την αναγνώριση και την αντιμετώπιση της ακατάλληλης συμπεριφοράς. Παρότι είχε σημειωθεί πρόοδος, οι διοικητικοί υπάλληλοι αναγνώρισαν την ανάγκη για συνεχείς προσπάθειες για την αντιμετώπιση συστημικών ζητημάτων και ανισορροπιών εξουσίας σε αθλητικά περιβάλλοντα.

Ιταλία

Οι διαχειριστές του αθλητισμού στην Ιταλία συζήτησαν διάφορες πρωτοβουλίες που αποσκοπούν στη δημιουργία ασφαλέστερων αθλητικών περιβαλλόντων, με ιδιαίτερη έμφαση στην ενσωμάτωση των πρακτικών διασφάλισης στις οργανωτικές δομές. Συγκεκριμένα μέτρα περιλάμβαναν τη χρήση κωδίκων δεοντολογίας, τον διορισμό υπευθύνων προστασίας και την παροχή ανώνυμων καναλιών αναφοράς. Στο γυναικείο βόλεϊ, οι διαχειριστές περιέγραψαν πρωτόκολλα όπως η περιορισμένη

πρόσβαση στα αποδυτήρια και οι αιφνιδιαστικές επιθεωρήσεις κατά τη διάρκεια των προπονήσεων. Οι προσπάθειες αυτές συμπληρώθηκαν από εργαστήρια για την επίλυση συγκρούσεων και τη συναίνεση, τα οποία αποσκοπούσαν στην καλλιέργεια μιας κουλτούρας σεβασμού. Ωστόσο, οι διοικητικοί υπάλληλοι αναγνώρισαν την οικονομική επιβάρυνση των μικρότερων οργανισμών, οι οποίοι συχνά δυσκολεύονταν να εφαρμόσουν παρόμοια μέτρα χωρίς εξωτερική υποστήριξη.

Βουλγαρία

Οι διαχειριστές του αθλητισμού στη Βουλγαρία υποστήριξαν ότι, ενώ υπήρχαν θετικές πρωτοβουλίες με στόχο την προώθηση ασφαλών αθλητικών περιβαλλόντων, πολλές από αυτές ήταν συμβολικές ή πολιτικά υποκινούμενες, χωρίς πρακτικό αντίκτυπο. Οι διαχειριστές σημείωσαν ότι ορισμένα προγράμματα υπήρχαν στα χαρτιά, αλλά απέτυχαν να προσεγγίσουν αποτελεσματικά τους αθλητές/αθλήτριες και τους προπονητές/ήτριες. Τόνισαν τη σημασία της διαβούλευσης με έμπειρους αθλητικούς εκπαιδευτές και επαγγελματίες για την ανάπτυξη εφαρμόσιμων και αποτελεσματικών στρατηγικών. Οι προσπάθειες για την καθιέρωση σαφών κατευθυντήριων γραμμών και των διαύλων επικοινωνίας επισημάνθηκαν ως βασικά βήματα προς τη δημιουργία μιας αθλητικής κοινότητας με σεβασμό και ασφάλεια. Ωστόσο, η έλλειψη θεσμικής εποπτείας και πόρων εμπόδισε τη μακροπρόθεσμη επιτυχία αυτών των πρωτοβουλιών.

Αυστρία

Οι αθλητικοί διαχειριστές στην Αυστρία τόνισαν τα ισχυρά προγράμματα που έχουν σχεδιαστεί για την προώθηση μιας ασφαλούς και χωρίς αποκλεισμούς αθλητικής κουλτούρας. Αυτά περιελάμβαναν υποχρεωτική κατάρτιση για όλο το προσωπικό που αλληλεπιδρά με παιδιά, τη συμμετοχή των νέων στην ανάπτυξη αντιλήψεων προστασίας και τον ορισμό υπευθύνων πρόληψης και προσώπων εμπιστοσύνης. Οι διαχειριστές έδωσαν έμφαση στη χρήση γλώσσας κατάλληλης για την ηλικία κατά την επικοινωνία των πρωτοκόλλων ασφαλείας και στην ενσωμάτωση της ανατροφοδότησης από τους αθλητές/αθλήτριες για τη βελτίωση των υφιστάμενων προγραμμάτων. Η εστίαση σε προληπτικά μέτρα, όπως οι ορατές πλατφόρμες επικοινωνίας και η συνεχής εκπαίδευση, βοήθησε να διασφαλιστεί ότι οι αθλητές/αθλήτριες και το προσωπικό γνώριζαν τα δικαιώματα και τις ευθύνες τους. Παρά τα πλεονεκτήματα αυτά, οι διοικητικοί υπάλληλοι αναγνώρισαν την ανάγκη να αντιμετωπιστεί η υποδήλωση μέσω πιο προσιτών μηχανισμών αναφοράς.

Συγκριτικές παρατηρήσεις:

1. Θεσμική ηγεσία:
 - Η Κύπρος και η Αυστρία επέδειξαν ισχυρή ηγεσία μέσω κεντρικών οργανισμών όπως [ο Κυπριακός Οργανισμός Αθλητισμού](#) και η [Safesport.at](#), οι οποίοι παρείχαν σαφή πλαίσια και πόρους.
 - Η Βουλγαρία και η Ελλάδα αγωνίστηκαν με κατακερματισμένες προσπάθειες και περιορισμένη θεσμική υποστήριξη, αφήνοντας μεμονωμένες οργανώσεις να επωμιστούν το βάρος της προώθησης ασφαλών περιβαλλόντων.
2. Συμμετοχή των ενδιαφερομένων μερών:
 - Η Αυστρία, η Ισπανία και η Ιταλία τόνισαν τη σημασία της συμμετοχής των ενδιαφερομένων, συμπεριλαμβανομένων των αθλητών, των οικογενειών και του προσωπικού υποστήριξης, στην ανάπτυξη και την υλοποίηση των πρωτοβουλιών.

- Η Κύπρος και η Βουλγαρία σημείωσαν κενά στη συμμετοχή μικρότερων ομοσπονδιών και συλλόγων, οι οποίες συχνά δεν είχαν την ικανότητα να συμμετάσχουν πλήρως σε αυτά τα προγράμματα.
3. Εστίαση στην πρόληψη:
- Η Αυστρία και η Ισπανία έδωσαν προτεραιότητα σε προληπτικά μέτρα, όπως η δημιουργία ασφαλών χώρων, η απασχόληση θεραπευτών και η ενσωμάτωση της ανατροφοδότησης των αθλητών στους σχεδιασμούς των προγραμμάτων.
 - Άλλες χώρες, όπως η Ελλάδα και η Βουλγαρία, υπογράμμισαν την ανάγκη για μηχανισμούς έγκαιρης ανίχνευσης, αλλά δεν διέθεταν τους πόρους για την αποτελεσματική εφαρμογή τους.
4. Προκλήσεις στην εφαρμογή:
- Σε όλες τις χώρες, οι διαχειριστές προσδιόρισαν τους οικονομικούς περιορισμούς και τους περιορισμούς των πόρων ως σημαντικά εμπόδια, ιδίως για τους μικρότερους οργανισμούς.
 - Πολιτισμικά ζητήματα, όπως η απροθυμία να καταγγείλουν παραπτώματα ή να αμφισβητήσουν πρόσωπα εξουσίας, αποτέλεσαν σημαντικά εμπόδια στην Ελλάδα, την Κύπρο και τη Βουλγαρία.

Συστάσεις

- Κεντρική υποστήριξη: Δημιουργία εθνικών φορέων για την παροχή πόρων, κατάρτισης και εποπτείας, εξασφαλίζοντας τη συνοχή μεταξύ των αθλητικών οργανισμών.
- Σχεδιασμός προγραμμάτων χωρίς αποκλεισμούς: Συμμετοχή των αθλητών, των προπονητών και των οικογενειών στην ανάπτυξη και βελτίωση των πρωτοβουλιών για να διασφαλιστεί η συνάφεια και η αποτελεσματικότητα.
- Βιωσιμότητα: Εξασφάλιση χρηματοδότησης για μικρότερες οργανώσεις για την υλοποίηση μακροπρόθεσμων προγραμμάτων, μειώνοντας την εξάρτηση από συμβολικές ή βραχυπρόθεσμες προσπάθειες.
- Ενισχυμένοι μηχανισμοί υποβολής εκθέσεων: Δημιουργία προσβάσιμων, ανεξάρτητων συστημάτων αναφοράς παραπτωμάτων για την αντιμετώπιση της υποδήλωσης και την οικοδόμηση εμπιστοσύνης.
- Συνεχής εκπαίδευση: Προώθηση της συνεχούς εκπαίδευσης σχετικά με το σεβασμό, τα όρια και την επικοινωνία, με στόχο όλα τα επίπεδα των αθλητικών οργανισμών.

Αξιοποιώντας αυτές τις πρωτοβουλίες και αντιμετωπίζοντας τα κενά στην εφαρμογή, οι χώρες-εταίροι μπορούν να δημιουργήσουν ασφαλέστερα και πιο σεβαστά περιβάλλοντα που ενδυναμώνουν τους αθλητές/αθλήτριες και προωθούν μια κουλτούρα λογοδοσίας.

4. Χειρισμός καταγγελλόμενων περιπτώσεων σεξουαλικής βίας: Αθλητισμού σε όλες τις χώρες-εταίρους

Κύπρος

Διοικητικοί παράγοντες του αθλητισμού στην Κύπρο συζήτησαν την παρουσία καταγεγραμμένων περιπτώσεων σεξουαλικής βίας, τονίζοντας τον ρόλο του Κυπριακού Αθλητικού Συνδέσμου (CSA)

στην αντιμετώπιση αυτών των περιστατικών. Οι διαχειριστές σημείωσαν ότι ο CSA χειρίστηκε τις αναφορές άμεσα, παραπέμποντάς τες στην αστυνομία εντός 48 ωρών. Ωστόσο, πολλές υποθέσεις, ιδίως εκείνες που αφορούσαν ανηλίκους, συχνά δεν προχωρούσαν σε νομικές διαδικασίες λόγω της απόσυρσης των καταγγελιών από τους γονείς. Μια ομοσπονδία μεγάλου μεγέθους επισήμανε περιστατικά ψυχολογικής και λεκτικής βίας, με τους διοικητικούς υπαλλήλους να τάσσονται υπέρ της θέσπισης σαφών πρωτοκόλλων για την ολοκληρωμένη αντιμετώπιση τέτοιων ζητημάτων. Οι μικρότερες ομοσπονδίες, περιορισμένες από τους πόρους, δεν διέθεταν επίσημους μηχανισμούς για τη διαχείριση των υποθέσεων, βασιζόμενες συχνά σε ad hoc αντιδράσεις. Η προσέγγιση της CSA με βάση την πληροφόρηση για το τραύμα και η συνεργασία με εξωτερικούς ενδιαφερόμενους φορείς επαινέθηκαν ως βήματα προς την αντιμετώπιση αυτών των προκλήσεων.

Ελλάδα

Οι αθλητικοί διαχειριστές στην Ελλάδα υποστήριξαν ότι οι αναφερθείσες περιπτώσεις σεξουαλικής βίας συχνά δεν αναφέρονταν επαρκώς ή δεν αντιμετωπιζόνταν σωστά, γεγονός που αντανάκλα ευρύτερα πολιτιστικά και συστημικά εμπόδια. Οι διαχειριστές σημείωσαν περιπτώσεις ανηλίκων που αντιμετώπιζαν κακοποίηση, αλλά τόνισαν ότι οι κοινωνικές και οργανωτικές πιέσεις συχνά αποσιωπούσαν τέτοιες περιπτώσεις. Ένα εξέχον παράδειγμα αφορούσε μια υπόθεση υψηλού προφίλ στην ιστιοπολική κοινότητα, όπου οι νομικοί περιορισμοί εμπόδισαν τη δικαιοσύνη παρά το θάρρος του επιζώντος να εμφανιστεί. Οι διοικητικοί υπάλληλοι προσδιόρισαν την έλλειψη ανεξάρτητης εποπτείας και υποστήριξης με επίκεντρο το θύμα ως βασικές προκλήσεις. Υπογράμμισαν την ανάγκη για ταχεία και αποφασιστική δράση σε αναφερόμενες περιπτώσεις, παράλληλα με την εκπαίδευση των αθλητών και του προσωπικού σχετικά με την αναγνώριση και την αντιμετώπιση της κακοποίησης.

Ισπανία

Οι αθλητικοί διοικητικοί υπάλληλοι στην Ισπανία τόνισαν τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν τις αναφερθείσες περιπτώσεις σεξουαλικής βίας, εστιάζοντας στις οργανωτικές πιέσεις και τις δυναμικές της εξουσίας που συχνά αποθαρρύνουν τους αθλητές/αθλήτριες να αναφέρουν τις πράξεις τους. Μια συγκεκριμένη περίπτωση αφορούσε μια αθλήτρια που δίστασε να καταγγείλει την κακοποίηση ενός προπονητή λόγω της σημαίνουσας θέσης του. Οι διοικητικοί υπάλληλοι τόνισαν τη σημασία της διασφάλισης της ανωνυμίας και της ψυχολογικής υποστήριξης των επιζώντων, ενώ παράλληλα αντιμετώπισαν τις συστημικές καθυστερήσεις στη διεκπεραίωση των καταγγελιών. Τάχθηκαν υπέρ της δημιουργίας ειδικών σημείων επαφής εντός των οργανισμών για τον ευαίσθητο και διαφανή χειρισμό των υποθέσεων, με συνεχείς προσπάθειες για την ενίσχυση των μηχανισμών αναφοράς και τη διασφάλιση της λογοδοσίας.

Ιταλία

Οι αθλητικοί διαχειριστές στην Ιταλία συζήτησαν τις εμπειρίες τους με τις αναφερθείσες περιπτώσεις, σημειώνοντας ότι, ενώ τα περιστατικά ήταν σχετικά σπάνια, συχνά αντιμετωπιζόνταν ad hoc λόγω της απουσίας επίσημων κατευθυντήριων γραμμών. Για παράδειγμα, ένας οργανισμός ανέφερε δύο περιπτώσεις τα τελευταία 25 χρόνια, οι οποίες επιλύθηκαν και οι δύο μέσω εξατομικευμένων προσεγγίσεων και όχι μέσω συστηματικών πρωτοκόλλων. Οι διοικητικοί υπάλληλοι τόνισαν τη σημασία της ενσωμάτωσης δεοντολογικών προτύπων στις συμβάσεις, της

εξασφάλισης συνεπειών για τα παραπτώματα και της παροχής επιλογών ανώνυμης αναφοράς. Τόνισαν την ανάγκη για πολιτισμικές αλλαγές που θα ενθαρρύνουν το άνοιγμα και την προληπτική παρέμβαση για την αντιμετώπιση της κακοποίησης, ιδίως σε μικρότερους οργανισμούς με λιγότερους πόρους.

Βουλγαρία

Οι αθλητικοί διαχειριστές στη Βουλγαρία υποστήριξαν ότι, ενώ δεν είχαν αναφερθεί περιπτώσεις στους οργανισμούς τους κατά τους τελευταίους 12 μήνες, είχαν εμφανιστεί κατηγορίες σε άλλους συλλόγους, συχνά με στόχο τους προπονητές. Οι κατηγορίες αυτές, που συχνά απορρίπτονται ως προσπάθειες αμαύρωσης της φήμης, υπογράμμισαν τις προκλήσεις που συνεπάγεται η επαλήθευση και η αντιμετώπιση των καταγγελιών χωρίς σαφή πλαίσια. Οι διοικητικοί υπάλληλοι αναγνώρισαν μια γενική έλλειψη ευαισθητοποίησης και δομημένων συστημάτων υποστήριξης, η οποία εμπόδιζε τον αποτελεσματικό χειρισμό πιθανών υποθέσεων. Τόνισαν τη σημασία της θέσπισης διαφανών μηχανισμών αναφοράς και της προώθησης μιας κουλτούρας λογοδοσίας για την πρόληψη και την αντιμετώπιση της κατάχρησης.

Αυστρία

Οι αθλητικοί διαχειριστές στην Αυστρία τόνισαν ότι, αν και δεν είχαν αναφερθεί επίσημες περιπτώσεις τους τελευταίους 12 μήνες, η ευρύτερη ευαισθητοποίηση αυξήθηκε μετά τις δημόσιες αποκαλύψεις ενός γνωστού πρώην αθλητή. Η υπόθεση αυτή συνέβαλε στη διαφώτιση συστημικών ζητημάτων και ενθάρρυνε τους οργανισμούς να επανεξετάσουν τις διαδικασίες αναφοράς και χειρισμού τους. Οι διοικητικοί υπάλληλοι σημείωσαν ότι περιστατικά παρενόχλησης και περιποίησης, όπως ακατάλληλα κομπλιμέντα ή χειρονομίες, αναφέρονταν μερικές φορές ανεπίσημα από προπονητές/ήτριες και όχι από αθλητές/αθλήτριες. Τόνισαν τη σημασία σαφών συστημάτων διαχείρισης υποθέσεων, συμπεριλαμβανομένων πρωτοκόλλων για την αντιμετώπιση εγκληματικών συμπεριφορών και παραβιάσεων ορίων, για τη δημιουργία ενός ασφαλέστερου περιβάλλοντος. Επικροτήθηκε η εστίαση της Αυστρίας στη συμμετοχή εξωτερικών υπηρεσιών υποστήριξης και στη διασφάλιση ορατής επικοινωνίας των διαθέσιμων πόρων.

Συγκριτικές παρατηρήσεις

1. Συχνότητα υποβολής εκθέσεων:

- Σε χώρες όπως η Κύπρος και η Ισπανία, αναφέρθηκαν περιστατικά αλλά συχνά δεν προχώρησαν λόγω συστημικών προκλήσεων, όπως η απόσυρση των θυμάτων ή οι καθυστερήσεις στην επεξεργασία.
- Η Αυστρία και η Ελλάδα σημείωσαν σημαντική υποδήλωση, με τις περιπτώσεις να έρχονται συχνά στην επιφάνεια ανεπίσημα ή μέσω δημόσιων αποκαλύψεων και όχι μέσω επίσημων διαύλων.

2. Μηχανισμοί χειρισμού:

- Η Κύπρος επέδειξε μια σχετικά δομημένη προσέγγιση, αξιοποιώντας διαδικασίες με βάση την πληροφόρηση για το τραύμα και συνεργασίες με την αστυνομία και εξωτερικούς ενδιαφερόμενους φορείς.

- Άλλες χώρες, όπως η Ιταλία και η Βουλγαρία, βασίστηκαν σε ad hoc μέτρα, γεγονός που υπογραμμίζει την ανάγκη για επίσημες κατευθυντήριες γραμμές και διαφανείς διαδικασίες.
3. Πολιτιστικά και συστημικά εμπόδια:
- Σε όλες τις χώρες, οι διοικητικοί υπάλληλοι προσδιόρισαν το πολιτισμικό στίγμα, το φόβο των αντιποίνων και τη δυναμική της εξουσίας ως σημαντικά εμπόδια στην αναφορά και αντιμετώπιση περιπτώσεων σεξουαλικής βίας.
 - Η Ισπανία και η Ελλάδα υπογράμμισαν τον κρίσιμο ρόλο της εκπαίδευσης και της ανεξάρτητης εποπτείας στην υπέρβαση αυτών των εμποδίων.
4. Υποστήριξη για επιζώντες:
- Η Αυστρία και η Ισπανία υπογράμμισαν τη σημασία της παροχής ψυχολογικής και νομικής υποστήριξης, ενώ η Κύπρος έδωσε έμφαση στις προσεγγίσεις που βασίζονται στο τραύμα.
 - Στη Βουλγαρία και την Ελλάδα παρατηρήθηκαν περιορισμένοι μηχανισμοί υποστήριξης των επιζώντων, γεγονός που αντανακλά ελλείψεις σε πόρους και οργανωτική δέσμευση.

Συστάσεις

- Τυποποιημένα πρωτόκολλα: Ανάπτυξη ολοκληρωμένων, εφαρμόσιμων κατευθυντήριων γραμμών για την αναφορά και το χειρισμό υποθέσεων, διασφαλίζοντας τη συνοχή σε όλους τους οργανισμούς.
- Υποστήριξη με επίκεντρο τον επιζώντα: Δημιουργία ειδικών συστημάτων υποστήριξης, συμπεριλαμβανομένων ψυχολόγων και νομικών συμβούλων, για να βοηθούν τους επιζώντες καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας καταγγελίας.
- Ανεξάρτητη εποπτεία: Εφαρμογή εξωτερικών οργάνων παρακολούθησης για τη διασφάλιση αμερόληπτου χειρισμού των υποθέσεων και την οικοδόμηση εμπιστοσύνης μεταξύ των αθλητών και του προσωπικού.
- Εκστρατείες ευαισθητοποίησης: Προώθηση της εκπαίδευσης σχετικά με την αναγνώριση, την αναφορά και την αντιμετώπιση της κακοποίησης, ώστε να σπάσουν τα πολιτισμικά στίγματα και να ενδυναμωθούν τα θύματα να αναφερθούν.
- Κατανομή πόρων: Παροχή χρηματοδότησης και κατάρτισης σε μικρότερες οργανώσεις για την ανάπτυξη ικανοτήτων αποτελεσματικής διαχείρισης υποθέσεων.

Με την αντιμετώπιση αυτών των προκλήσεων και την εφαρμογή ισχυρών μέτρων, οι αθλητικοί οργανισμοί στις χώρες αυτές μπορούν να ενισχύσουν την ικανότητά τους να διαχειρίζονται περιπτώσεις σεξουαλικής βίας, προωθώντας μια κουλτούρα λογοδοσίας και ασφάλειας για όλους τους αθλητές.

5. Υποστήριξη επιζώντων σεξουαλικής βίας: από τις χώρες-εταίρους

Κύπρος

Οι διοικητικοί παράγοντες του αθλητισμού στην Κύπρο συζήτησαν τα περιορισμένα αλλά σημαντικά μέτρα που έχουν ληφθεί από τον Κυπριακό Οργανισμό Αθλητισμού (ΚΟΑ) και ορισμένες μεγάλες αθλητικές ομοσπονδίες για τη στήριξη των επιζώντων. Οι διαχειριστές υπογράμμισαν την

προσέγγιση του CSA με βάση την πληροφόρηση για το τραύμα, η οποία περιλαμβάνει οδηγίες για την αναφορά περιστατικών και τη σύνδεση των επιζώντων με επαγγελματική βοήθεια. Η συνεργασία της CSA με την αστυνομία και εξωτερικούς φορείς, όπως μη κυβερνητικές οργανώσεις, διασφαλίζει ότι οι επιζώντες λαμβάνουν διεπιστημονική υποστήριξη. Ωστόσο, οι διοικητικοί υπάλληλοι αναγνώρισαν κενά σε μικρότερες ομοσπονδίες, οι οποίες δεν διαθέτουν πόρους και μηχανισμούς για την παροχή ολοκληρωμένης υποστήριξης. Τόνισαν την ανάγκη για κεντρικά συστήματα υποστήριξης, συμπεριλαμβανομένης της πρόσβασης σε ψυχολόγους και νομική συνδρομή, για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των αναγκών των επιζώντων.

Ελλάδα

Οι αθλητικοί διαχειριστές στην Ελλάδα υποστήριξαν ότι οι αθλητικοί οργανισμοί είχαν λάβει ελάχιστα μέτρα για την υποστήριξη των επιζώντων, γεγονός που αντανάκλα τις ευρύτερες προκλήσεις στην αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας. Ενώ ορισμένοι οργανισμοί εξέφρασαν τη σημασία της υποστήριξης των θυμάτων, συχνά δεν υπήρχαν πρακτικά μέτρα. Οι διαχειριστές τόνισαν τον ρόλο της ψυχολογικής υποστήριξης και πρότειναν τη συμμετοχή εξωτερικών επαγγελματιών, όπως ψυχολόγων ή κοινωνικών λειτουργών, για να προσφέρουν βοήθεια. Συζήτησαν επίσης την πολιτισμική απροθυμία να αναγνωριστεί η σεξουαλική βία, η οποία περιορίζει την προθυμία των επιζώντων να αναζητήσουν βοήθεια. Οι προτάσεις περιλάμβαναν την ενσωμάτωση της υποστήριξης των επιζώντων σε ευρύτερα οργανωτικά πλαίσια και την προώθηση μιας πιο ανοικτής και υποστηρικτικής κουλτούρας.

Ισπανία

Οι διαχειριστές του αθλητισμού στην Ισπανία τόνισαν διάφορα μέτρα που αποσκοπούν στην υποστήριξη των επιζώντων, συμπεριλαμβανομένης της παροχής πρόσβασης σε ομαδικούς θεραπευτές και επαγγελματίες ψυχικής υγείας. Τόνισαν τη σημασία των ασφαλών χώρων και των σαφών διαύλων αναφοράς, όπου οι επιζώντες μπορούν να αισθάνονται άνετα να συζητούν τις εμπειρίες τους χωρίς το φόβο της κρίσης ή των αντιποίνων. Οι διαχειριστές έδωσαν επίσης έμφαση στη συνεχή κατάρτιση του προσωπικού και των αθλητών, ώστε να τους βοηθήσουν να αναγνωρίζουν και να υποστηρίζουν αποτελεσματικά τους επιζώντες. Ωστόσο, σημείωσαν προκλήσεις για να διασφαλιστεί ότι οι επιζώντες λαμβάνουν έγκαιρη και επαρκή υποστήριξη, ιδίως σε περιπτώσεις που αφορούν ανηλίκους ή άτομα που εκφοβίζονται από πρόσωπα εξουσίας.

Ιταλία

Οι διαχειριστές του αθλητισμού στην Ιταλία συζήτησαν διάφορες προσεγγίσεις για την υποστήριξη των επιζώντων, εστιάζοντας στην ενσωμάτωση ψυχολόγων και υπευθύνων προστασίας στους οργανισμούς. Περιέγραψαν πρωτόκολλα όπως μηχανισμούς ανώνυμης αναφοράς και καθορισμένο προσωπικό για τον ευαίσθητο χειρισμό των καταγγελιών. Οι διαχειριστές τόνισαν παραδείγματα οργανισμών που διεξάγουν αξιολογήσεις μετά το συμβάν για τον εντοπισμό κενών και τη βελτίωση των μελλοντικών αντιδράσεων. Παρά τις προσπάθειες αυτές, αναγνώρισαν τους περιορισμούς των πόρων σε μικρότερες οργανώσεις, οι οποίες συχνά δυσκολεύονται να προσφέρουν μακροπρόθεσμη ψυχολογική ή νομική υποστήριξη στους επιζώντες. Η σημασία της ενσωμάτωσης της υποστήριξης

των επιζώντων σε ηθικά και επιχειρησιακά πλαίσια τονίστηκε ως προτεραιότητα για μελλοντικές πρωτοβουλίες.

Βουλγαρία

Οι διοικητικοί υπάλληλοι του αθλητισμού στη Βουλγαρία υποστήριξαν ότι, ενώ δεν υπήρχαν αναφορές για περιπτώσεις εντός των οργανώσεών τους, οι ευρύτερες συζητήσεις αποκάλυψαν την έλλειψη δομημένων μηχανισμών υποστήριξης για τους επιζώντες. Οι διαχειριστές αναγνώρισαν ότι οι προσπάθειες για τη δημιουργία συστημάτων υποστήριξης ήταν ελάχιστες, συχνά παρεμποδισμένες από τους περιορισμένους πόρους και την ευαισθητοποίηση. Τόνισαν τη σημασία της δημιουργίας σαφών κατευθυντήριων γραμμών και της πρόσβασης σε επαγγελματικές υπηρεσίες υποστήριξης, συμπεριλαμβανομένης της νομικής και ψυχολογικής βοήθειας, ώστε να διασφαλιστεί η επαρκής υποστήριξη των επιζώντων. Η απουσία θεσμικών πλαισίων αναγνωρίστηκε ως βασικό εμπόδιο για την εφαρμογή αποτελεσματικών στρατηγικών υποστήριξης των επιζώντων.

Αυστρία

Οι αθλητικοί διαχειριστές στην Αυστρία επισήμαναν ένα ισχυρό πλαίσιο για την υποστήριξη των επιζώντων, συμπεριλαμβανομένης της πρόσβασης σε εσωτερικές και εξωτερικές υπηρεσίες υποστήριξης, όπως αθλητικοί ψυχολόγοι και σύμβουλοι. Οι διαχειριστές τόνισαν τη σημασία της ορατής επικοινωνίας σχετικά με τους διαθέσιμους πόρους, διασφαλίζοντας ότι οι επιζώντες γνωρίζουν τη βοήθεια στην οποία μπορούν να έχουν πρόσβαση. Συζήτησαν πρωτοβουλίες για τη δημιουργία ασφαλών περιβαλλόντων, όπως η συμμετοχή αξιωματικών πρόληψης και προσώπων εμπιστοσύνης, οι οποίοι λειτουργούν ως σημεία επαφής για τους αθλητές. Οι διοικητικοί υπάλληλοι σημείωσαν επίσης τις προσπάθειες για τη συμμετοχή των επιζώντων στην ανάπτυξη συστημάτων αναφοράς και ασφαλών χώρων, διασφαλίζοντας ότι οι εμπειρίες τους τροφοδοτούν τις μελλοντικές βελτιώσεις.

Συγκριτικές παρατηρήσεις

1. Υποστήριξη με βάση το τραύμα:

- Η Κύπρος και η Αυστρία έχουν εφαρμόσει προσεγγίσεις με γνώμονα το τραύμα, ενσωματώνοντας διεπιστημονικά συστήματα υποστήριξης για την αντιμετώπιση των αναγκών των επιζώντων.
- Η Ισπανία και η Ιταλία επικεντρώνονται στην παροχή πρόσβασης σε ψυχολόγους και αξιωματικούς διασφάλισης, αν και οι περιορισμοί των πόρων συχνά εμποδίζουν τις μικρότερες οργανώσεις.

2. Ψυχολογική βοήθεια:

- Η ψυχολογική υποστήριξη είναι ένα επαναλαμβανόμενο θέμα, με την Αυστρία και την Ισπανία να δίνουν έμφαση στη διαθεσιμότητα επαγγελματιών ψυχικής υγείας και ασφαλών χώρων για τους επιζώντες.
- Η Ελλάδα και η Βουλγαρία εντόπισαν κενά στην ψυχολογική βοήθεια, τα οποία αντανakλούν ευρύτερες συστημικές προκλήσεις.

3. Θεσμικές προκλήσεις:

- Οι μικρότερες οργανώσεις στην Κύπρο, την Ιταλία και τη Βουλγαρία δυσκολεύονται να δημιουργήσουν δομημένα συστήματα υποστήριξης επιζώντων λόγω οικονομικών και υλικοτεχνικών περιορισμών.
 - Η Ελλάδα και η Βουλγαρία σημείωσαν επίσης πολιτισμική και οργανωτική απροθυμία να αντιμετωπίσουν ανοιχτά τη σεξουαλική βία, περιορίζοντας την υποστήριξη των επιζώντων.
4. Προληπτικά έναντι αντιδραστικών μέτρων:
- Η Αυστρία και η Ισπανία δίνουν έμφαση σε προληπτικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένης της ανάπτυξης ασφαλών χώρων και προγραμμάτων κατάρτισης για την υποστήριξη των επιζώντων.
 - Άλλες χώρες, όπως η Ελλάδα και η Βουλγαρία, επικεντρώνονται σε αντιδραστικά μέτρα, αντιμετωπίζοντας την υποστήριξη των επιζώντων κατά περίπτωση.

Συστάσεις

- Συστήματα κεντρικής υποστήριξης: Δημιουργία εθνικών πλαισίων για την παροχή συνεπούς πρόσβασης σε ψυχολογική, νομική και κοινωνική υποστήριξη για τους επιζώντες.
- Ευαισθητοποίηση και εκπαίδευση: Διεξαγωγή εκπαιδευτικών προγραμμάτων για το προσωπικό, τους αθλητές/αθλήτριες και τους διοικητικούς υπαλλήλους, ώστε να αναγνωρίζουν, να αναφέρουν και να υποστηρίζουν αποτελεσματικά τους επιζώντες.
- Κατανομή πόρων: Παροχή χρηματοδότησης και υλικοτεχνικής υποστήριξης σε μικρότερες οργανώσεις για τη δημιουργία μηχανισμών υποστήριξης των επιζώντων.
- Πολιτικές με επίκεντρο τους επιζώντες: Ανάπτυξη πολιτικών που δίνουν προτεραιότητα στις ανάγκες των επιζώντων, συμπεριλαμβανομένης της εμπιστευτικότητας, της προσβασιμότητας και της διεπιστημονικής βοήθειας.
- Πολιτιστικές αλλαγές: Προώθηση της ανοιχτότητας και της υπευθυνότητας στους αθλητικούς οργανισμούς για τη μείωση του στίγματος και την ενθάρρυνση των επιζώντων να αναζητήσουν βοήθεια.

Αντιμετωπίζοντας αυτά τα κενά και αξιοποιώντας τις υπάρχουσες πρωτοβουλίες, οι αθλητικοί οργανισμοί στις χώρες αυτές μπορούν να δημιουργήσουν ένα ασφαλέστερο και πιο υποστηρικτικό περιβάλλον για τους επιζώντες σεξουαλικής βίας. Τα βήματα αυτά είναι απαραίτητα για την καλλιέργεια μιας κουλτούρας υπευθυνότητας και σεβασμού εντός της αθλητικής κοινότητας.

1. Εκπαίδευση για την αναγνώριση σημείων σεξουαλικής βίας: από τους προπονητές/ήτριες σε όλες τις χώρες-εταίρους

Κύπρος

Οι προπονητές/ήτριες στην Κύπρο συζήτησαν ότι οι περισσότεροι από αυτούς δεν είχαν λάβει επίσημη εκπαίδευση για την αναγνώριση σημείων πιθανής σεξουαλικής βίας μεταξύ αθλητών. Ενώ ορισμένοι είχαν εκτεθεί σε γενικές πρωτοβουλίες ευαισθητοποίησης, τόνισαν την έλλειψη πρακτικής, εμπειριστατωμένης εκπαίδευσης. Ένας υπεύθυνος διασφάλισης σημείωσε ότι ο Κυπριακός Οργανισμός Αθλητισμού (ΚΟΑ) είχε εισαγάγει πρωτόκολλα και έναν οδηγό κατά της

σεξουαλικής παρενόχλησης, αλλά αυτά δεν είχαν διαδοθεί ευρέως και δεν είχαν υιοθετηθεί σε επίπεδο βάσης. Οι προπονητές/ήτριοι εξέφρασαν την ανάγκη για πιο δομημένες και προσιτές εκπαιδευτικές συνεδρίες, οι οποίες θα συμπληρώνονταν από οπτικοακουστικά εργαλεία και διαδραστικά σεμινάρια για την ενίσχυση της κατανόησης. Χωρίς αυτά, πολλοί/ές προπονητές/ήτριοι αισθάνονταν αναρμόδιοι να εντοπίσουν ή να χειριστούν τέτοιες περιπτώσεις.

Ελλάδα

Οι προπονητές/ήτριοι στην Ελλάδα υπογράμμισαν ότι δεν υπήρχε επίσημη ή δομημένη εκπαίδευση σχετικά με την αναγνώριση σημείων σεξουαλικής βίας. Αναγνώρισαν ότι προσφέρθηκαν κάποια μαθήματα σχετικά με την ισότητα των φύλων και την προστασία των παιδιών στο πλαίσιο ευρύτερων πιστοποιήσεων προπονητών, αλλά σημείωσαν ότι αυτά ήταν περισσότερο ενημερωτικά παρά πρακτικά. Οι προπονητές/ήτριοι ανέφεραν ότι βασίζονταν σε προσωπική έρευνα ή σε ανεπίσημες συζητήσεις για να αποκτήσουν γνώσεις σχετικά με το θέμα αυτό. Υπογράμμισαν την ανάγκη για προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης που να υπερβαίνουν την ευαισθητοποίηση και να περιλαμβάνουν βήματα που μπορούν να γίνουν πράξη, όπως η αναγνώριση αλλαγών στη συμπεριφορά και η κατάλληλη αντίδραση σε υποψίες κακοποίησης.

Ισπανία

Οι προπονητές/ήτριοι στην Ισπανία υποστήριξαν ότι η εκπαίδευση σχετικά με την αναγνώριση σημείων σεξουαλικής βίας θα πρέπει να είναι υποχρεωτική σε όλους τους αθλητικούς οργανισμούς. Οι συμμετέχοντες συμφώνησαν για τη σημασία του εξοπλισμού των προπονητών με τις δεξιότητες αναγνώρισης ανεπαίσθητων αλλαγών στη συμπεριφορά, όπως η απόσυρση ή η αγωνία, που μπορεί να υποδηλώνουν κακοποίηση. Ενώ ορισμένοι είχαν συμμετάσχει σε προγράμματα γενικής ευαισθητοποίησης, τόνισαν την ανάγκη για συνεπή, επίσημη εκπαίδευση ώστε να διασφαλιστεί η ενιαία κατανόηση μεταξύ των προπονητών. Οι προπονητές/ήτριοι σημείωσαν επίσης τις προκλήσεις που θέτουν οι δυναμικές εξουσίας και τόνισαν την αξία της ανοιχτής επικοινωνίας και της συμμετοχικότητας για την οικοδόμηση εμπιστοσύνης εντός των ομάδων.

Ιταλία

Οι προπονητές/ήτριοι στην Ιταλία συζήτησαν ότι κανένας από αυτούς δεν είχε λάβει ειδική εκπαίδευση για την αναγνώριση της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό. Σημείωσαν ότι ενώ προσπαθούν να δημιουργήσουν ανοιχτά περιβάλλοντα για τους αθλητές/αθλήτριες ώστε να μοιραστούν τις ανησυχίες τους, η απουσία επίσημης εκπαίδευσης τους άφησε απροετοίμαστους για τον εντοπισμό ή την αντιμετώπιση τέτοιων περιπτώσεων. Οι προπονητές/ήτριοι υπογράμμισαν τη σημασία του να δίνουν παραδείγματα με θετική συμπεριφορά, να αποφεύγουν τα ακατάλληλα αστεία και να αντιμετωπίζουν προληπτικά ζητήματα που σχετίζονται με τα όρια. Υπογράμμισαν την ανάγκη για εξωτερικούς πόρους, όπως ψυχολόγους ή ειδικούς υπεύθυνους διασφάλισης, για την υποστήριξη τόσο των αθλητών όσο και των προπονητών στον χειρισμό ευαίσθητων καταστάσεων.

Βουλγαρία

Οι προπονητές/ήτριοι στη Βουλγαρία τόνισαν ότι μόνο λίγοι είχαν λάβει εξειδικευμένη εκπαίδευση για την αναγνώριση της σεξουαλικής βίας, κυρίως μέσω υποχρεωτικών μαθημάτων στην Εθνική Αθλητική Ακαδημία Vasil Levski. Τα μαθήματα αυτά επικεντρώνονταν στη γενική παιδοψυχολογία

και παιδαγωγική και όχι σε ειδικές στρατηγικές για την αναγνώριση της σεξουαλικής βίας. Οι προπονητές/ήτριες εξέφρασαν την επιθυμία για πιο στοχευμένη κατάρτιση και πόρους για τη γεφύρωση αυτού του κενού. Σημείωσαν επίσης ότι πολλοί οργανισμοί διέθεταν κανάλια αναφοράς, αλλά η ευαισθητοποίηση και η χρήση αυτών των συστημάτων ήταν περιορισμένη. Προτάθηκαν ολοκληρωμένα εκπαιδευτικά προγράμματα και τακτικά εργαστήρια ως τρόποι βελτίωσης της κατάστασης.

Αυστρία

Οι προπονητές/ήτριες στην Αυστρία ανέφεραν ότι ορισμένοι είχαν λάβει λεπτομερή εκπαίδευση σχετικά με την αναγνώριση της σεξουαλικής βίας, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου αναγνώρισης αλλαγών στη συμπεριφορά, όπως οι διακυμάνσεις της διάθεσης ή η απόσυρση. Αυτές οι εκπαιδεύσεις τόνισαν τη σημασία της δημιουργίας υποστηρικτικών περιβαλλόντων όπου οι αθλητές/αθλήτριες θα αισθάνονταν άνετα να εκφράζουν τις ανησυχίες τους. Ωστόσο, αναγνώρισαν ότι δεν είχαν όλοι οι προπονητές/ήτριες ίση πρόσβαση σε τέτοια προγράμματα, με εκείνους που εργάζονται σε μεγαλύτερους οργανισμούς να επωφελούνται περισσότερο από εκείνους που εργάζονται σε μικρότερα, περιορισμένων πόρων περιβάλλοντα. Οι προπονητές/ήτριες υπογράμμισαν την αξία της συνεχούς εκπαίδευσης και της συμπερίληψης ψυχολόγων για την παροχή επαγγελματικής υποστήριξης.

Συγκριτικές παρατηρήσεις

1. Διαθεσιμότητα κατάρτισης:
 - Η Αυστρία και η Ισπανία έδειξαν μεγαλύτερη δέσμευση για την παροχή κατάρτισης, αν και η προσβασιμότητα διέφερε.
 - Η Κύπρος, η Ελλάδα, η Ιταλία και η Βουλγαρία δεν είχαν συνεπή ή ολοκληρωμένα προγράμματα, αφήνοντας τους/τις προπονητές/ήτριες να βασίζονται σε άτυπες γνώσεις ή προσωπικές πρωτοβουλίες.
2. Εμπόδια στην εφαρμογή:
 - Οι περιορισμοί των πόρων και η απουσία υποχρεωτικών απαιτήσεων κατάρτισης ήταν κοινά εμπόδια στην Κύπρο, την Ελλάδα και τη Βουλγαρία.
 - Η Ιταλία επισήμανε την πολιτισμική απροθυμία και την έλλειψη εξωτερικής υποστήριξης ως πρόσθετες προκλήσεις.
3. Έμφαση στην επαγγελματική υποστήριξη:
 - Οι προπονητές/ήτριες στην Ιταλία, την Ισπανία και την Αυστρία υπογράμμισαν την ανάγκη για εξωτερικούς επαγγελματίες, όπως ψυχολόγους ή υπεύθυνους προστασίας, που θα συμπλήρωναν τις προσπάθειές τους.
 - Η Βουλγαρία και η Ελλάδα σημείωσαν την έλλειψη θεσμικής υποστήριξης για την ενσωμάτωση της επαγγελματικής εμπειρογνωμοσύνης στα αθλητικά πλαίσια.
4. Ομοιομορφία στην εκπαίδευση:
 - Οι προπονητές/ήτριες στην Ισπανία και την Αυστρία τόνισαν τη σημασία της τυποποιημένης κατάρτισης για να διασφαλιστεί ότι όλοι οι προπονητές/ήτριες έχουν τις δεξιότητες να αναγνωρίζουν και να αντιμετωπίζουν αποτελεσματικά τη σεξουαλική βία.

- Άλλες χώρες δεν είχαν ενιαίες προσεγγίσεις, με σημαντικές διαφορές στη διαθεσιμότητα και την ποιότητα της κατάρτισης.

Συστάσεις

- Υποχρεωτικά προγράμματα κατάρτισης: Ανάπτυξη και εφαρμογή υποχρεωτικής, τυποποιημένης κατάρτισης για όλους τους προπονητές, με έμφαση στις πρακτικές στρατηγικές αναγνώρισης και αντιμετώπισης της σεξουαλικής βίας.
- Ενισχυμένοι πόροι: Παροχή χρηματοδότησης και υλικοτεχνικής υποστήριξης για να διασφαλιστεί ότι οι μικρότερες οργανώσεις και οι μεμονωμένοι προπονητές/ήτριες μπορούν να έχουν πρόσβαση σε κατάρτιση και επαγγελματική υποστήριξη.
- Κανονικά αναζωογονητικά: Προσφέρετε συνεχή εκπαίδευση μέσω εργαστηρίων, σεμιναρίων και ψηφιακών εργαλείων για την ενίσχυση των γνώσεων και την προσαρμογή στις αναδυόμενες προκλήσεις.
- Ενσωμάτωση εμπειρογνομόνων: Ενσωμάτωση ψυχολόγων και υπευθύνων προστασίας στους αθλητικούς οργανισμούς για την υποστήριξη των προπονητών και των αθλητών στη διαχείριση ευαίσθητων καταστάσεων.
- Πολιτιστικές αλλαγές: Προώθηση εκστρατειών ευαισθητοποίησης για τη μείωση του στίγματος, την ενθάρρυνση της αναφοράς και την προώθηση μιας κουλτούρας ανοιχτότητας και σεβασμού.

Με την αντιμετώπιση αυτών των κενών και την αξιοποίηση των υφιστάμενων πρωτοβουλιών, οι χώρες-εταίροι μπορούν να ενδυναμώσουν τους/τις προπονητές/ήτριες ώστε να δημιουργήσουν ασφαλέστερα αθλητικά περιβάλλοντα και να διασφαλίσουν ότι οι αθλητές/αθλήτριες λαμβάνουν την προστασία και την υποστήριξη που τους αξίζει.

2. Ενημέρωση για τα κανάλια καταγγελίας σεξουαλικής βίας: από προπονητές/ήτριες σε όλες τις χώρες εταίρους

Κύπρος

Οι προπονητές/ήτριες στην Κύπρο τόνισαν μια γενική έλλειψη ενημέρωσης σχετικά με τα επίσημα κανάλια αναφοράς εντός των οργανισμών τους. Ενώ λίγοι προπονητές/ήτριες ήταν εξοικειωμένοι με εξωτερικούς πόρους, όπως οι τηλεφωνικές γραμμές που λειτουργούν από τον Σύνδεσμο για την Πρόληψη και Αντιμετώπιση της Βίας στην Οικογένεια, οι περισσότεροι παραδέχτηκαν ότι οι ομοσπονδίες τους δεν είχαν παράσχει σαφείς οδηγίες. Οι προπονητές/ήτριες σημείωσαν ότι παρόλο που ο Κυπριακός Αθλητικός Σύνδεσμος (ΚΟΑ) είχε εισαγάγει πρωτόκολλα για τον χειρισμό της σεξουαλικής βίας, αυτά δεν είχαν διαδοθεί ευρέως ούτε είχαν εφαρμοστεί. Πολλοί προπονητές/ήτριες εξέφρασαν απογοήτευση για την απουσία δομημένων συστημάτων υποστήριξης και τόνισαν την ανάγκη οι ομοσπονδίες να προωθήσουν ενεργά τους μηχανισμούς αναφοράς και να εκπαιδεύσουν τους ενδιαφερόμενους σχετικά με τη διαθεσιμότητα και τη χρήση τους.

Ελλάδα

Οι προπονητές/ήτριοι στην Ελλάδα υποστήριξαν ότι οι επίσημοι δίαυλοι αναφοράς εντός των αθλητικών οργανισμών ήταν είτε ανύπαρκτοι είτε κακώς κοινοποιημένοι. Περιέγραψαν μια εξάρτηση από άτυπους μηχανισμούς, όπου οι αθλητές/αθλήτριες συχνά εμπιστεύονταν έμπιστους προπονητές/ήτριοι αντί να χρησιμοποιούν επίσημα συστήματα. Οι προπονητές/ήτριοι το απέδωσαν αυτό στην απουσία ειδικών τμημάτων ή κατευθυντήριων γραμμών για την αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας εντός των ομοσπονδιών. Τόνισαν ότι οι αθλητές/αθλήτριες συχνά δεν γνώριζαν τα δικαιώματά τους και τα βήματα για να καταγγείλουν την κακοποίηση, με τις ομοσπονδίες να εστιάζουν αντ' αυτού σε υλικοτεχνικές και επιχειρησιακές προτεραιότητες. Για να αντιμετωπιστεί αυτό το κενό, οι συμμετέχοντες πρότειναν τη δημιουργία εξειδικευμένων μονάδων ή πυλώνων εντός των αθλητικών οργανισμών για τον χειρισμό ευαίσθητων θεμάτων όπως η σεξουαλική βία.

Ισπανία

Οι προπονητές/ήτριοι στην Ισπανία συζήτησαν την αβεβαιότητα που περιβάλλει τα υπάρχοντα κανάλια αναφοράς, με πολλούς να αμφισβητούν την προσβασιμότητα και την αποτελεσματικότητά τους. Οι συμμετέχοντες εξέφρασαν ανησυχίες ότι ορισμένοι μηχανισμοί, όπως οι απευθείας καταγγελίες στους προέδρους των συλλόγων, ήταν ανεπαρκείς και ενδεχομένως εκφοβιστικοί για τους επιζώντες. Τάχθηκαν υπέρ πιο δομημένων και διαφανών συστημάτων που δίνουν προτεραιότητα στην εμπιστευτικότητα και παρέχουν σαφή βήματα στους αθλητές/αθλήτριες για να αναφέρουν τα περιστατικά με ασφάλεια. Οι προπονητές/ήτριοι πρότειναν επίσης να συμπεριληφθούν εξωτερικές υπηρεσίες, όπως κοινωνικοί λειτουργοί, για να διασφαλιστεί ότι οι επιζώντες λαμβάνουν επαγγελματική υποστήριξη. Η έλλειψη επίσημης επικοινωνίας σχετικά με τους δίαυλους αναφοράς αναγνωρίστηκε ως βασικό εμπόδιο για την ενθάρρυνση των αθλητών να αναφερθούν.

Ιταλία

Οι προπονητές/ήτριοι στην Ιταλία υπογράμμισαν ότι δεν υπήρχαν επίσημα κανάλια αναφοράς στους οργανισμούς τους για τους αθλητές/αθλήτριες που υφίστανται σεξουαλική βία. Αντ' αυτού, οι προπονητές/ήτριοι μοιράστηκαν πρακτικές μεθόδους που χρησιμοποιούσαν προσωπικά για να υποστηρίξουν τους αθλητές, όπως το να είναι προσβάσιμοι εκτός των ωρών προπόνησης και να προωθούν την ανοιχτή επικοινωνία. Ενώ οι προσπάθειες αυτές ήταν αξιέπαινες, στηρίζονταν στην ατομική πρωτοβουλία και όχι στη θεσμική υποστήριξη. Οι προπονητές/ήτριοι τόνισαν τη σημασία της καθιέρωσης επίσημων συστημάτων που διασφαλίζουν ότι οι επιζώντες μπορούν να καταγγέλλουν τα περιστατικά διακριτικά και χωρίς το φόβο αντιποίνων. Σημείωσαν επίσης ότι η συμμετοχή εξωτερικών εμπειρογνομόνων, όπως ψυχολόγων ή αξιωματικών διασφάλισης, θα μπορούσε να βελτιώσει την εμπιστοσύνη και την προσβασιμότητα στο πλαίσιο της διαδικασίας αναφοράς.

Βουλγαρία

Οι προπονητές/ήτριοι στη Βουλγαρία υποστήριξαν ότι, ενώ πολλοί αθλητικοί οργανισμοί είχαν μηχανισμούς αναφοράς, η ευαισθητοποίηση και η χρήση αυτών των συστημάτων ήταν περιορισμένη. Οι προπονητές/ήτριοι ανέφεραν ότι τα κανάλια αναφοράς συχνά δεν κοινοποιούνταν αποτελεσματικά στους αθλητές/αθλήτριες ή το προσωπικό, με αποτέλεσμα να μην γνωρίζουν την

ύπαρξή τους. Πρότειναν ότι οι ομοσπονδίες θα πρέπει να εφαρμόσουν ολοκληρωμένες εκστρατείες εκπαίδευσης για να διασφαλίσουν ότι όλοι οι ενδιαφερόμενοι κατανοούν τη διαδικασία αναφοράς. Οι προπονητές/ήτριοι τόνισαν επίσης τη σημασία της δημιουργίας ασφαλών περιβαλλόντων όπου οι αθλητές/αθλήτριες λητές θα αισθάνονται άνετα να αποκαλύπτουν περιστατικά σεξουαλικής βίας χωρίς το φόβο της κρίσης ή των επιπτώσεων.

Αυστρία

Οι προπονητές/ήτριοι στην Αυστρία ανέφεραν ότι οι περισσότεροι γνώριζαν τα κανάλια αναφοράς εντός των οργανισμών τους, τα οποία περιλάμβαναν την άμεση επικοινωνία με τους προπονητές/ήτριοι και τα συστήματα ανώνυμης αναφοράς. Εξήραν τη διαφάνεια και την προσβασιμότητα αυτών των μηχανισμών, σημειώνοντας ότι ενθάρρυναν το άνοιγμα και την εμπιστοσύνη μεταξύ των αθλητών. Ωστόσο, ορισμένοι προπονητές/ήτριοι υπογράμμισαν τις ανισότητες στην ευαισθητοποίηση και την πρόσβαση μεταξύ των διαφόρων αθλητικών οργανισμών, με τους μικρότερους συλλόγους να μην διαθέτουν συχνά τους πόρους για την εφαρμογή παρόμοιων συστημάτων. Οι προπονητές/ήτριοι υπογράμμισαν την ανάγκη για συνεχή εκπαίδευση ώστε να διασφαλιστεί ότι όλοι οι αθλητές/αθλήτριες και το προσωπικό είναι ενημερωμένοι για τις επιλογές αναφοράς και αισθάνονται σίγουροι για τη χρήση τους.

Συγκριτικές παρατηρήσεις

1. Επίπεδα ευαισθητοποίησης:
 - Οι προπονητές/ήτριοι στην Αυστρία και τη Βουλγαρία ήταν σχετικά περισσότερο ενήμεροι για τους διαύλους αναφοράς, αν και οι ανισότητες στην επικοινωνία και την πρόσβαση εξακολουθούσαν να υφίστανται.
 - Η Κύπρος, η Ελλάδα, η Ισπανία και η Ιταλία ανέφεραν σημαντικά κενά ευαισθητοποίησης, με πολλούς προπονητές/ήτριοι να βασίζονται σε άτυπους μηχανισμούς και όχι σε δομημένα συστήματα.
2. Εμπόδια στην υποβολή εκθέσεων:
 - Σε όλες τις χώρες, το πολιτισμικό στίγμα και ο φόβος για αντίποινα ήταν κοινά εμπόδια που αποθάρρυναν τους αθλητές/αθλήτριες από το να καταγγείλουν περιστατικά.
 - Οι προπονητές/ήτριοι στην Ισπανία και την Ελλάδα υπογράμμισαν την ανεπάρκεια των υφιστάμενων συστημάτων, τα οποία συχνά στερούνται εμπιστευτικότητας και προσβασιμότητας.
3. Εξάρτηση από άτυπους μηχανισμούς:
 - Ελλείψει επίσημων συστημάτων, οι προπονητές/ήτριοι στην Ιταλία και την Κύπρο βασίστηκαν σε προσωπικές πρωτοβουλίες, όπως η προσβασιμότητα και η προώθηση της ανοιχτής επικοινωνίας.
 - Ενώ οι προσπάθειες αυτές κατέδειξαν ατομική δέσμευση, υπογράμμισαν την έλλειψη θεσμικής υποστήριξης.
4. Ανάγκη για εξωτερική υποστήριξη:

- Οι προπονητές/ήτριοι στην Ισπανία, την Ιταλία και την Ελλάδα υπογράμμισαν τη σημασία της συμμετοχής εξωτερικών επαγγελματιών, όπως ψυχολόγων ή κοινωνικών λειτουργών, για τον αποτελεσματικό χειρισμό ευαίσθητων θεμάτων.
- Η Βουλγαρία και η Αυστρία τάχθηκαν υπέρ της ενσωμάτωσης της επαγγελματικής καθοδήγησης στα υφιστάμενα συστήματα για την ενίσχυση της αποτελεσματικότητάς τους.

Συστάσεις

- Τυποποιημένοι μηχανισμοί αναφοράς: Καθιέρωση σαφών, προσβάσιμων και εμπιστευτικών διαύλων αναφοράς σε όλους τους αθλητικούς οργανισμούς για να διασφαλιστεί η ομοιομορφία και η αξιοπιστία.
- Εκστρατείες εκπαίδευσης και ευαισθητοποίησης: Διεξαγωγή τακτικών εκπαιδευτικών συναντήσεων για αθλητές/αθλήτριες, προπονητές/ήτριοι και προσωπικό, ώστε να εξοικειωθούν με τις διαδικασίες αναφοράς και τα δικαιώματά τους.
- Ενσωμάτωση εξωτερικών επαγγελματιών: Συμμετοχή ψυχολόγων, κοινωνικών λειτουργών και αξιωματικών διασφάλισης στη διαδικασία αναφοράς και υποστήριξης για την παροχή επαγγελματικής βοήθειας.
- Ενισχυμένη επικοινωνία: Προώθηση της προβολής των μηχανισμών αναφοράς μέσω εργαστηρίων, ενημερωτικού υλικού και ψηφιακών πλατφορμών.
- Εστίαση σε μικρότερους οργανισμούς: Διαθέστε πόρους και υποστήριξη σε μικρότερους συλλόγους και ομοσπονδίες για να διασφαλίσετε ότι μπορούν να εφαρμόσουν και να διατηρήσουν ισχυρά συστήματα υποβολής εκθέσεων.

Αντιμετωπίζοντας αυτά τα κενά και προωθώντας μια κουλτούρα λογοδοσίας, οι αθλητικοί οργανισμοί στις χώρες αυτές μπορούν να ενδυναμώσουν τους αθλητές/αθλήτριες να αναφέρουν περιστατικά και να δημιουργήσουν ασφαλέστερα περιβάλλοντα για όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη.

3. Προώθηση του σεβασμού και της επικοινωνίας: από τους προπονητές/ήτριοι σε όλες τις χώρες-εταίρους

Κύπρος

Οι προπονητές/ήτριοι στην Κύπρο τόνισαν τη σημασία της συζήτησης των ορίων με τους αθλητές/αθλήτριες στην αρχή κάθε αγωνιστικής περιόδου. Οι γυναίκες προπονήτριες, ειδικότερα, ανέφεραν ότι ανέλαβαν την πρωτοβουλία να προωθήσουν την ανοιχτή επικοινωνία, συχνά με βάση την προσωπική γνώση και εμπειρία και όχι τις επίσημες κατευθυντήριες γραμμές. Μοιράστηκαν πώς ενθαρρύνουν ενεργά τους αθλητές/αθλήτριες να εκφράζουν τις ανησυχίες τους και να σέβονται τις προσωπικές επιλογές του άλλου. Ωστόσο, οι περισσότεροι προπονητές/ήτριοι αναγνώρισαν την έλλειψη δομημένης κατάρτισης ή πόρων που παρέχονται από τις ομοσπονδίες τους για την υποστήριξη αυτών των προσπαθειών. Πρότειναν ότι οι αθλητικές αρχές θα πρέπει να αναπτύξουν

διαδραστικά εργαλεία, όπως παιχνίδια ή οπτικοακουστικό υλικό, για να βοηθήσουν τους προπονητές/ήτριες να δημιουργήσουν πιο ελκυστικά και εκπαιδευτικά περιβάλλοντα.

Ελλάδα

Οι προπονητές/ήτριες στην Ελλάδα υποστήριξαν ότι η καλλιέργεια του σεβασμού και της επικοινωνίας αρχίζει με την οικοδόμηση γνήσιων σχέσεων με τους αθλητές. Οι προπονητές/ήτριες τόνισαν την ανάγκη για ανοιχτό διάλογο για την αντιμετώπιση των ορίων και των προσωπικών επιλογών. Σημείωσαν ότι η εμπιστοσύνη παίζει καθοριστικό ρόλο στο να βοηθηθούν οι αθλητές/αθλήτριες να νιώθουν άνετα να συζητούν ευαίσθητα θέματα. Οι προπονητές/ήτριες πρότειναν επίσης τη χρήση ασκήσεων οικοδόμησης ομάδας και δομημένων συζητήσεων για την ενθάρρυνση του αμοιβαίου σεβασμού μεταξύ των αθλητών. Παρά τις προσπάθειες αυτές, παραδέχθηκαν ότι δεν υπήρχε θεσμική υποστήριξη και επίσημη κατάρτιση για το θέμα αυτό. Πολλοί προπονητές/ήτριες υπογράμμισαν την ανάγκη οι ομοσπονδίες να αναλάβουν πιο ενεργό ρόλο στην προώθηση της επικοινωνίας με σεβασμό στο πλαίσιο του αθλητισμού.

Ισπανία

Οι προπονητές/ήτριες στην Ισπανία συζήτησαν στρατηγικές για την προώθηση ενός περιβάλλοντος σεβασμού και επικοινωνίας, τονίζοντας τη σημασία της έναρξης αυτών των συζητήσεων από νωρίς στην προπόνηση ενός αθλητή. Υποστήριξαν τη συμμετοχή εξωτερικών υπηρεσιών, όπως κοινωνικών λειτουργών, για την αντιμετώπιση θεμάτων που σχετίζονται με τα όρια και τις προσωπικές επιλογές. Οι προπονητές/ήτριες μοιράστηκαν πώς ενθαρρύνουν τους αθλητές/αθλήτριες να εκφράζουν τις ανησυχίες τους και να σέβονται τα όρια των άλλων μέσω ομαδικών συζητήσεων και δραστηριοτήτων χωρίς αποκλεισμούς. Επιπλέον, υπογράμμισαν τον ρόλο των γυναικών προπονητών στη δημιουργία άνετων χώρων για να συζητούν οι αθλητές/αθλήτριες ευαίσθητα θέματα. Παρά τις προσπάθειες αυτές, οι συμμετέχοντες σημείωσαν ότι απαιτείται πιο ολοκληρωμένη υποστήριξη και κατάρτιση για να διασφαλιστεί η συνοχή σε όλους τους οργανισμούς.

Ιταλία

Οι προπονητές/ήτριες στην Ιταλία τόνισαν ότι το να δίνεις το παράδειγμα είναι ζωτικής σημασίας για την προώθηση του σεβασμού και της επικοινωνίας. Μοιράστηκαν στρατηγικές όπως η άμεση αντιμετώπιση ακατάλληλων αστείων ή σχολίων και η διαμόρφωση θετικής συμπεριφοράς για να δοθεί ο τόνος για αλληλεπιδράσεις με σεβασμό. Οι προπονητές/ήτριες υπογράμμισαν επίσης τη σημασία της διατήρησης ανοιχτής επικοινωνίας με τους αθλητές/αθλήτριες, της ζήτησης συναίνεσης κατά τη διάρκεια σωματικών αλληλεπιδράσεων και της δημιουργίας ευκαιριών για τους αθλητές/αθλήτριες να εκφράζουν τα όριά τους. Οι συμμετέχοντες σημείωσαν ότι η προώθηση του αμοιβαίου σεβασμού προϋποθέτει την κατανόηση της δυναμικής ισχύος μεταξύ προπονητών και αθλητών και τη διασφάλιση ότι όλοι οι αθλητές αισθάνονται ασφαλείς και πολύτιμοι. Ωστόσο, αναγνώρισαν την έλλειψη επίσημης κατάρτισης ή θεσμικής καθοδήγησης για την εφαρμογή αυτών των πρακτικών.

Βουλγαρία

Οι προπονητές/ήτριοι στη Βουλγαρία υπογράμμισαν τη χρήση εκπαιδευτικών προγραμμάτων και δραστηριοτήτων οικοδόμησης ομάδας για την προώθηση του σεβασμού και της επικοινωνίας μεταξύ των αθλητών. Τόνισαν τη σημασία της δημιουργίας μιας υποστηρικτικής ατμόσφαιρας όπου οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται άνετα να συζητούν τα όριά τους. Οι προπονητές/ήτριοι μοιράστηκαν επίσης τον τρόπο με τον οποίο ενσωματώνουν τα μαθήματα σχετικά με τη συναίνεση και τον σεβασμό στις τακτικές προπονήσεις, χρησιμοποιώντας πρακτικά παραδείγματα για να επεξηγήσουν την κατάλληλη συμπεριφορά. Παρά τις προσπάθειες αυτές, οι συμμετέχοντες σημείωσαν ότι η απουσία δομημένων πόρων και καθοδήγησης από τις ομοσπονδίες περιορίζει την αποτελεσματικότητα των πρωτοβουλιών τους. Ζήτησαν από τις ομοσπονδίες να παρέχουν σαφείς κώδικες συμπεριφοράς και τακτικά εργαστήρια για την ενίσχυση αυτών των αξιών.

Αυστρία

Οι προπονητές/ήτριοι στην Αυστρία συζητήσαν τον κρίσιμο ρόλο της ανοιχτής επικοινωνίας και του αμοιβαίου σεβασμού στη δημιουργία ενός θετικού αθλητικού περιβάλλοντος. Έδωσαν έμφαση στις ομαδικές συναντήσεις και συζητήσεις ως βασικές στρατηγικές για να διασφαλίσουν ότι οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται ότι ακούγονται και ότι τους σέβονται. Οι προπονητές/ήτριοι μοιράστηκαν τον τρόπο με τον οποίο θεσπίζουν σαφείς κανόνες σχετικά με τα προσωπικά όρια και χρησιμοποιούν ασκήσεις οικοδόμησης της ομάδας για να ενισχύσουν αυτές τις αρχές. Ορισμένοι συμμετέχοντες υπογράμμισαν επίσης τη σημασία της συμμετοχής των αθλητών στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων, η οποία ενισχύει την αίσθηση της ιδιοκτησίας και της υπευθυνότητας. Ενώ πολλοί προπονητές/ήτριοι είχαν υποβληθεί σε επίσημη εκπαίδευση, σημείωσαν διαφορές στους πόρους μεταξύ μεγαλύτερων και μικρότερων οργανισμών, γεγονός που επηρέασε την εφαρμογή αυτών των πρακτικών.

Συγκριτικές παρατηρήσεις

1. Επικεντρωθείτε στην ανοιχτή επικοινωνία:
 - Σε όλες τις χώρες, οι προπονητές/ήτριοι τόνισαν τη σημασία της προώθησης του ανοιχτού διαλόγου για την οικοδόμηση εμπιστοσύνης και την ενθάρρυνση των αθλητών να εκφράζουν τα όρια και τις ανησυχίες τους.
 - Οι προπονητές/ήτριοι στην Ελλάδα, την Ισπανία και την Αυστρία τόνισαν συγκεκριμένα τις ομαδικές συζητήσεις και δραστηριότητες ως αποτελεσματικά εργαλεία για την προώθηση του σεβασμού.
2. Ο ρόλος των προπονητών ως ηγετών:
 - Η Ιταλία και η Κύπρος έδωσαν έμφαση στο ρόλο των προπονητών να δίνουν το παράδειγμα με τη συμπεριφορά τους, με έμφαση στην άμεση αντιμετώπιση της ακατάλληλης συμπεριφοράς και στη διαμόρφωση θετικών αλληλεπιδράσεων.
 - Η Βουλγαρία και η Αυστρία υπογράμμισαν την ανάγκη οι προπονητές/ήτριοι να ενεργούν ως διαμεσολαβητές, καθοδηγώντας τους αθλητές/αθλήτριες να κατανοήσουν και να σεβαστούν τα προσωπικά όρια.

3. Εκπαιδευτικά εργαλεία και πόροι:

- Η Κύπρος και η Βουλγαρία ζήτησαν την ανάπτυξη δομημένων πόρων, όπως παιχνίδια, οπτικοακουστικά εργαλεία και κώδικες συμπεριφοράς, για να στηρίζουν τις προσπάθειές τους για την προώθηση του σεβασμού και της επικοινωνίας.
- Η Αυστρία σημείωσε ανισότητες στην πρόσβαση σε πόρους, με τους μικρότερους οργανισμούς να δυσκολεύονται να εφαρμόσουν αποτελεσματικά αυτές τις πρακτικές.

4. Συμμετοχή εξωτερικών ενδιαφερομένων:

- Οι προπονητές/ήτριοι στην Ισπανία και την Ιταλία πρότειναν τη συμμετοχή εξωτερικών επαγγελματιών, όπως κοινωνικών λειτουργών και ψυχολόγων, για την ενίσχυση της υποστήριξης των αθλητών και τη δημιουργία πιο ενταξιακών περιβαλλόντων.

Συστάσεις

- Επίσημα προγράμματα κατάρτισης: Ανάπτυξη και εφαρμογή τυποποιημένης κατάρτισης για τους προπονητές/ήτριοι σχετικά με την προώθηση της επικοινωνίας με σεβασμό και την κατανόηση των προσωπικών ορίων.
- Προσβάσιμοι πόροι: Παρέχετε εκπαιδευτικό υλικό και εργαλεία, όπως διαδραστικά παιχνίδια και οδηγούς, για να βοηθήσετε τους προπονητές/ήτριοι να προωθήσουν αποτελεσματικά αυτές τις αξίες μεταξύ των αθλητών.
- Δραστηριότητες οικοδόμησης ομάδας: Ενθαρρύνετε τη χρήση δομημένων δραστηριοτήτων και εργαστηρίων για την ενίσχυση του αμοιβαίου σεβασμού και της επικοινωνίας εντός των ομάδων.
- Θεσμική υποστήριξη: Διασφάλιση ότι οι ομοσπονδίες αναλαμβάνουν ενεργό ρόλο στην προώθηση αυτών των αξιών προσφέροντας σαφείς κώδικες δεοντολογίας και τακτικές εκπαιδευτικές συνεδρίες.
- Δέσμευση επαγγελματιών: Εμπλοκή ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργών για την παροχή πρόσθετης υποστήριξης και την αντιμετώπιση σύνθετων ζητημάτων που σχετίζονται με τα όρια και τον σεβασμό.

Αντιμετωπίζοντας αυτά τα κενά και αξιοποιώντας τις υπάρχουσες πρωτοβουλίες, οι αθλητικοί οργανισμοί μπορούν να δημιουργήσουν περιβάλλοντα όπου οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται ότι εκτιμώνται, ότι τους σέβονται και ότι έχουν τη δυνατότητα να επικοινωνούν ανοιχτά. Αυτές οι προσπάθειες είναι ζωτικής σημασίας για την καλλιέργεια μιας κουλτούρας αμοιβαίου σεβασμού και ασφάλειας εντός των αθλητικών κοινοτήτων.

4. Συζήτηση για την κατάλληλη σωματική επαφή στον αθλητισμό: από προπονητές/ήτριοι σε όλες τις χώρες εταίρους

Κύπρος

Οι προπονητές/ήτριοι στην Κύπρο τόνισαν ότι οι συζητήσεις σχετικά με την κατάλληλη σωματική επαφή με τους αθλητές/αθλήτριες είναι σπάνιες και συχνά αφήνονται στη διακριτική ευχέρεια των

μεμονωμένων προπονητών. Οι γυναίκες προπονήτριες ήταν πιο πιθανό να ασχοληθούν με αυτό το θέμα, με μία προπονήτρια να τονίζει τη σημασία της διάκρισης των τεχνικών αγγίξεων από την ακατάλληλη συμπεριφορά. Ορισμένοι συμμετέχοντες μοιράστηκαν τις προσωπικές τους προσπάθειες να επικοινωνήσουν με τους/τις αθλητές/αθλήτριες σχετικά με τα όρια, αλλά αναγνώρισαν την έλλειψη επίσημων κατευθυντήριων γραμμών ή θεσμικής υποστήριξης. Οι προπονητές/ήτριες εξέφρασαν την ανησυχία τους για πιθανές παρερμηνείες της σωματικής επαφής και ζήτησαν τυποποιημένη εκπαίδευση και σαφή πρωτόκολλα για να διασφαλιστεί ότι όλοι οι προπονητές/ήτριες και οι αθλητές/αθλήτριες κατανοούν τις αποδεκτές πρακτικές.

Ελλάδα

Οι προπονητές/ήτριες στην Ελλάδα υποστήριξαν ότι οι συζητήσεις σχετικά με την κατάλληλη σωματική επαφή δεν εξετάζονται συστηματικά στους οργανισμούς τους. Ενώ ορισμένοι προπονητές/ήτριες εξέφρασαν την επίγνωση της σημασίας του θέματος, βασίστηκαν σε ανεπίσημες προσεγγίσεις, όπως η διατήρηση ανοιχτής επικοινωνίας και η παρατήρηση των αντιδράσεων των αθλητών κατά τη διάρκεια της προπόνησης. Οι συμμετέχοντες αναγνώρισαν την πολιτισμική ευαισθησία που περιβάλλει τη σωματική επαφή στον αθλητισμό, ιδίως όταν εργάζονται με ανηλίκους, και τόνισαν την ανάγκη για δομημένη κατάρτιση που θα εφοδιάσει τους προπονητές/ήτριες με τις δεξιότητες για την κατάλληλη πλοήγηση σε αυτές τις καταστάσεις. Πρότειναν στις ομοσπονδίες να αναπτύξουν ολοκληρωμένες πολιτικές για να καθοδηγήσουν τους προπονητές/ήτριες και τους/τις αθλητές/αθλήτριες στη διατήρηση σεβαστών και επαγγελματικών αλληλεπιδράσεων.

Ισπανία

Οι προπονητές/ήτριες στην Ισπανία συζήτησαν τον κρίσιμο ρόλο της τακτικής εκπαίδευσης και της επικοινωνίας σχετικά με τη σωματική επαφή στη δημιουργία ενός ασφαλούς περιβάλλοντος για τους αθλητές. Οι συμμετέχοντες τόνισαν ότι η σεξουαλική βία συχνά δεν συζητείται επαρκώς στον αθλητισμό, γεγονός που καθιστά απαραίτητη την άρση των στίγματος και την προώθηση της ανοιχτότητας. Οι προπονητές/ήτριες μοιράστηκαν παραδείγματα για τον τρόπο με τον οποίο προσεγγίζουν το θέμα, όπως η διεξαγωγή ετήσιων εκπαιδευτικών συνεδριών και η χρήση πραγματικών σεναρίων για την απεικόνιση της κατάλληλης συμπεριφοράς. Υπογράμμισαν επίσης τα οφέλη της ύπαρξης γυναικών προπονητών, οι οποίες συχνά θεωρούνται πιο προσιτές και αξιόπιστες, ιδίως από τους νεότερους αθλητές. Παρά τις προσπάθειες αυτές, οι προπονητές/ήτριες σημείωσαν την ανάγκη για πρόσθετους πόρους και θεσμική υποστήριξη ώστε να διασφαλιστεί η συνοχή σε όλους τους οργανισμούς.

Ιταλία

Οι προπονητές/ήτριες στην Ιταλία υπογράμμισαν τη σημασία της αναζήτησης της συγκατάθεσης των αθλητών πριν από οποιαδήποτε σωματική επαφή κατά τη διάρκεια της προπόνησης. Οι συμμετέχοντες μοιράστηκαν πώς ρωτούν προληπτικά τους/τις αθλητές/αθλήτριες αν αισθάνονται άνετα με συγκεκριμένες ενέργειες, όπως η σωματική καθοδήγηση κατά τη διάρκεια των ασκήσεων. Σημείωσαν ότι η κατανόηση της διάκρισης μεταξύ τεχνικού και ακατάλληλου αγγίγματος είναι ζωτικής σημασίας, ιδίως δεδομένης της δυναμικής ισχύος στις σχέσεις προπονητή-αθλητή. Οι

προπονητές/ήτριες αναγνώρισαν επίσης τις προκλήσεις της αντιμετώπισης της ακατάλληλης συμπεριφοράς όταν αυτή εμφανίζεται, τονίζοντας την ανάγκη για σαφή πρωτόκολλα και επαγγελματική υποστήριξη για τον αποτελεσματικό χειρισμό τέτοιων καταστάσεων.

Βουλγαρία

Οι προπονητές/ήτριες στη Βουλγαρία υποστήριξαν ότι οι συζητήσεις σχετικά με την κατάλληλη σωματική επαφή γίνονται συχνά κατά τη διάρκεια της κατάρτισης, αλλά δεν είναι επίσημες ή δεν αντιμετωπίζονται συστηματικά. Οι προπονητές/ήτριες μοιράστηκαν τις στρατηγικές τους για την εκπαίδευση των αθλητών σχετικά με τα όρια, όπως η παροχή παραδειγμάτων αποδεκτών υποστηρικτικών χειρονομιών, όπως το χτύπημα στην πλάτη. Τόνισαν επίσης τη σημασία της ενίσχυσης του σεβασμού του προσωπικού χώρου και της συναίνεσης σε όλες τις σωματικές αλληλεπιδράσεις. Οι συμμετέχοντες σημείωσαν την απουσία θεσμοθετημένης κατάρτισης για το θέμα αυτό και ζήτησαν την πραγματοποίηση τακτικών εργαστηρίων και εκπαιδευτικών προγραμμάτων, ώστε να διασφαλιστεί μια ενιαία προσέγγιση για την προώθηση της ασφάλειας και της ευημερίας στον αθλητισμό.

Αυστρία

Οι προπονητές/ήτριες στην Αυστρία συζήτησαν πώς εντάσσουν τις συζητήσεις για τη σωματική επαφή στις τακτικές προπονήσεις τους, χρησιμοποιώντας σαφείς κατευθυντήριες γραμμές για να εκπαιδεύσουν τους/τις αθλητές/αθλήτριες σχετικά με το τι είναι αποδεκτό. Οι συμμετέχοντες τόνισαν τη σημασία της κατάλληλης για την ηλικία επικοινωνίας, με τους νεότερους/ρες αθλητές/αθλήτριες να λαμβάνουν πιο γενικές οδηγίες και τους μεγαλύτερους/ρες αθλητές/αθλήτριες να συμμετέχουν σε λεπτομερείς συζητήσεις σχετικά με τη συναίνεση και τα όρια. Οι προπονητές/ήτριες τόνισαν επίσης την ανάγκη για συνεχή εκπαίδευση ώστε να προσαρμόζονται στα εξελισσόμενα κοινωνικά πρότυπα και να διασφαλίζουν ότι οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται άνετα και ότι τους σέβονται. Παρά αυτά τα προληπτικά μέτρα, οι συμμετέχοντες στο σημείωσαν ανισότητες στη διαθεσιμότητα των εκπαιδευτικών πόρων, ιδίως σε μικρότερους οργανισμούς.

Συγκριτικές παρατηρήσεις

1. Συχνότητα συζητήσεων:
 - Η Αυστρία και η Ισπανία επέδειξαν μεγαλύτερη δέσμευση για τακτικές και δομημένες συζητήσεις σχετικά με τη σωματική επαφή, ενσωματώνοντάς τες στις εκπαιδευτικές τους ρουτίνες.
 - Στην Κύπρο, την Ελλάδα, την Ιταλία και τη Βουλγαρία δεν υπήρχαν επίσημες προσεγγίσεις, με τις συζητήσεις να γίνονται σποραδικά ή με πρωτοβουλία μεμονωμένων προπονητών.
2. Χρήση πρακτικών βασισμένων στη συναίνεση:
 - Η Ιταλία και η Αυστρία υπογράμμισαν τη σημασία της αναζήτησης της συγκατάθεσης των αθλητών και της διασφάλισης ότι αισθάνονται άνετα κατά τη διάρκεια των σωματικών αλληλεπιδράσεων.

- Οι προπονητές/ήτριες στην Ισπανία υπογράμμισαν επίσης τον ρόλο της εκπαίδευσης που βοηθά τους/τις αθλητές/αθλήτριες να κατανοήσουν και να διεκδικήσουν τα όριά τους.
- 3. Εμπόδια στην εφαρμογή:
 - Οι προπονητές/ήτριες στην Κύπρο, την Ελλάδα και τη Βουλγαρία σημείωσαν την απουσία θεσμικής υποστήριξης και τυποποιημένων κατευθυντήριων γραμμών ως σημαντικά εμπόδια.
 - Η Ισπανία και η Αυστρία προσδιόρισαν τις ανισότητες των πόρων και τα πολιτισμικά στίγματα ως πρόσθετες προκλήσεις.
- 4. Ο ρόλος της δυναμικής των φύλων:
 - Οι προπονητές/ήτριες στην Ισπανία και την Ιταλία συζήτησαν πώς η παρουσία γυναικών προπονητών δημιουργεί συχνά ένα ασφαλέστερο περιβάλλον για τους νεότερους/ρες αθλητές/αθλήτριες να συζητήσουν ευαίσθητα θέματα.
 - Αυτή η δυναμική ήταν λιγότερο έντονη σε άλλες χώρες, γεγονός που αντανακλά πολιτισμικές διαφορές στις αντιλήψεις για την εξουσία και την εμπιστοσύνη.

Συστάσεις

- Τυποποιημένα προγράμματα κατάρτισης: Ανάπτυξη υποχρεωτικών ενοτήτων κατάρτισης για τους προπονητές/ήτριες σχετικά με την κατάλληλη σωματική επαφή, με έμφαση στη συναίνεση, την επικοινωνία και τον σεβασμό.
- Σαφείς κατευθυντήριες γραμμές και πρωτόκολλα: Καθιέρωση και διάδοση ολοκληρωμένων πολιτικών που καθοδηγούν τους προπονητές/ήτριες και τους/τις αθλητές/αθλήτριες στην κατανόηση των αποδεκτών σωματικών αλληλεπιδράσεων.
- Τακτικές εκπαιδευτικές συνεδρίες: Διεξαγωγή ετήσιων εργαστηρίων και σεμιναρίων για αθλητές, προπονητές/ήτριες και προσωπικό για την ενίσχυση της σημασίας της διατήρησης επαγγελματικών ορίων και σεβασμού.
- Κατανομή πόρων: Παροχή χρηματοδότησης και υποστήριξης σε μικρότερους οργανισμούς για τη συνεπή εφαρμογή αυτών των πρακτικών.
- Προσεγγίσεις χωρίς αποκλεισμούς: Ενθαρρύνετε τη συμπερίληψη γυναικών προπονητών και διαφορετικών προοπτικών για τη δημιουργία ενός πιο προσιτού και ισορροπημένου περιβάλλοντος προπόνησης.

Αντιμετωπίζοντας αυτά τα κενά και εφαρμόζοντας αυτές τις συστάσεις, οι αθλητικοί οργανισμοί μπορούν να προωθήσουν μια κουλτούρα ασφάλειας και σεβασμού, διασφαλίζοντας ότι οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται ασφαλείς και δυνατοί στο περιβάλλον προπόνησής τους.

5. Αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό: προπονητές/ήτριες σε όλες τις χώρες εταίρους

Κύπρος

Στην Κύπρο, η προσέγγιση της υποψίας ή της καταγγελίας σεξουαλικής βίας βρίσκεται ακόμη σε εξέλιξη. Οι προπονητές/ήτριες εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από την προσωπική κρίση και τα

ανεπίσημα πρωτόκολλα λόγω της έλλειψης δομημένης κατάρτισης ή τυποποιημένων διαύλων αναφοράς. Ορισμένες προπονήτριες δίνουν έμφαση στη διαβούλευση με τους επιζώντες, στην ενθάρρυνσή τους να καταγγείλουν στην αστυνομία και στην ενίσχυση της εμπιστοσύνης με τη συζήτηση των ορίων στην αρχή της σεζόν. Ωστόσο, πολλοί εξέφρασαν αβεβαιότητα σχετικά με τον ρόλο τους, νιώθοντας συχνά αναρμόδιοι να εντοπίσουν ή να χειριστούν τέτοιες περιπτώσεις. Οι στρατηγικές για τη δημιουργία ασφαλούς περιβάλλοντος περιλαμβάνουν την ευαισθητοποίηση μέσω πρακτικών εργαλείων και παιχνιδιών, αν και η εφαρμογή τους παραμένει ασυνεπής.

Ελλάδα

Οι Έλληνες προπονητές/ήτριες υπογράμμισαν την απουσία επίσημης κατάρτισης ή καθιερωμένων μηχανισμών αναφοράς. Οι γνώσεις τους προέρχονται συχνά από προσωπική έρευνα και όχι από θεσμική υποστήριξη. Η οικοδόμηση εμπιστοσύνης αποτελεί κεντρική στρατηγική, η οποία επιτυγχάνεται μέσω της συνεπούς επικοινωνίας, της ενσυναίσθησης και της γνήσιας φροντίδας για τους αθλητές. Οι προπονητές/ήτριες τόνισαν τη σημασία της προώθησης του σεβασμού μέσω προληπτικών συζητήσεων σχετικά με τα όρια και τη χρήση ασκήσεων οικοδόμησης της ομάδας. Υπογράμμισαν επίσης την ανάγκη επαγγελματικής κατάρτισης που θα τους εφοδιάσει με εργαλεία για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας και τάχθηκαν υπέρ συστημικών αλλαγών, όπως συμβουλευτικές υπηρεσίες και προσαρμοσμένες δομές αναφοράς.

Ισπανία

Στην Ισπανία, οι συμμετέχοντες συμφώνησαν ότι η επίσημη κατάρτιση και οι προσβάσιμοι δίαυλοι αναφοράς είναι ζωτικής σημασίας, αλλά σημείωσαν κενά στη διαθεσιμότητά τους. Οι προπονητές/ήτριες δίνουν έμφαση στην ανοιχτή επικοινωνία, στη συμμετοχή των οικογενειών και στη δημιουργία ενός περιβάλλοντος χωρίς αποκλεισμούς, όπου οι αθλητές/αθλήτριες θα αισθάνονται ότι υποστηρίζονται. Για την αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας, δίνουν προτεραιότητα στο σπάσιμο του στίγματος μέσω τακτικών συζητήσεων και κατάρτισης. Οι γυναίκες προπονήτριες συχνά θεωρούνται πιο προσιτές, γεγονός που μπορεί να προωθήσει έναν ασφαλέστερο χώρο για τους/τις αθλητές/αθλήτριες να μοιραστούν τις ανησυχίες τους. Οι στρατηγικές περιλαμβάνουν την ενθάρρυνση της συμμετοχής ομάδων μεικτού φύλου για την αμφισβήτηση των στερεοτύπων και την καθιέρωση ετήσιων εργαστηρίων για την εκπαίδευση αθλητών και προπονητών.

Ιταλία

Οι Ιταλοί προπονητές/ήτριες δεν διαθέτουν επίσημους μηχανισμούς ή κατάρτιση για την αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας. Αντ' αυτού, βασίζονται στην καλλιέργεια εμπιστοσύνης με το να είναι διαθέσιμοι στους/στις αθλητές/αθλήτριες και να διατηρούν επικοινωνία με σεβασμό. Επικεντρώνονται στην παρατήρηση αλλαγών στη συμπεριφορά και συζητούν ανοιχτά την κατάλληλη σωματική επαφή. Δίνουν έμφαση σε προληπτικά μέτρα, όπως ο παραδειγματισμός και η χρήση κριτικής σκέψης για την αμφισβήτηση ακατάλληλων αστείων ή συμπεριφορών. Οι προπονητές/ήτριες πιστεύουν ότι οι εξωτερικοί επαγγελματίες, όπως οι ψυχολόγοι, είναι ζωτικής σημασίας για την υποστήριξη των αθλητών και τον αντικειμενικό χειρισμό των αναφορών σεξουαλικής βίας.

Βουλγαρία

Στη Βουλγαρία, οι περισσότεροι προπονητές/ήτριοι δεν έχουν λάβει στοχευμένη κατάρτιση για τη σεξουαλική βία, αλλά γνωρίζουν τους μηχανισμούς εμπιστευτικής αναφοράς στους οργανισμούς τους. Οι προπονητές/ήτριοι τάσσονται υπέρ των δομημένων εργαστηρίων και των ασκήσεων ομαδικής ανάπτυξης για την προώθηση της επικοινωνίας και του σεβασμού. Τα πρωτόκολλα για την αντιμετώπιση των περιπτώσεων που αναφέρθηκαν στο περιλαμβάνουν τη συμμετοχή εκπαιδευμένων επαγγελματιών και τη διατήρηση της εμπιστευτικότητας. Επιπλέον, δίνεται προτεραιότητα στα κανάλια ανώνυμης αναφοράς και στην εκπαίδευση σχετικά με τις ασφαλείς αλληλεπιδράσεις για τη δημιουργία ενός υποστηρικτικού περιβάλλοντος.

Αυστρία

Οι αυστριακοί προπονητές/ήτριοι επωφελούνται από ολοκληρωμένη κατάρτιση, η οποία τους δίνει τα εφόδια να αναγνωρίζουν τα σημάδια σεξουαλικής βίας και να θεσπίζουν διαφανείς διαδικασίες αναφοράς. Ενισχύουν ασφαλή περιβάλλοντα μέσω της ανοιχτής επικοινωνίας, των δραστηριοτήτων ομαδικής ανάπτυξης και του καθορισμού σαφών κανόνων για τον σεβασμό των ορίων. Οι προπονητές/ήτριοι τονίζουν τη σημασία της άμεσης δράσης όταν προκύπτουν ανησυχίες, διασφαλίζοντας ότι οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται ασφαλείς και υποστηριζόμενοι. Η τακτική κατάρτιση των προπονητών και οι μηχανισμοί ανώνυμης αναφοράς ενισχύουν περαιτέρω την ικανότητά τους να αντιμετωπίζουν αποτελεσματικά αυτά τα ζητήματα.

Συγκριτικές παρατηρήσεις

Εκπαίδευση και ευαισθητοποίηση

- Κύπρος, Ελλάδα και Ιταλία: Οι προπονητές/ήτριοι γενικά δεν έχουν επίσημη εκπαίδευση για τον εντοπισμό και την αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας. Οι γνώσεις τους συχνά προέρχονται από προσωπική έρευνα ή ανεπίσημες συζητήσεις, γεγονός που περιορίζει την αποτελεσματικότητά τους στο χειρισμό ευαίσθητων περιπτώσεων.
- Αυστρία: Οι προπονητές/ήτριοι υποβάλλονται σε ολοκληρωμένη εκπαίδευση που τους εφοδιάζει με πρακτικά εργαλεία για να αναγνωρίζουν τα σημάδια σεξουαλικής βίας και να αντιμετωπίζουν συστηματικά τα ζητήματα αυτά.
- Ισπανία και Βουλγαρία: Ενώ η επίσημη κατάρτιση τονίζεται ως σημαντική στην Ισπανία, η εφαρμογή της δεν είναι συνεπής. Η Βουλγαρία προσφέρει κάποια κατάρτιση μέσω γενικών μαθημάτων, αλλά δεν εστιάζει ειδικά στη σεξουαλική βία.

Κανάλια αναφοράς

- Κύπρος, Ελλάδα και Ιταλία: Οι μηχανισμοί αναφοράς είναι υποανάπτυκτοι, με τους προπονητές/ήτριοι και τους/τις αθλητές/αθλήτριες να βασίζονται σε άτυπες ή ad-hoc διαδικασίες. Η εμπιστοσύνη σε μεμονωμένους προπονητές/ήτριοι παίζει σημαντικό ρόλο στις αποκαλύψεις.
- Αυστρία και Βουλγαρία: Οι χώρες αυτές διαθέτουν σαφέστερα και πιο προσιτά συστήματα αναφοράς, συμπεριλαμβανομένων ανώνυμων καναλιών, εξασφαλίζοντας ένα ασφαλέστερο περιβάλλον για τους/τις αθλητές/αθλήτριες να αναφέρουν περιστατικά.

- Ισπανία: Οι συμμετέχοντες εξέφρασαν σκεπτικισμό σχετικά με τις υφιστάμενες διαδικασίες υποβολής εκθέσεων και ζήτησαν πιο επίσημα και αποτελεσματικά συστήματα.

Δημιουργία ασφαλούς περιβάλλοντος

- Όλες οι χώρες: Οι προπονητές/ήτριοι σε όλες τις χώρες τονίζουν τη σημασία της ενίσχυσης της εμπιστοσύνης, της επικοινωνίας και του σεβασμού μεταξύ των αθλητών. Ο ανοιχτός διάλογος και οι προληπτικές συζητήσεις σχετικά με τα όρια είναι κοινές στρατηγικές.
- Αυστρία και Βουλγαρία: Δομημένες δραστηριότητες όπως εργαστήρια και ασκήσεις ομαδικής ανάπτυξης χρησιμοποιούνται αποτελεσματικά για την προώθηση του αμοιβαίου σεβασμού και της ευαισθητοποίησης.
- Ιταλία, Ισπανία και Ελλάδα: Οι προπονητές/ήτριοι επικεντρώνονται στις δεξιότητες παρατήρησης και στις προσωπικές σχέσεις για τη διατήρηση ενός ασφαλούς περιβάλλοντος, αλλά δεν διαθέτουν επίσημα πλαίσια για τη διασφάλιση της συνέπειας.

Ρόλος των εξωτερικών επαγγελματιών:

- Ιταλία και Ισπανία: Οι δύο χώρες τόνισαν την ανάγκη για εξωτερικούς επαγγελματίες, όπως ψυχολόγους, που θα παρέχουν αμερόληπτη υποστήριξη και θα βοηθούν στο χειρισμό ευαίσθητων υποθέσεων.
- Αυστρία και Βουλγαρία: Οι προπονητές/ήτριοι σημείωσαν την αξία των εκπαιδευμένων επαγγελματιών, αλλά έχουν κάποια πρόσβαση σε αυτούς τους πόρους μέσω των υφιστάμενων συστημάτων.
- Κύπρος και Ελλάδα: Η εξωτερική υποστήριξη σπάνια ενσωματώνεται, αφήνοντας τους προπονητές/ήτριοι να αντιμετωπίσουν αυτές τις προκλήσεις ανεξάρτητα.

Πολιτιστική και θεσμική υποστήριξη

- Αυστρία και Βουλγαρία: Τα θεσμικά όργανα παρέχουν σχετικά πιο δομημένη υποστήριξη, με κώδικες δεοντολογίας και σαφείς κατευθυντήριες γραμμές.
- Κύπρος, Ελλάδα και Ιταλία: Οι θεσμικές προσπάθειες είναι ελάχιστες, με τις ομοσπονδίες να παραμελούν συχνά το θέμα της σεξουαλικής βίας υπέρ των λογιστικών προτεραιοτήτων.
- Ισπανία: Παρόλο που οι ομάδες μικτού φύλου βοηθούν στην αμφισβήτηση των στερεοτύπων.

Συστάσεις

Εφαρμογή ολοκληρωμένης κατάρτισης

- Ανάπτυξη τυποποιημένων, υποχρεωτικών προγραμμάτων κατάρτισης σε όλες τις χώρες, με έμφαση στην αναγνώριση των σημείων σεξουαλικής βίας, την αποτελεσματική παρέμβαση και την ενίσχυση της εμπιστοσύνης. Το μοντέλο της Αυστρίας μπορεί να χρησιμεύσει ως σημείο αναφοράς.

Καθιέρωση σαφών διαύλων αναφοράς

- Δημιουργία προσβάσιμων, ανώνυμων και εμπιστευτικών συστημάτων αναφοράς σε όλους τους αθλητικούς οργανισμούς. Αυτά θα πρέπει να γνωστοποιούνται με σαφήνεια στους αθλητές, τους προπονητές και τις οικογένειες.

Ενίσχυση των θεσμικών πλαισίων

- Οι αθλητικές ομοσπονδίες και τα διοικητικά όργανα πρέπει να δώσουν προτεραιότητα στην προστασία των αθλητών, θεσπίζοντας πολιτικές, κώδικες δεοντολογίας και ειδικά τμήματα για την αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας.

Αξιοποίηση εξωτερικής εμπειρογνομosύνης

- Ενσωμάτωση ψυχολόγων και νομικών εμπειρογνομosύνων στα αθλητικά συστήματα για την παροχή εξειδικευμένης υποστήριξης σε αθλητές/αθλήτριες και προπονητές/ήτριες. Αυτοί οι επαγγελματίες θα πρέπει να είναι διαθέσιμοι τόσο σε οργανωτικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο βάσης.

Πρωώθηση μιας κουλτούρας σεβασμού και ευαισθητοποίησης

- Διεξάγετε τακτικά εργαστήρια και ασκήσεις ομαδικής ανάπτυξης για τη διδασκαλία του σεβασμού και της συναίνεσης. Οι ομαδικές δραστηριότητες και συζητήσεις μεικτού φύλου μπορούν να αξιοποιηθούν για την άρση των στερεοτύπων και την ενθάρρυνση της συμμετοχικότητας.

Παρακολούθηση και αξιολόγηση της προόδου

- Δημιουργήστε ένα σύστημα για την τακτική αξιολόγηση των πολιτικών, των προγραμμάτων κατάρτισης και των μηχανισμών υποβολής εκθέσεων, ώστε να διασφαλίζεται ότι παραμένουν αποτελεσματικά και συναφή.

Εξασφάλιση χρηματοδότησης και πόρων

- Διαθέστε χρηματοδότηση για κατάρτιση, ψυχολογική υποστήριξη και ανάπτυξη υποδομών. Αναζητήστε κρατικές ή οργανωτικές επιχορηγήσεις για τη διατήρηση αυτών των πρωτοβουλιών.

Προσαρμογή των προσεγγίσεων στο πλαίσιο

- Να λαμβάνει υπόψη τις ιδιαίτερες πολιτιστικές και διαρθρωτικές προκλήσεις κάθε χώρας και αθλήματος κατά το σχεδιασμό των παρεμβάσεων, εξασφαλίζοντας τη συνάφεια και την αποτελεσματικότητα.

6. Χειρισμός προβλημάτων συμπεριφοράς και αντιμετώπιση παραπτωμάτων: από προπονητές σε όλες τις χώρες-εταίρους

Κύπρος

Οι προπονητές στην Κύπρο υπογράμμισαν την έλλειψη επίσημης καθοδήγησης και πόρων για τον χειρισμό προβλημάτων συμπεριφοράς ή παραπτωμάτων που σχετίζονται με τη σεξουαλική βία στο προπονητικό προσωπικό τους. Οι συμμετέχοντες σημείωσαν ότι συχνά βασίζονταν στην προσωπική τους κρίση κατά την αντιμετώπιση τέτοιων ζητημάτων, αναφέροντας αβεβαιότητα σχετικά με τις σωστές διαδικασίες ή την αρχή στην οποία πρέπει να υποβάλουν αναφορά. Ορισμένοι προπονητές τόνισαν τη σημασία της προώθησης μιας κουλτούρας λογοδοσίας και διαφάνειας, προτείνοντας στις ομοσπονδίες να αναπτύξουν σαφείς κατευθυντήριες γραμμές και να παρέχουν συνεχή κατάρτιση. Υπογράμμισαν επίσης την ανάγκη για υπηρεσίες ψυχολογικής υποστήριξης και νομικούς πόρους που θα βοηθούν τόσο τους προπονητές όσο και τους/τις αθλητές/αθλήτριες κατά την αντιμετώπιση τέτοιων προβλημάτων.

Ελλάδα

Οι προπονητές στην Ελλάδα υποστήριξαν ότι τα συστημικά κενά στις ομοσπονδίες αφήνουν τους προπονητές χωρίς επαρκή υποστήριξη για τον χειρισμό παραπτώματων που σχετίζονται με τη σεξουαλική βία. Οι συμμετέχοντες υπογράμμισαν την απουσία σαφών κωδίκων συμπεριφοράς ή πειθαρχικών διαδικασιών για την αντιμετώπιση της ανάρμοστης συμπεριφοράς του προπονητικού προσωπικού. Εξέφρασαν ανησυχίες για την έλλειψη εξωτερικής εποπτείας, η οποία συχνά είχε ως αποτέλεσμα να αντιμετωπίζονται τα παραπτώματα ανεπίσημα ή να αγνοούνται εντελώς. Οι προπονητές πρότειναν στις ομοσπονδίες να συστήσουν ειδικές επιτροπές για τη διερεύνηση και την επίλυση καταγγελιών και ζήτησαν τη συμμετοχή εξωτερικών εμπειρογνομόνων για τη διασφάλιση αμερόληπτης λήψης αποφάσεων. Τόνισαν επίσης την ανάγκη για προσβάσιμους πόρους, όπως νομικούς συμβούλους και επαγγελματίες ψυχικής υγείας, για την υποστήριξη τόσο των θυμάτων όσο και εκείνων που χειρίζονται τις υποθέσεις.

Ισπανία

Οι προπονητές στην Ισπανία συζήτησαν τις προκλήσεις της αντιμετώπισης του παραπτώματος, ιδίως σε περιπτώσεις όπου η ιεραρχική ή διαπροσωπική δυναμική περιπλέκει τη διαδικασία επίλυσης. Τόνισαν τη σημασία της άμεσης παρέμβασης όταν εμφανίζεται ανάρμοστη συμπεριφορά, υποστηρίζοντας τη μηδενική ανοχή απέναντι στη σεξουαλική βία. Οι προπονητές υπογράμμισαν επίσης τους κινδύνους υποδήλωσης του παραπτώματος λόγω του φόβου των αντιποίνων ή του στιγματισμού. Πρότειναν την καθιέρωση καναλιών ανώνυμης αναφοράς και υποχρεωτικών προγραμμάτων κατάρτισης για την εκπαίδευση του προσωπικού σχετικά με την αποδεκτή συμπεριφορά και τις συνέπειες των παραβιάσεων. Οι συμμετέχοντες επισήμαναν την ανάγκη για εξωτερικούς αξιωματούχους διασφάλισης και ψυχολόγους για την παροχή αμερόληπτης υποστήριξης και καθοδήγησης κατά το χειρισμό αυτών των περιπτώσεων.

Ιταλία

Οι προπονητές στην Ιταλία υπογράμμισαν τον κρίσιμο ρόλο της εκπαίδευσης και της ευαισθητοποίησης στην πρόληψη και την αντιμετώπιση των παραπτώματων εντός του προπονητικού προσωπικού. Υπογράμμισαν τη σημασία του καθορισμού σαφών προσδοκιών για τη συμπεριφορά και της συνεπούς επιβολής των κωδίκων συμπεριφοράς. Οι προπονητές μοιράστηκαν παραδείγματα για το πώς παρεμβαίνουν όταν υπάρχει υποψία παραπτώματος, όπως το να κάνουν απευθείας συζητήσεις με τα εμπλεκόμενα άτομα και να επιδιώκουν τη διαμεσολάβηση σε συγκρούσεις. Ωστόσο, αναγνώρισαν τις προκλήσεις της αντιμετώπισης συστημικών ζητημάτων χωρίς θεσμική υποστήριξη. Οι συμμετέχοντες ζήτησαν την ανάπτυξη επίσημων συστημάτων αναφοράς και τη συμπερίληψη εξωτερικών επαγγελματιών για την παροχή εμπειρογνομοσύνης και τη διασφάλιση της λογοδοσίας κατά την επίλυση των υποθέσεων.

Βουλγαρία

Οι προπονητές στη Βουλγαρία τόνισαν ότι πολλοί αθλητικοί οργανισμοί δεν διαθέτουν δομημένες διαδικασίες για τον χειρισμό παραπτώματων που σχετίζονται με τη σεξουαλική βία, αφήνοντας τους προπονητές να διαχειρίζονται τα θέματα αυτά ανεπίσημα. Τόνισαν τη σημασία της εφαρμογής

σαφών κωδίκων δεοντολογίας και αυστηρών διαδικασιών διερεύνησης για την αντιμετώπιση τέτοιων προβλημάτων. Οι συμμετέχοντες ζήτησαν πιο ισχυρά συστήματα υποστήριξης, συμπεριλαμβανομένης της πρόσβασης σε εκπαιδευμένους επαγγελματίες και νομικούς συμβούλους, για να βοηθήσουν στην αποτελεσματική διαχείριση αυτών των υποθέσεων. Τόνισαν επίσης την ανάγκη για τακτική κατάρτιση και εκπαίδευση, ώστε οι προπονητές να αποκτήσουν τις δεξιότητες να αναγνωρίζουν και να αντιμετωπίζουν προληπτικά την ανάρμοστη συμπεριφορά.

Αυστρία

Οι προπονητές στην Αυστρία συζήτησαν μια προληπτική προσέγγιση για τον χειρισμό προβλημάτων συμπεριφοράς, δίνοντας έμφαση στην τήρηση των καθιερωμένων διαδικασιών αναφοράς και στη συμμετοχή εξωτερικών εμπειρογνομόνων. Μοιράστηκαν παραδείγματα για το πώς διατηρούν τη διαφάνεια και τη λογοδοσία, αναφέροντας τα περιστατικά αμέσως και διασφαλίζοντας τον επαγγελματικό χειρισμό τους. Οι συμμετέχοντες υπογράμμισαν την αξία της συνεπούς εκπαίδευσης και της ενσωμάτωσης ψυχολόγων στις ομάδες προπονητών για την παροχή συνεχούς υποστήριξης. Ωστόσο, αναγνώρισαν ανισότητες στη διαθεσιμότητα πόρων σε μικρότερους οργανισμούς, γεγονός που περιόριζε την ικανότητά τους να εφαρμόζουν αποτελεσματικά αυτές τις πρακτικές. Οι προπονητές ζήτησαν αυξημένη χρηματοδότηση και κεντρική υποστήριξη για τη γεφύρωση αυτών των κενών.

Συγκριτικές παρατηρήσεις

1. Άτυπες έναντι τυπικών προσεγγίσεων:
 - Η Αυστρία και η Ισπανία επέδειξαν πιο δομημένες προσεγγίσεις, με μηχανισμούς όπως κανάλια ανώνυμης αναφοράς και τη συμπερίληψη υπευθύνων προστασίας.
 - Η Κύπρος, η Ελλάδα και η Βουλγαρία βασίστηκαν σε άτυπες στρατηγικές, υπογραμμίζοντας την ανάγκη για θεσμοθετημένες διαδικασίες και σαφείς κατευθυντήριες γραμμές.
2. Ο ρόλος της εκπαίδευσης και της κατάρτισης:
 - Σε όλες τις χώρες, οι προπονητές τόνισαν τη σημασία της τακτικής κατάρτισης για την ευαισθητοποίηση σχετικά με την αποδεκτή συμπεριφορά και τον εξοπλισμό του προσωπικού με τις δεξιότητες για την αντιμετώπιση παραπτωμάτων.
 - Η Ιταλία και η Ελλάδα υπογράμμισαν την ανάγκη για προσαρμοσμένη κατάρτιση για την αντιμετώπιση συστημικών ζητημάτων και δυναμικών εξουσίας σε περιβάλλοντα προπόνησης.
3. Συστήματα υποστήριξης:
 - Η Αυστρία και η Ισπανία υπογράμμισαν την ενσωμάτωση ψυχολόγων και νομικών συμβούλων ως βασικών στοιχείων των συστημάτων υποστήριξής τους.
 - Οι προπονητές στην Κύπρο και τη Βουλγαρία ζήτησαν μεγαλύτερες θεσμικές επενδύσεις σε πόρους για την αποτελεσματική διαχείριση των υποθέσεων.
4. Μηχανισμοί λογοδοσίας:

- Η Ελλάδα και η Ιταλία σημείωσαν την απουσία εξωτερικής εποπτείας και ζήτησαν τη σύσταση ανεξάρτητων επιτροπών που θα διασφαλίζουν τον αμερόληπτο χειρισμό των καταγγελιών.
- Η Ισπανία και η Αυστρία επικεντρώθηκαν στη διαφάνεια και την τήρηση των καθιερωμένων πρωτοκόλλων για την ενίσχυση της λογοδοσίας και της εμπιστοσύνης.

Συστάσεις

- Καθιέρωση μηχανισμών υποβολής εκθέσεων: Ανάπτυξη επίσημων, ανώνυμων συστημάτων αναφοράς για να διασφαλιστεί ότι οι αθλητές/αθλήτριες και το προσωπικό αισθάνονται ασφαλείς στην αναφορά παραπτωμάτων χωρίς το φόβο αντιποίνων.
- Τακτικά προγράμματα κατάρτισης: Παροχή υποχρεωτικής, συνεχούς εκπαίδευσης για όλο το προπονητικό προσωπικό σχετικά με την αναγνώριση, την πρόληψη και την αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας και του σεξουαλικού παραπτώματος.
- Ενσωμάτωση επαγγελματιών: Συμπερίληψη υπευθύνων προστασίας, ψυχολόγων και νομικών συμβούλων στις αθλητικές οργανώσεις για να προσφέρουν εξειδικευμένη υποστήριξη στη διαχείριση των υποθέσεων.
- Σαφείς κώδικες δεοντολογίας: Εφαρμογή ολοκληρωμένων κατευθυντήριων γραμμών συμπεριφοράς με σαφείς συνέπειες για τις παραβιάσεις για την προώθηση μιας κουλτούρας υπευθυνότητας.
- Θεσμική υποστήριξη: Διαθέστε πόρους σε μικρότερους οργανισμούς για την αποτελεσματική εφαρμογή αυτών των μέτρων, διασφαλίζοντας τη συνοχή σε όλα τα επίπεδα του αθλητισμού.

Με την αντιμετώπιση αυτών των κενών και την προώθηση μιας προληπτικής προσέγγισης, οι αθλητικοί οργανισμοί μπορούν να δημιουργήσουν ασφαλέστερα περιβάλλοντα όπου οι αθλητές/αθλήτριες και το προπονητικό προσωπικό προστατεύονται και υποστηρίζονται. Αυτές οι προσπάθειες είναι ζωτικής σημασίας για την οικοδόμηση μιας κουλτούρας σεβασμού, υπευθυνότητας και εμπιστοσύνης εντός των αθλητικών κοινοτήτων.

1. Ορισμός της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό: Αθλητές/Αθλήτριες από όλες τις χώρες-εταίρους

Οι συζητήσεις των ομάδων εστίασης με τους/τις αθλητές/τριες χωρίστηκαν σκόπιμα ανά φύλο για να εξασφαλιστεί ένα ασφαλές και άνετο περιβάλλον όπου οι συμμετέχοντες θα μπορούσαν να εκφράσουν ελεύθερα τις απόψεις τους για τη σεξουαλική βία χωρίς φόβο εκφοβισμού. Αυτή η προσέγγιση είχε ως στόχο να κάνει τους/τις αθλητές/αθλήτριες και των δύο φύλων να αισθάνονται ότι τους σέβονται, τους ακούνε και ότι δεν τους κρίνουν, ειδικά αν οι απόψεις τους διέφεραν από εκείνες του αντίθετου φύλου. Όσον αφορά την υποβολή εκθέσεων, ορισμένοι εταίροι υπέβαλαν χωριστές εκθέσεις για τους άνδρες και τις γυναίκες αθλητές, ενώ άλλοι επέλεξαν μια ενιαία έκθεση

που να καλύπτει και τα δύο φύλα. Κατά συνέπεια, οι περιλήψεις αυτών των εκθέσεων θα παρουσιαστούν περιεκτικά, αντικατοπτρίζοντας τις γνώσεις όλων των αθλητών ανά χώρα εταίρο.

Κύπρος

Στην Κύπρο, οι αθλήτριες όρισαν τη σεξουαλική βία στον αθλητισμό ως ένα φάσμα συμπεριφορών που κυμαίνονται από τη σωματική επαφή, όπως το ακατάλληλο άγγιγμα κατά τη διάρκεια του μασάζ, μέχρι μη σωματικές πράξεις όπως τα άσεμνα σχόλια, η οπτική εκμετάλλευση και οι φωνές γάτας. Στις συζητήσεις τονίστηκε ο ρόλος του πλαισίου και των προσωπικών ορίων, όπου η ίδια πράξη μπορεί να εκλαμβάνεται διαφορετικά με βάση τα ατομικά χαρακτηριστικά ή την ανατροφή. Υπογράμμισαν επίσης τον ψυχολογικό αντίκτυπο τέτοιων περιστατικών, ιδίως όταν τα θύματα αισθάνονται ότι αποσιωπούνται λόγω των κοινωνικών ταμπού ή του φόβου της κρίσης. Οι αθλητές/αθλήτριες υπογράμμισαν την έλλειψη σαφών ορίων στον αθλητισμό και τη δυσκολία αντιμετώπισης των παραπτωμάτων όταν γίνεται εκμετάλλευση της εμπιστοσύνης μεταξύ αθλητών και προπονητών. Παρά την αναγνώριση της προόδου στην ευαισθητοποίηση της κοινωνίας, οι συμμετέχοντες θεώρησαν ότι εξακολουθεί να υπάρχει ανεπαρκής εκπαίδευση και προληπτικά μέτρα εντός του αθλητικού συστήματος. Αξίζει να σημειωθεί ότι στην αναφορά δεν υπήρχαν ειδικές οπτικές γωνίες για άνδρες και , αφήνοντας ένα κενό στην κατανόηση των πιθανών διαφορών στις εμπειρίες ή τους ορισμούς μεταξύ των δύο φύλων.

Ελλάδα

Οι Έλληνες αθλητές/αθλήτριες προσδιόρισαν τη σεξουαλική βία στον αθλητισμό ως ένα συνδυασμό σωματικών, λεκτικών και μη λεκτικών ενεργειών που παραβιάζουν τη συναίνεση και τα προσωπικά όρια. Η λεκτική παρενόχληση, όπως τα ακατάλληλα αστεία, και οι συμπεριφορές εξαναγκασμού που συνδέονται με δυναμικές εξουσίες, αναδείχθηκαν ως κοινές μορφές. Οι αθλήτριες τόνισαν ιδιαίτερα την εξέλιξη αυτής της βίας, η οποία συχνά ξεκινά ως ασήμαντα σχόλια και κλιμακώνεται με την πάροδο του χρόνου. Επισήμαναν επίσης την κανονικοποίηση τέτοιων συμπεριφορών στην αθλητική κουλτούρα, όπου οι ανάρμοστες ενέργειες παραβλέπονται ή απορρίπτονται ως ακίνδυνες. Οι ανισορροπίες εξουσίας, ιδίως όσον αφορά τους νεότερους αθλητές και τους άνδρες προπονητές, αναγνωρίστηκαν ως σημαντικοί παράγοντες που ευνοούν την κακοποίηση. Οι άνδρες αθλητές, αν και δεν είχαν κεντρικό ρόλο στην παρούσα έκθεση, αναγνωρίστηκε ότι αντιμετωπίζουν μοναδικές προκλήσεις, συμπεριλαμβανομένης της κοινωνικής διστακτικότητας να τους αναγνωρίσουν ως πιθανά θύματα. Και τα δύο φύλα τόνισαν την ανάγκη για καλύτερη εκπαίδευση και σαφείς μηχανισμούς αναφοράς για την αποτελεσματική αντιμετώπιση αυτών των συστημικών ζητημάτων.

Ισπανία

Οι Ισπανίδες αθλήτριες περιέγραψαν ότι η σεξουαλική βία επεκτείνεται πέρα από τη σωματική παρενόχληση και περιλαμβάνει μισογυνιστικά σχόλια, εξαναγκασμό και εκμετάλλευση, που συχνά έχουν τις ρίζες τους στη συστημική ανισότητα των φύλων. Τα παραδείγματα περιλάμβαναν ακατάλληλες σχέσεις μεταξύ προπονητών και ανηλίκων, καθώς και κανονικοποιημένες ενέργειες όπως μασάζ, που ξεπερνούσαν τα όρια. Υπογράμμισαν την έλλειψη εκπαίδευσης σε θέματα φύλου στον αθλητισμό και τον κοινωνικό ευτελισμό τέτοιων θεμάτων. Οι άνδρες αθλητές επικεντρώθηκαν

στις διακρίσεις λόγω φύλου και τόνισαν τη λεκτική παρενόχληση και τις "περίεργες συμπεριφορές" ως εκδηλώσεις σεξουαλικής βίας. Σημείωσαν ότι οι πολιτισμικές αλλαγές στην ανοχή απέναντι στην ανάρμοστη συμπεριφορά έχουν φέρει την προσοχή σε αυτά τα ζητήματα, με περιστατικά όπως η διαμάχη με τον Luis Rubiales να πυροδοτούν συζητήσεις σχετικά με τη συναίνεση και την εξουσία. Και οι δύο ομάδες τόνισαν τη σημασία της εκπαίδευσης των προπονητών και των αθλητών για την πρόληψη της κακοποίησης. Οι γυναίκες αθλήτριες τόνισαν τον διαρκή αντίκτυπο της σεξουαλικής βίας, ενώ οι άνδρες συμμετέχοντες επικεντρώθηκαν στη λογοδοσία και την αντιμετώπιση των πολιτισμικών προκαταλήψεων στον αθλητισμό.

Ιταλία

Οι Ιταλοί αθλητές/αθλήτριες τόνισαν τη σημασία της συναίνεσης και της δυναμικής της εξουσίας που είναι εγγενής στον αθλητισμό. Οι αθλήτριες τόνισαν ότι η εμπιστοσύνη στους προπονητές και τους γιατρούς συχνά γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευσης, γεγονός που καθιστά δύσκολο τον εντοπισμό και την καταγγελία της σεξουαλικής βίας. Συζήτησαν τη χειραγώγηση, όπου οι θύτες δικαιολογούν τις πράξεις τους ως μέρος της προπόνησης ή των ιατρικών διαδικασιών. Οι άνδρες αθλητές, εν τω μεταξύ, πλαισίωσαν τη σεξουαλική βία ως κατάχρηση εξουσίας, η οποία συχνά περιλαμβάνει χούφτωμα ή ανάρμοστα σχόλια, αν και ορισμένοι κατηγοριοποίησαν τη λεκτική παρενόχληση ως λιγότερο σοβαρή από τη σωματική κακοποίηση. Και τα δύο φύλα συμφώνησαν ότι οι επιπτώσεις της κακοποίησης ποικίλλουν ανάλογα με την προσωπικότητα και την ανθεκτικότητα του θύματος, ενώ η κοινωνική ντροπή περιπλέκει περαιτέρω την αναφορά. Οι γυναίκες σημείωσαν ότι αισθάνονται πιο ευάλωτες στην κακοποίηση, ιδίως σε περιβάλλοντα όπου δεν έχουν θεσμική υποστήριξη. Και οι δύο ομάδες αναγνώρισαν την ανάγκη για συστημικές αλλαγές, με τους άνδρες αθλητές να προβληματίζονται σχετικά με την πολιτισμική κανονικοποίηση των αστείων και των συμπεριφορών που διαιωνίζουν την κακοποίηση, ενώ οι γυναίκες έδωσαν έμφαση στην ενδυνάμωση των θυμάτων και την εδραίωση της εμπιστοσύνης.

Βουλγαρία

Οι Βούλγαροι άνδρες αθλητές όρισαν τη σεξουαλική βία στον αθλητισμό ως σωματική και λεκτική παρενόχληση, όπως ανεπιθύμητο άγγιγμα, ανάρμοστα σχόλια και συμπεριφορές που παραβιάζουν τα προσωπικά όρια. Σημείωσαν ότι τέτοιες ενέργειες συχνά δημιουργούν ανασφαλή περιβάλλοντα, ιδίως για τους νεότερους αθλητές, και μπορούν να οδηγήσουν σε σημαντική ψυχολογική βλάβη. Οι αθλητές/αθλήτριες τόνισαν την υποκειμενικότητα της εμπειρίας του θύματος, με παρόμοιες ενέργειες να γίνονται αντιληπτές με διαφορετικό τρόπο ανάλογα με το προσωπικό πλαίσιο. Δεν υπήρχαν αναφορές από γυναίκες αθλήτριες, αφήνοντας ένα σημαντικό κενό στην κατανόηση των πιθανών διαφορών στις εμπειρίες. Οι συμμετέχοντες υπογράμμισαν την έλλειψη κατάρτισης και επίσημης εκπαίδευσης σχετικά με τη σεξουαλική βία στον αθλητισμό, εκφράζοντας την ανάγκη για εκστρατείες ευαισθητοποίησης και προληπτικά μέτρα για την πρόληψη των παραπτώματων. Υπογράμμισαν επίσης τον ρόλο της οργανωτικής κουλτούρας στην προώθηση περιβαλλόντων όπου τέτοιες ενέργειες δεν είναι ούτε κανονικές ούτε ανεκτές.

Αυστρία

Οι Αυστριακοί αθλητές/αθλήτριες όρισαν τη σεξουαλική βία στον αθλητισμό ως οποιαδήποτε ανεπιθύμητη σεξουαλική συμπεριφορά, που κυμαίνεται από λεκτική παρενόχληση έως σωματικές ενέργειες όπως ο εξαναγκασμός ή το ακατάλληλο άγγιγμα. Οι γυναίκες αθλήτριες σημείωσαν ιδιαίτερα την εκμετάλλευση του σώματός τους στα μέσα ενημέρωσης και το αθλητικό μάρκετινγκ, αναφέροντας παραδείγματα όπως το ότι πιέζονται να φορούν αποκαλυπτικές στολές για να τραβήξουν την προσοχή. Συνέδεσαν αυτή την αντικειμενοποίηση με ευρύτερα ζητήματα παρενόχλησης και εκμετάλλευσης. Οι άνδρες αθλητές αναγνώρισαν ότι, αν και στοχοποιούνται λιγότερο, μπορούν επίσης να βιώσουν παρενόχληση, αν και συχνά με λιγότερο ορατούς τρόπους. Και τα δύο φύλα συμφώνησαν για τον κρίσιμο ρόλο της δυναμικής της εξουσίας που επιτρέπει την κακοποίηση, ιδίως όταν εμπλέκονται πρόσωπα εξουσίας όπως οι προπονητές. Οι γυναίκες αθλήτριες τόνισαν τις πρακτικές grooming και την κανονικοποίηση των παραβιάσεων των ορίων σε αθλητικά περιβάλλοντα. Οι συμμετέχοντες και από τις δύο ομάδες τάχθηκαν υπέρ ισχυρότερων μηχανισμών καταγγελίας, καλύτερης εκπαίδευσης σχετικά με τη συναίνεση και τα όρια, καθώς και μιας αλλαγής στην απεικόνιση από τα μέσα ενημέρωσης για τη μείωση της αντικειμενοποίησης και την προώθηση του σεβασμού.

Συγκριτικές παρατηρήσεις

- Σε όλες τις χώρες, η σεξουαλική βία ορίζεται ως σωματική, λεκτική και μη λεκτική βία που παραβιάζει τα προσωπικά όρια.
- Οι γυναίκες αθλήτριες τονίζουν το ρόλο της δυναμικής της εξουσίας και της εκμετάλλευσης της εμπιστοσύνης (π.χ. Κύπρος, Ιταλία), ενώ οι άνδρες αθλητές υποβαθμίζουν μερικές φορές τη λεκτική κακοποίηση ως λιγότερο σοβαρή (Ιταλία, Βουλγαρία).
- Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και οι κοινωνικοί παράγοντες, όπως η αντικειμενοποίηση και η κανονικοποίηση ορισμένων συμπεριφορών, αποτελούν εξέχουσες ανησυχίες στην Αυστρία και την Ισπανία.
- Οι γυναίκες αθλήτριες αναφέρουν παγκοσμίως αυξημένη ευπάθεια λόγω των ανισορροπιών ισχύος, της χειραγώγησης και του κοινωνικού στίγματος.
- Οι άνδρες αθλητές επικεντρώνονται περισσότερο στην πολιτισμική ομαλοποίηση των ακατάλληλων συμπεριφορών και στην απόδοση ευθυνών για ανεπαίσθητα παραπτώματα (Ιταλία, Ισπανία).
- Στις περισσότερες χώρες, υπάρχει σημαντική έλλειψη επίσημης κατάρτισης και εκπαίδευσης σχετικά με τη σεξουαλική βία για τους αθλητές/αθλήτριες (Κύπρος, Βουλγαρία, Ιταλία).
- Η Αυστρία ξεχωρίζει για τις προσπάθειές της να παράσχει κατάρτιση και να δημιουργήσει μηχανισμούς υποβολής εκθέσεων, αν και παραμένουν κενά στη χρήση τους.
- Η κανονικοποίηση της λεκτικής παρενόχλησης και της αντικειμενοποίησης αποτελεί κοινή ανησυχία, ιδίως στην Ελλάδα, την Ισπανία και την Αυστρία.
- Οι κοινωνικές συμπεριφορές συχνά υποβαθμίζουν ή αγνοούν τη σεξουαλική βία, δημιουργώντας εμπόδια στην αναγνώριση και την καταγγελία (Κύπρος, Ισπανία).
- Οι δυναμικές εξουσίας μεταξύ προπονητών και αθλητών αποτελούν καθολικό παράγοντα σεξουαλικής βίας, ιδίως για τους/τις νεότερους/τις αθλητές/αθλήτριες (Ελλάδα, Βουλγαρία, Ιταλία).

- Τα εμπόδια στην καταγγελία, όπως ο φόβος των αντιποίνων, το κοινωνικό στίγμα και η έλλειψη εμπιστοσύνης στα συστήματα, είναι διαδεδομένα σε όλες τις χώρες.

Συστάσεις

- Εφαρμογή ολοκληρωμένων εκπαιδευτικών προγραμμάτων σχετικά με τη σεξουαλική βία για αθλητές, προπονητές και προσωπικό σε όλες τις χώρες.
- Έμφαση στην εκπαίδευση με ευαισθησία ως προς το φύλο για την αντιμετώπιση συγκεκριμένων ευάλωτων σημείων των αθλητριών και των κοινωνικών συμπεριφορών που επηρεάζουν τους άνδρες αθλητές.
- Καθιέρωση σαφών, εμπιστευτικών και προσβάσιμων συστημάτων αναφοράς στους αθλητικούς οργανισμούς.
- Παρέχετε προσωπικό υποστήριξης, όπως συμβούλους ή συνηγόρους, για να βοηθούν τα θύματα κατά τη διαδικασία καταγγελίας.
- Επιβολή πολιτικών μηδενικής ανοχής για τη σεξουαλική βία, διασφαλίζοντας τη λογοδοσία σε όλα τα επίπεδα των αθλητικών οργανισμών.
- Διεξάγετε τακτικές αναθεωρήσεις των πρωτοκόλλων για να διασφαλίσετε ότι παραμένουν αποτελεσματικά και προσαρμόσιμα στις αναδυόμενες προκλήσεις.
- Να προωθήσουν περιβάλλοντα που δίνουν τη δυνατότητα στα θύματα να μιλήσουν χωρίς το φόβο αντιποίνων ή στιγματισμού.
- Αντιμετώπιση των γραφειοκρατικών προκλήσεων που αποθαρρύνουν την υποβολή εκθέσεων, όπως οι χρονοβόρες διαδικασίες και τα ασαφή αποτελέσματα.
- Συνεργασία με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης για τη μείωση της αντικειμενοποίησης των αθλητριών και την προώθηση της κάλυψης που επικεντρώνεται στην απόδοση και όχι στην εμφάνιση.
- Υποστήριξη της ισόρροπης εκπροσώπησης των φύλων στην αθλητική κάλυψη για να αλλάξουν οι πολιτισμικές αφηγήσεις και να μειωθούν οι προκαταλήψεις.
- Εκπαίδευση των προπονητών στον εντοπισμό και την αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας, με έμφαση στην κατανόηση των ορίων και της δυναμικής της εξουσίας.
- Συμπεριλάβετε νεότερους/ρες αθλητές/αθλήτριες σε προγράμματα πρόληψης για να τους εκπαιδεύσετε σχετικά με τη συναίνεση, το σεβασμό και την έγκαιρη αναγνώριση της κακοποίησης.

2. Εμπειρίες και παρατηρήσεις σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό: Αθλητές/Αθλήτριες από όλες τις χώρες-εταίρους

Κύπρος

Στην Κύπρο, οι αθλήτριες αφηγήθηκαν περιστατικά σεξουαλικής βίας που κυμαίνονταν από λεκτική παρενόχληση έως σωματικές πράξεις, πολλά από τα οποία συνέβησαν κατά την εφηβεία τους. Μια συμμετέχουσα μοιράστηκε μια προσωπική εμπειρία στα 13 της χρόνια που αφορούσε ακατάλληλη σωματική επαφή από έναν άγνωστο, ενώ μια άλλη περιέγραψε τις συμπεριφορές περιποίησης ενός προπονητή που κλιμακώνονταν επί δύο χρόνια. Οι συμμετέχοντες τόνισαν τη δυσκολία αναγνώρισης

και καταγγελίας αυτών των συμπεριφορών λόγω των κοινωνικών ταμπού, του φόβου της κρίσης και της έλλειψης δομών υποστήριξης. Σκέφτηκαν πώς τα πολιτιστικά πρότυπα της εποχής εκείνης εξομάλυναν τη σιωπή, οδηγώντας πολλά θύματα να εσωτερικεύουν τις εμπειρίες τους. Οι προοπτικές των ανδρών αθλητών δεν αναλύθηκαν λεπτομερώς στην παρούσα έκθεση, αφήνοντας κενά στην κατανόηση των εμπειριών τους ως παρευρισκόμενων ή θυμάτων. Οι συμμετέχοντες αναγνώρισαν συλλογικά ότι έχει σημειωθεί πρόοδος στην ευαισθητοποίηση, αλλά τόνισαν ότι εξακολουθούν να υφίστανται συστημικά εμπόδια στην αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας.

Ελλάδα

Οι Έλληνες αθλητές/αθλήτριες μοιράστηκαν ποικίλες αφηγήσεις για το πώς έγιναν μάρτυρες ή βίωσαν σεξουαλική βία, υπογραμμίζοντας την κανονικοποίηση των ανάρμοστων συμπεριφορών στον αθλητισμό. Οι αθλήτριες συζήτησαν για λεκτική παρενόχληση, περιποίηση και εξαναγκασμό από προπονητές, συχνά ξεκινώντας με μικρές ενέργειες που κλιμακώθηκαν με την πάροδο του χρόνου. Σημειώθηκε ότι οι νεότερες αθλήτριες ήταν ιδιαίτερα ευάλωτες λόγω της έλλειψης εμπειρίας τους και του φόβου για αντίποινα. Οι άνδρες αθλητές αναγνώρισαν ότι έγιναν μάρτυρες λεκτικής και ψυχολογικής παρενόχλησης, αν και την αντιλαμβάνονταν λιγότερο συχνά από τις γυναίκες συναδέλφους τους. Ένας συμμετέχων περιέγραψε ότι έγινε μάρτυρας σεξουαλικής παρενόχλησης ενός συμπαίκτη του από έναν προπονητή, αλλά αισθανόταν αδύναμος να παρέμβει λόγω των ιεραρχικών δυναμικών εξουσίας. Και τα δύο φύλα συμφώνησαν ότι το κοινωνικό στίγμα και ο φόβος των επιπτώσεων αποτρέπουν τα θύματα από το να καταγγείλουν τα περιστατικά. Οι αφηγήσεις αυτές υπογραμμίζουν τη συστημική φύση της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό και τις προκλήσεις για την αντιμετώπισή της, ιδίως για τους ανήλικους αθλητές.

Ισπανία

Στην Ισπανία, οι αθλήτριες ανέφεραν λεπτομερώς πολυάριθμες περιπτώσεις σεξουαλικής βίας που περιλάμβαναν ανάρμοστα σχόλια, σωματική επαφή και περιποίηση από πρόσωπα εξουσίας. Μια συμμετέχουσα αφηγήθηκε ότι ένας προπονητής βόλεϊ κρυφοκοίταζε στα αποδυτήρια, ενώ άλλες περιέγραψαν παρενόχληση από το προσωπικό του σχολικού αθλητισμού. Οι γονείς παρενέβαιναν περιστασιακά, αλλά τα θύματα παρέμεναν συχνά σιωπηλά λόγω φόβου και έλλειψης εμπιστοσύνης στους μηχανισμούς καταγγελίας. Οι άνδρες αθλητές αναγνώρισαν ότι παρατηρούσαν διακρίσεις λόγω φύλου και ανεπαίσθητες μορφές παρενόχλησης, όπως ανάρμοστα σχόλια κατά τη διάρκεια προπονήσεων. Ωστόσο, φάνηκαν λιγότερο ευαισθητοποιημένοι σε συστημικά πρότυπα κακοποίησης σε σύγκριση με τις γυναίκες συναδέλφους τους. Και οι δύο ομάδες αναγνώρισαν ότι τέτοια περιστατικά ήταν πιο συχνά στο παρελθόν, αλλά σημείωσαν παρατεταμένα πολιτισμικά εμπόδια στην αναφορά. Οι γυναίκες αθλήτριες τόνισαν τη μακροπρόθεσμη συναισθηματική βλάβη που προκαλούν αυτές οι εμπειρίες, ενώ οι άνδρες συμμετέχοντες εστίασαν στην ανάγκη για καλύτερη θεσμική εποπτεία και προληπτικά μέτρα.

Ιταλία

Οι Ιταλοί αθλητές/αθλήτριες αφηγήθηκαν ένα μείγμα προσωπικών εμπειριών και παρατηρήσεων σεξουαλικής βίας από παρευρισκόμενους, αναδεικνύοντας τις διαφορές στον τρόπο με τον οποίο οι

άνδρες και οι γυναίκες αθλήτριες αντιλαμβάνονται αυτά τα περιστατικά. Οι γυναίκες αθλήτριες μοιράστηκαν ιστορίες ανεπιθύμητων μηνυμάτων, ακατάλληλων αγγίγματος και παρεμβατικής παρουσίας ενός προπονητή κοντά στα αποδυτήρια. Σημείωσαν ότι τέτοιες συμπεριφορές συχνά ομαλοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της νεότητάς τους, αλλά αναγνωρίστηκαν ως καταχρηστικές εκ των υστέρων. Οι άνδρες αθλητές, εν τω μεταξύ, τόνισαν τον ρόλο των πολιτισμικών προτύπων στον ευτελισμό ορισμένων ενεργειών, όπως τα αστεία ή οι σωματικές χειρονομίες, οι οποίες θα μπορούσαν να κλιμακωθούν σε πιο σοβαρές μορφές κακοποίησης. Ένας άνδρας συμμετέχων περιέγραψε μια σχολική συνέλευση όπου συμμαθήτριες ανέφεραν την ανάρμοστη συμπεριφορά ενός προπονητή, με αποτέλεσμα την απόλυσή του. Και τα δύο φύλα συμφώνησαν ότι η δυναμική της εξουσίας και το κοινωνικό στίγμα δημιουργούν σημαντικά εμπόδια στην αντιμετώπιση της κακοποίησης, με τους άνδρες συμμετέχοντες να προβληματίζονται για το ρόλο τους στη διαιώνιση ή την αμφισβήτηση αυτών των συμπεριφορών.

Βουλγαρία

Οι Βούλγαροι άνδρες αθλητές περιέγραψαν ότι έγιναν μάρτυρες λεκτικής παρενόχλησης, ακατάλληλων αγγιγμάτων και άλλων συμπεριφορών που δημιουργούσαν εχθρικά περιβάλλοντα, ιδίως κατά την εφηβεία τους. Τα περιστατικά αυτά συχνά αφορούσαν πρόσωπα εξουσίας που έκαναν χονδροειδή σχόλια ή συμμετείχαν σε συμπεριφορές που παραβίαζαν τα προσωπικά όρια. Οι γυναίκες προοπτικές απουσίαζαν από αυτή την έκθεση, αφήνοντας μια ελλιπή εικόνα για το πώς οι γυναίκες στη Βουλγαρία βιώνουν ή γίνονται μάρτυρες σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό. Οι συμμετέχοντες υπογράμμισαν την κανονικοποίηση των ανάρμοστων ενεργειών εντός της αθλητικής κουλτούρας, με τους/τις νεότερους/ρες αθλητές/αθλήτριες να είναι ιδιαίτερα ευάλωτοι. Σημείωσαν ότι, ενώ τέτοιες συμπεριφορές συχνά απορρίπτονται ως αστεία, έχουν μόνιμες ψυχολογικές επιπτώσεις στα θύματα. Οι αθλητές/αθλήτριες τόνισαν την ανάγκη για σαφέστερα όρια και εκπαίδευση για την πρόληψη αυτών των περιστατικών, υπογραμμίζοντας ότι η απουσία επίσημης εκπαίδευσης αφήνει πολλούς αθλητές/αθλήτριες απροετοίμαστους να αντιμετωπίσουν ή να καταγγείλουν τέτοιες συμπεριφορές.

Αυστρία

Οι Αυστριακοί αθλητές/αθλήτριες μοιράστηκαν ποικίλες εμπειρίες σεξουαλικής βίας, με τις αθλήτριες να διηγούνται περιστατικά αντικειμενοποίησης, περιποίησης και ακατάλληλης σωματικής επαφής. Οι παίκτριες του μπιτς βόλεϊ υπογράμμισαν τον ρόλο των μέσων ενημέρωσης στη διαιώνιση της σεξουαλικοποίησης, με τις νεότερες αθλήτριες να πιέζονται να φορούν αποκαλυπτικές στολές για να τραβήξουν την προσοχή. Οι άνδρες αθλητές περιέγραψαν ότι έγιναν μάρτυρες λεκτικής παρενόχλησης και ανεπαίσθητων παραβιάσεων των ορίων, όπως ακατάλληλα αστεία ή σχόλια από τους προπονητές. Και τα δύο φύλα σημείωσαν ότι οι νεότεροι αθλητές, ιδίως όσοι είναι κάτω των 18 ετών, επηρεάζονται δυσανάλογα λόγω της ευαλωτότητάς τους και της έλλειψης εμπειρίας τους. Μια συμμετέχουσα θυμήθηκε ότι μια συναθλήτρια της ομάδας πιάστηκε να φορέσει μικρότερες στολές, καταδεικνύοντας τη συστημική εκμετάλλευση των αθλητριών. Παρά την υποχρεωτική εκπαίδευση των εθνικών αθλητών, πολλά περιστατικά παραμένουν αδήλωτα λόγω του στίγματος

και του φόβου των επιπτώσεων. Οι συμμετέχοντες τόνισαν την ανάγκη για πολιτισμικές αλλαγές και ισχυρότερα συστήματα αναφοράς για την αντιμετώπιση αυτών των διάχυτων ζητημάτων.

Συγκριτικές παρατηρήσεις

- Συχνότητα σεξουαλικής βίας:
 - Σε όλες τις χώρες, η σεξουαλική βία είναι διαδεδομένη σε διάφορες μορφές, όπως η λεκτική παρενόχληση, η σωματική επαφή και οι συμπεριφορές περιποίησης.
 - Οι γυναίκες αθλήτριες ανέφεραν σταθερά πιο σοβαρά και συστημικά προβλήματα, όπως παρεμβατική συμπεριφορά από πρόσωπα εξουσίας (π.χ. προπονητές, καθηγητές), σε σύγκριση με τους άνδρες αθλητές.
 - Οι άνδρες αθλητές είχαν λιγότερες πιθανότητες να αναγνωρίσουν ή να καταγγείλουν ανεπαίσθητες μορφές παρενόχλησης, καθώς συχνά εξομαλύνουν τις λεκτικές και μη λεκτικές ενέργειες ως μέρος της αθλητικής κουλτούρας.
- Ηλικία και τρωτότητα:
 - Οι νεότεροι αθλητές, ιδίως οι ανήλικες γυναίκες, αναγνωρίστηκαν ως η πιο ευάλωτη ομάδα σε όλες τις χώρες εταίρους.
 - Η δυναμική της εξουσίας μεταξύ προπονητών και αθλητών αναδείχθηκε ως καθολικός παράγοντας που ευνοεί την κακοποίηση, με τα θύματα να διστάζουν συχνά να καταγγείλουν λόγω του φόβου των αντιποίνων ή του στιγματισμού.
- Κανονικοποίηση και πολιτιστικοί παράγοντες:
 - Η ανάρμοστη συμπεριφορά συχνά εξομαλύνεται σε αθλητικά περιβάλλοντα, ιδίως μεταξύ των ανδρών αθλητών που θεωρούν τα αστεία ή τις χειρονομίες ως ακίνδυνες (π.χ. Ιταλία, Βουλγαρία).
 - Η αναπαράσταση στα μέσα ενημέρωσης σε χώρες όπως η Αυστρία επιτείνει τη σεξουαλική βία, ιδίως των αθλητριών, συμβάλλοντας σε μια κουλτούρα εκμετάλλευσης.
- Εμπόδια στην υποβολή εκθέσεων:
 - Σε όλες τις χώρες, το κοινωνικό στίγμα, η έλλειψη εμπιστοσύνης στους θεσμούς και ο φόβος αντιποίνων ή αποκλεισμού αποθαρρύνουν τα θύματα και τους παρευρισκόμενους να καταγγείλουν περιστατικά.
 - Οι άνδρες αθλητές εξέφραζαν συχνά αβεβαιότητα σχετικά με την αναγνώριση και την αντιμετώπιση του παραπτώματος σε σύγκριση με τις γυναίκες συναδέλφους τους.

Συστάσεις

- Ευαισθητοποίηση και εκπαίδευση:
 - Ανάπτυξη προγραμμάτων υποχρεωτικής κατάρτισης για όλους τους/τις αθλητές/αθλήτριες και το προσωπικό, με έμφαση στην αναγνώριση, την πρόληψη και την αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας.
 - Προσαρμόστε τα προγράμματα ώστε να αντιμετωπίζουν τις ευπάθειες που αφορούν το φύλο, όπως οι ανισορροπίες εξουσίας και ο κοινωνικός στιγματισμός που αντιμετωπίζουν οι αθλήτριες.

- Ενίσχυση των μηχανισμών υποβολής εκθέσεων:
 - Δημιουργία προσβάσιμων, εμπιστευτικών και επικεντρωμένων στα θύματα συστημάτων αναφοράς εντός των αθλητικών οργανισμών.
 - Παρουσιάστε ορισμένους αξιωματικούς ή προσωπικό υποστήριξης που έχουν εκπαιδευτεί για να καθοδηγούν τα θύματα κατά τη διαδικασία αναφοράς και ανάκαμψης.
- Πολιτιστική και θεσμική αλλαγή:
 - Αντιμετώπιση της εξομάλυνσης της σεξουαλικής βίας μέσω συστημικών αλλαγών, συμπεριλαμβανομένων πολιτικών μηδενικής ανοχής για την παρενόχληση και την κακοποίηση.
 - Μετατόπιση των αφηγήσεων των μέσων ενημέρωσης ώστε να επικεντρωθούν στην αθλητική απόδοση και όχι στη φυσική εμφάνιση, ιδίως για τις αθλήτριες.
- Στοχευμένη υποστήριξη για ευάλωτες ομάδες:
 - Παροχή πρόσθετης προστασίας και πόρων για τους ανήλικους αθλητές, όπως η παρακολούθηση των αλληλεπιδράσεων μεταξύ προπονητών και νεαρών αθλητών.
 - Προσφορά ψυχολογικής υποστήριξης με ευαισθησία ως προς το φύλο για να βοηθηθούν τα θύματα να αντιμετωπίσουν το τραύμα και να αποκτήσουν αυτοπεποίθηση στην αναφορά περιστατικών.
- Κοινωνική και ομότιμη λογοδοσία:
 - Ενθαρρύνετε την εκπαίδευση παρέμβασης παρεμβαίνοντος για να ενδυναμώσετε τους/τις αθλητές/αθλήτριες να αναγνωρίζουν και να αντιμετωπίζουν παραπτώματα μεταξύ συνομηλίκων ή προσώπων εξουσίας.
 - Προώθηση ομαδικών συζητήσεων για την προώθηση μιας κουλτούρας σεβασμού και αμοιβαίας υπευθυνότητας σε αθλητικά περιβάλλοντα.

3. Εκπαίδευση και ευαισθητοποίηση σχετικά με τη σεξουαλική βία στον αθλητισμό: Αθλητές/Αθλήτριες από όλες τις χώρες-εταίρους

Κύπρος

Οι Κύπριοι αθλητές/αθλήτριες, ιδίως οι γυναίκες, ανέφεραν ομόφωνα την έλλειψη επίσημης κατάρτισης ή εκπαίδευσης σχετικά με τη σεξουαλική βία στον αθλητισμό. Τα συμμετέχοντα άτομα σημείωσαν ότι οι οργανισμοί και οι ομοσπονδίες δεν έχουν θέσει ως προτεραιότητα την εκπαίδευση των αθλητών/αθλητριών σχετικά με τη σεξουαλική βία, τα όρια ή τις διαδικασίες αναφοράς. Ενώ υπάρχουν διάσπαρτες πρωτοβουλίες, όπως εργαστήρια ή ενημερωτικές εκστρατείες, αυτές βρίσκονται σε αρχικό στάδιο και δεν έχουν συνοχή ή βάθος. Οι αθλήτριες υπογράμμισαν την απουσία σαφών μηχανισμών αναφοράς, βασιζόμενες αντ' αυτού στη γενική γνώση ή σε άτυπα δίκτυα για υποστήριξη. Τόνισαν την ανάγκη για δομημένη εκπαίδευση και πρακτικά εργαλεία για την ενδυνάμωση των αθλητών, ιδίως των νεότερων, ώστε να αναγνωρίζουν και να αντιμετωπίζουν τη σεξουαλική βία. Οι προοπτικές των ανδρών δεν περιγράφονται λεπτομερώς στην έκθεση, αφήνοντας ένα κενό στην κατανόηση των εμπειριών τους ή στην πρόσβαση στην εκπαίδευση.

Συνολικά, η έλλειψη θεσμοθετημένης εκπαίδευσης αντικατοπτρίζει ευρύτερες συστημικές προκλήσεις στην αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας στο κυπριακό αθλητικό περιβάλλον.

Ελλάδα

Οι Έλληνες αθλητές/αθλήτριες ανέφεραν ότι η εκπαίδευση και η κατάρτιση σχετικά με τη σεξουαλική βία στον αθλητισμό είναι σχεδόν ανύπαρκτες. Οι γυναίκες συμμετέχουσες ανέφεραν ότι λαμβάνουν ελάχιστη έως καθόλου καθοδήγηση από τους οργανισμούς τους, βασιζόμενες στις προσωπικές τους εμπειρίες ή στην άτυπη μάθηση για να περιηγηθούν σε θέματα που σχετίζονται με τη σεξουαλική βία. Εξέφρασαν την απογοήτευσή τους για την έλλειψη δομημένων μηχανισμών αναφοράς και την απουσία ειδικού προσωπικού για τον χειρισμό τέτοιων περιπτώσεων. Οι άνδρες αθλητές, αν και επίσης ανεκπαίδευτοι, επικεντρώθηκαν περισσότερο στις πολιτισμικές αλλαγές που προκάλεσαν υποθέσεις υψηλού προφίλ, όπως αυτή της Σοφίας Μπεκατώρου, οι οποίες προκάλεσαν ανεπίσημες συζητήσεις αλλά λίγη θεσμική δράση. Και τα δύο φύλα τόνισαν τη σημασία της ενσωμάτωσης επίσημων εκπαιδευτικών προγραμμάτων στους αθλητικούς οργανισμούς για την αντιμετώπιση αυτού του κενού. Οι γυναίκες αθλήτριες τόνισαν ιδιαίτερα την ανάγκη για εκπαίδευση σε επίπεδο βάσης για την οικοδόμηση ευαισθητοποίησης και εμπιστοσύνης, ενώ οι άνδρες αθλητές πρότειναν τη δημιουργία διαφανών συστημάτων αναφοράς για την ενίσχυση της λογοδοσίας και της ασφάλειας.

Ισπανία

Στην Ισπανία, οι αθλητές/αθλήτριες ανέφεραν ασυνεπή πρόσβαση σε εκπαίδευση σχετικά με τη σεξουαλική βία στον αθλητισμό, με τις γυναίκες συμμετέχουσες να τονίζουν την έλλειψη δομημένης εκπαίδευσης στους οργανισμούς τους. Ορισμένα πανεπιστήμια και σχολεία παρέχουν υποχρεωτικές συνεδρίες για την πρόληψη της βίας, αλλά οι προσπάθειες αυτές δεν αναπαράγονται στους αθλητικούς συλλόγους ή τις ομοσπονδίες. Οι άνδρες αθλητές ανέφεραν περιστασιακά εργαστήρια ή συζητήσεις σχετικά με το φύλο και τις διακρίσεις, αλλά αυτές ήταν περιορισμένης εμβέλειας και συχνά δεν συνδέονταν με μηχανισμούς αναφοράς που να μπορούν να αναλάβουν δράση. Οι γυναίκες αθλήτριες εξέφρασαν απογοήτευση για τις συστημικές αποτυχίες των διαδικασιών αναφοράς, περιγράφοντας τα γραφειοκρατικά εμπόδια και την έλλειψη θεσμικής υποστήριξης ως σημαντικά εμπόδια. Και οι δύο ομάδες αναγνώρισαν την αυξανόμενη ευαισθητοποίηση του κοινού που προκάλεσαν κοινωνικά κινήματα όπως το #MeToo, αλλά τόνισαν την ανάγκη για προσαρμοσμένα εκπαιδευτικά προγράμματα εντός των αθλητικών οργανισμών. Οι συστάσεις περιλάμβαναν τη δημιουργία σαφών, προσβάσιμων διαύλων αναφοράς και την ενσωμάτωση της εκπαίδευσης σε θέματα φύλου και βίας στην εκπαίδευση των αθλητών, των προπονητών και του προσωπικού.

Ιταλία

Οι Ιταλοί αθλητές/αθλήτριες όλων των φύλων ανέφεραν ελάχιστη εκπαίδευση σχετικά με τη σεξουαλική βία στον αθλητισμό και ασυνεπή εξοικείωση με τις διαδικασίες καταγγελίας. Οι γυναίκες αθλήτριες τόνισαν την πλήρη απουσία εργαστηρίων ή προληπτικής εκπαίδευσης στους συλλόγους τους, βασιζόμενες αντ' αυτού στην προσωπική διαίσθηση ή σε εκστρατείες ευαισθητοποίησης του

κοινού για την περιήγηση σε αυτά τα ζητήματα. Οι άνδρες αθλητές απηχούσαν παρόμοιες απόψεις, με έναν προπονητή να μοιράζεται την εμπειρία του ότι αναζητούσε κατευθυντήριες γραμμές για τη διαχείριση της δυναμικής μεταξύ αθλητών και προπονητών, αλλά δεν λάμβανε επαρκείς πληροφορίες. Και οι δύο ομάδες σημείωσαν την έλλειψη σαφήνειας στους μηχανισμούς αναφοράς, με λίγους μόνο συμμετέχοντες να γνωρίζουν τις εθνικές γραμμές βοήθειας όπως η 1522. Οι αθλήτριες εξέφρασαν δυσπιστία για τα εσωτερικά κανάλια αναφοράς, αναφέροντας τη γραφειοκρατία και το στίγμα ως σημαντικούς αποτρεπτικούς παράγοντες. Οι άνδρες συμμετέχοντες προβληματίστηκαν σχετικά με την ανάγκη για πιο προληπτικά μέτρα, όπως σαφή πρωτόκολλα και υποστηρικτική εκπαίδευση τόσο για τους/τις αθλητές/αθλήτριες όσο και για το προσωπικό. Η συναίνεση υπογράμμισε την επείγουσα ανάγκη συστημικών παρεμβάσεων για την εκπαίδευση, την ενδυνάμωση και την προστασία των αθλητών από τη σεξουαλική βία.

Βουλγαρία

Οι Βούλγαροι αθλητές, ιδίως οι άνδρες, ανέφεραν πλήρη απουσία επίσημης εκπαίδευσης ή κατάρτισης σχετικά με τη σεξουαλική βία στον αθλητισμό. Οι συμμετέχοντες σημείωσαν ότι δεν υπάρχουν δομημένα προγράμματα ή εργαστήρια εντός των αθλητικών τους οργανώσεων για την αντιμετώπιση αυτού του ζητήματος. Οι διαδικασίες αναφοράς είναι επίσης ασαφείς, με τους/τις περισσότερους/ρες αθλητές/αθλήτριες να βασίζονται σε ανεπίσημες μεθόδους ή εξωτερικά κανάλια για να ζητήσουν βοήθεια. Οι άνδρες αθλητές τόνισαν την ανάγκη για προληπτική εκπαίδευση σχετικά με τα όρια, τη συναίνεση και την αναγνώριση της ακατάλληλης συμπεριφοράς, ιδίως για τους νεότερους αθλητές. Οι γυναικείς προοπτικές δεν συμπεριλήφθηκαν στην αναφορά, αφήνοντας μια ελλιπή εικόνα των εμπειριών τους. Οι συμμετέχοντες τόνισαν ότι η έλλειψη θεσμοθετημένης εκπαίδευσης δημιουργεί σημαντικό εμπόδιο στην αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας, καθώς οι αθλητές δεν είναι εξοπλισμένοι για να αναγνωρίσουν την κακή συμπεριφορά ούτε έχουν αυτοπεποίθηση για το πώς να την αναφέρουν. Οι συστάσεις περιλάμβαναν τη θέσπιση υποχρεωτικών εκπαιδευτικών συνεδριών και προσβάσιμων, εμπιστευτικών συστημάτων αναφοράς προσαρμοσμένων στις ανάγκες τόσο των αθλητών όσο και των αθλητριών.

Αυστρία

Οι Αυστριακοί αθλητές/αθλήτριες ανέφεραν ανάμεικτες εμπειρίες από την εκπαίδευση σχετικά με τη σεξουαλική βία στον αθλητισμό. Οι αθλήτριες τόνισαν την περιστασιακή πρόσβαση σε εργαστήρια και πόρους από οργανώσεις όπως η VERA, οι οποίες παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τους μηχανισμούς καταγγελίας και διανέμουν υλικό σε αθλητικές εκδηλώσεις. Ωστόσο, σημείωσαν ότι οι προσπάθειες αυτές είναι σποραδικές και δεν εφαρμόζονται ομοιόμορφα σε όλους τους συλλόγους. Οι άνδρες αθλητές, ιδίως εκείνοι του βόλεϊ, ανέφεραν ότι λαμβάνουν βασικές οδηγίες για την αναγνώριση και την αντιμετώπιση της παρενόχλησης, αλλά τις χαρακτήρισαν ανεπαρκείς για τον χειρισμό σύνθετων καταστάσεων. Και τα δύο φύλα τόνισαν τη σημασία των προσβάσιμων διαδικασιών αναφοράς, με τις αθλήτριες να υπογραμμίζουν την ανάγκη για ισχυρότερες δομές υποστήριξης για την αντιμετώπιση της περιποίησης και της εκμετάλλευσης. Οι άνδρες συμμετέχοντες ζήτησαν αυξημένη ευαισθητοποίηση των προπονητών και του προσωπικού για την πρόληψη των παραπτωμάτων. Παρά την κάποια πρόοδο, οι αθλητές/αθλήτριες τόνισαν την ανάγκη

για ολοκληρωμένα, τυποποιημένα προγράμματα κατάρτισης και καλύτερη ενσωμάτωση των εκπαιδευτικών προσπαθειών στους αθλητικούς οργανισμούς για να διασφαλιστεί η συνέπεια και η αποτελεσματικότητα.

Συγκριτικές παρατηρήσεις

- Έλλειψη επίσημης κατάρτισης:
 - Σε όλες τις χώρες, οι αθλητές/αθλήτριες αναφέρουν ελάχιστη ή καθόλου επίσημη εκπαίδευση σχετικά με τη σεξουαλική βία στον αθλητισμό, αναδεικνύοντας ένα συστημικό κενό.
 - Οι αθλήτριες συχνά τονίζουν την απουσία δομημένης εκπαίδευσης, η οποία τις αφήνει να βασίζονται στην προσωπική τους εμπειρία ή σε άτυπα δίκτυα για καθοδήγηση (π.χ. Κύπρος, Ισπανία, Ιταλία).
 - Οι άνδρες αθλητές, όπου οι απόψεις τους είναι διαθέσιμες, αναφέρουν συχνά σποραδική ή βασική προπόνηση, αλλά σημειώνουν την ανεπάρκειά της για σύνθετες καταστάσεις (π.χ. Αυστρία, Ισπανία).
- Ενημέρωση για τους μηχανισμούς αναφοράς:
 - Οι διαδικασίες καταγγελίας είναι ελάχιστα κατανοητές στις περισσότερες χώρες, ενώ λίγοι αθλητές/αθλήτριες είναι εξοικειωμένοι με τα επίσημα κανάλια ή τις εθνικές τηλεφωνικές γραμμές (π.χ. Ιταλία, Βουλγαρία).
 - Οι αθλήτριες συχνά εκφράζουν πιο έντονα τη δυσπιστία τους απέναντι στα εσωτερικά συστήματα αναφοράς, αναφέροντας ως εμπόδια τη γραφειοκρατία και το στίγμα (π.χ. Ιταλία, Ισπανία).
 - Ορισμένες χώρες, όπως η Αυστρία, πραγματοποιούν περιορισμένες εκστρατείες ευαισθητοποίησης (π.χ. μέσω της VERA), αλλά η εφαρμογή παραμένει ασυνεπής.
- Πολιτιστικά και θεσμικά εμπόδια:
 - Η απουσία επίσημης εκπαίδευσης σχετικά με τη σεξουαλική βία οδηγεί σε έλλειψη ευαισθητοποίησης σχετικά με τα όρια, τη συναίνεση και την αναγνώριση του παραπτώματος (π.χ. Ελλάδα, Βουλγαρία).
 - Το κοινωνικό στίγμα και τα πολιτιστικά πρότυπα αποθαρρύνουν τους αθλητές, ιδίως τις γυναίκες, να μιλήσουν για τη σεξουαλική βία (π.χ. Ισπανία, Ιταλία).
- Προκλήσεις ειδικά για τα δύο φύλα:
 - Οι γυναίκες αθλήτριες αντιμετωπίζουν συστημικά εμπόδια, όπως η έλλειψη θεσμικής υποστήριξης και η μεγαλύτερη επιβάρυνση από την πλοήγηση σε μη ασφαλή περιβάλλοντα (π.χ. Κύπρος, Ισπανία).
 - Οι άνδρες αθλητές συχνά αδυνατούν να αναγνωρίσουν τη σοβαρότητα ορισμένων συμπεριφορών λόγω της πολιτισμικής εξομάλυνσης ή της ανεπαρκούς εκπαίδευσης (π.χ. Ιταλία, Αυστρία).

Συστάσεις

- Υποχρεωτικά προγράμματα κατάρτισης:

- Εισαγωγή τυποποιημένης, ολοκληρωμένης κατάρτισης για αθλητές, προπονητές και προσωπικό σχετικά με τη σεξουαλική βία, με έμφαση στη συναίνεση, τα όρια και την αναγνώριση της παραβατικής συμπεριφοράς.
- Προσαρμόστε την κατάρτιση για την αντιμετώπιση των ευπαθειών που σχετίζονται με το φύλο και ενδυναμώστε τους αθλητές/τριες με εργαλεία που μπορούν να αναλάβουν δράση.
- Ενισχυμένοι μηχανισμοί υποβολής εκθέσεων:
 - Καθιέρωση προσβάσιμων, εμπιστευτικών συστημάτων αναφοράς εντός των αθλητικών οργανισμών, με ορισμένο προσωπικό για την παροχή βοήθειας στα θύματα.
 - Εξασφαλίστε ότι οι αθλητές/αθλήτριες είναι εξοικειωμένοι με τις εθνικές γραμμές άμεσης βοήθειας και τα κανάλια αναφοράς μέσω συνεκτικών εκστρατειών ευαισθητοποίησης.
- Πολιτιστική και οργανωτική αλλαγή:
 - Εφαρμογή πολιτικών μηδενικής ανοχής για τη σεξουαλική βία, συνοδευόμενων από τακτικές αναθεωρήσεις των οργανωτικών πρακτικών.
 - Μετατόπιση της θεσμικής εστίασης στην προώθηση μιας κουλτούρας σεβασμού και ασφάλειας, διασφαλίζοντας ότι οι γυναίκες αθλήτριες, ιδίως, αισθάνονται ότι υποστηρίζονται.
- Υποστήριξη για αθλητές:
 - Δημιουργία δομών υποστήριξης με ευαισθησία ως προς το φύλο, όπως σύμβουλοι ή συνήγοροι, για την καθοδήγηση των θυμάτων μέσω των διαδικασιών καταγγελίας και αποκατάστασης.
 - Ενθαρρύνετε τις ομαδικές συζητήσεις για την αποστιγματοποίηση των συζητήσεων γύρω από τη σεξουαλική βία και την προώθηση της συλλογικής λογοδοσίας.
- Τακτική παρακολούθηση και αξιολόγηση:
 - Διεξαγωγή περιοδικών αξιολογήσεων των προγραμμάτων κατάρτισης και των μηχανισμών υποβολής εκθέσεων, ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητά τους και η προσαρμοστικότητά τους στις νέες προκλήσεις.
 - Συμμετοχή των αθλητών στην ανάπτυξη και βελτίωση των πολιτικών για την ευθυγράμμιση των παρεμβάσεων με τις ανάγκες τους.
- Στοχευμένες εκστρατείες ευαισθητοποίησης:
 - Συνεργασία με οργανώσεις όπως η VERA για την επέκταση των εκπαιδευτικών προσπαθειών, εξασφαλίζοντας συνεπή πρόσβαση σε πόρους για τους/τις αθλητές/αθλήτριες σε όλα τα επίπεδα.
 - Χρησιμοποιήστε εκστρατείες ευαισθητοποίησης του κοινού για να αμφισβητήσετε το κοινωνικό στίγμα και να εξομαλύνετε την αναφορά σεξουαλικής βίας.

4. Υποστήριξη συμπαίκτων που έχουν βιώσει σεξουαλική βία: Αθλητές/Αθλήτριες από όλες τις χώρες-εταίρους

Κύπρος

Οι Κύπριοι αθλητές/αθλήτριες, κυρίως γυναίκες, εξέφρασαν την προθυμία τους να υποστηρίξουν τους συναθλητές/τριες τους που βιώνουν σεξουαλική βία, δίνοντας έμφαση στην ενσυναίσθηση και τη δημιουργία περιβάλλοντος χωρίς κρίσεις. Τα συμμετέχοντα άτομα αναγνώρισαν την έλλειψη επίσημης εκπαίδευσης σχετικά με τον τρόπο χειρισμού τέτοιων καταστάσεων, βασιζόμενοι στη διαίσθηση και τις προσωπικές τους εμπειρίες. Σημείωσαν τη σημασία της ακρόασης χωρίς κρίση, της παροχής συναισθηματικής υποστήριξης και του σεβασμού των αποφάσεων του θύματος σχετικά με την καταγγελία. Ωστόσο, τόνισαν επίσης προκλήσεις, όπως η αβεβαιότητα σχετικά με τις κατάλληλες ενέργειες ή τους διαθέσιμους πόρους. Οι απόψεις των ανδρών αθλητών δεν συμπεριλήφθηκαν, αφήνοντας ένα κενό στην κατανόηση της προσέγγισής τους για την υποστήριξη των συναθλητών τους. Τα συμμετέχοντα άτομα υπογράμμισαν την ανάγκη για δομημένη εκπαίδευση και σαφείς κατευθυντήριες γραμμές ώστε να εφοδιάσουν τους/τις αθλητές/αθλήτριες με πρακτικά εργαλεία για την αντιμετώπιση τέτοιων ζητημάτων. Η απουσία θεσμοθετημένων συστημάτων υποστήριξης στον κυπριακό αθλητισμό περιπλέκει περαιτέρω τις προσπάθειες παροχής αποτελεσματικής βοήθειας σε συναθλητές που αντιμετωπίζουν σεξουαλική βία.

Ελλάδα

Οι Έλληνες αθλητές/αθλήτριες τόνισαν τη σημασία της συναισθηματικής υποστήριξης και του σεβασμού όταν βοηθούν έναν συμπαίκτη τους που έχει βιώσει σεξουαλική βία. Οι γυναίκες συμμετέχουσες συζήτησαν την ανάγκη να ακούν χωρίς να κρίνουν, αποφεύγοντας ερωτήσεις ή ενέργειες που θα μπορούσαν να επανατραυματίσουν το θύμα. Τόνισαν επίσης τη σημασία του σεβασμού του χρονοδιαγράμματος και της ετοιμότητας του θύματος να δράσει, αντί να του επιβάλλουν αποφάσεις. Οι άνδρες αθλητές μοιράστηκαν παρόμοια συναισθήματα, αλλά εξέφρασαν λιγότερη εμπιστοσύνη στην ικανότητά τους να παρέχουν πρακτική βοήθεια. Και τα δύο φύλα προσδιόρισαν την έλλειψη επίσημης καθοδήγησης και θεσμικών πόρων ως σημαντικά εμπόδια στην προσφορά αποτελεσματικής υποστήριξης. Οι γυναίκες αθλήτριες σημείωσαν ιδιαίτερα τις προκλήσεις της πλοήγησης στη δυναμική της εξουσίας και του στίγματος κατά την αντιμετώπιση τέτοιων περιπτώσεων. Η συναίνεση υπογράμμισε την ανάγκη για δομημένη εκπαίδευση ώστε να ενδυναμωθούν οι αθλητές/αθλήτριες με τις δεξιότητες και τις γνώσεις για να υποστηρίξουν τους/τις συναθλητές/συναθλήτριες τους, σεβόμενοι την αυτονομία και τις συναισθηματικές τους ανάγκες.

Ισπανία

Οι Ισπανοί αθλητές/αθλήτριες περιέγραψαν διαφορετικές προσεγγίσεις για την υποστήριξη συναθλητών που έχουν βιώσει σεξουαλική βία, με τις αθλήτριες να εστιάζουν στην ενσυναίσθηση και τους/τις αθλητές/αθλήτριες να δίνουν έμφαση στη διαδικαστική υποστήριξη. Οι γυναίκες συμμετέχουσες τόνισαν την ανάγκη για συναισθηματική επικύρωση, ακρόαση χωρίς κρίση και αποφυγή ερωτήσεων που κατηγορούν τα θύματα. Εξέφρασαν επίσης απογοήτευση για τα συστημικά εμπόδια, σημειώνοντας ότι τα θύματα συχνά αισθάνονται ότι δεν υποστηρίζονται από τους οργανισμούς τους. Οι άνδρες αθλητές υπογράμμισαν τη σημασία της καθοδήγησης των

θυμάτων στα κατάλληλα κανάλια αναφοράς και της διασφάλισης της εμπιστευτικότητας. Και οι δύο ομάδες αναγνώρισαν την έλλειψη επίσημης κατάρτισης, η οποία τους αφήνει αβέβαιους σχετικά με τους καλύτερους τρόπους βοήθειας. Οι γυναίκες αθλήτριες τόνισαν την ανάγκη για ένα υποστηρικτικό περιβάλλον για την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης και της σιγουριάς, ενώ οι άνδρες συμμετέχοντες επικεντρώθηκαν στην προώθηση της θεσμικής υπευθυνότητας. Οι συζητήσεις υπογράμμισαν τη σημασία της εξισορρόπησης της συναισθηματικής και διαδικαστικής υποστήριξης, σε συνδυασμό με την ανάγκη οργανωτικών μεταρρυθμίσεων για την αντιμετώπιση των κενών στην κατάρτιση και τους πόρους.

Ιταλία

Οι Ιταλοί αθλητές/αθλήτριες εξέφρασαν έντονη προθυμία να υποστηρίξουν συναθλητές/συναθλήτριες που βιώνουν σεξουαλική βία, αλλά αναγνώρισαν σημαντικά κενά στις γνώσεις και τους πόρους τους. Οι αθλήτριες τόνισαν τη δημιουργία ασφαλών χώρων χωρίς κριτική για τα θύματα που θα μοιραστούν τις εμπειρίες τους και υπογράμμισαν τη σημασία της ακρόασης χωρίς υποθέσεις. Τόνισαν τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν τα θύματα, συμπεριλαμβανομένης της δυσπιστίας στους εσωτερικούς μηχανισμούς και του στίγματος που συνδέεται με την καταγγελία της κακοποίησης. Οι άνδρες αθλητές επικεντρώθηκαν στην ενίσχυση της εμπιστοσύνης και στην ενθάρρυνση των θυμάτων να αναζητήσουν επαγγελματική βοήθεια, όπως ψυχολόγους ή νομικούς συμβούλους. Και τα δύο φύλα συμφώνησαν στη σημασία του να ενεργούμε προς το συμφέρον του θύματος, σεβόμενοι τις αποφάσεις του σχετικά με το αν θα καταγγείλει το περιστατικό. Ωστόσο, οι συμμετέχοντες σημείωσαν την απουσία δομημένης κατάρτισης ή σαφών κατευθυντήριων γραμμών, γεγονός που αφήνει τους/τις αθλητές/αθλήτριες απροετοίμαστους να διαχειριστούν αποτελεσματικά αυτές τις καταστάσεις. Η ανάγκη ύπαρξης ειδικού προσωπικού εντός των αθλητικών οργανισμών για τον χειρισμό τέτοιων υποθέσεων ήταν μια επαναλαμβανόμενη σύσταση.

Βουλγαρία

Οι Βούλγαροι άνδρες αθλητές εξέφρασαν μια γενική κατανόηση του τρόπου υποστήριξης των συναθλητών που έχουν βιώσει σεξουαλική βία, δίνοντας προτεραιότητα στην ενσυναίσθηση και τη συναισθηματική επιβεβαίωση. Υπογράμμισαν τη σημασία της ακρόασης χωρίς κριτική και της ενθάρρυνσης των θυμάτων να αναζητήσουν επαγγελματική βοήθεια ή να καταγγείλουν τα περιστατικά εάν αισθάνονται άνετα. Ωστόσο, παραδέχθηκαν ότι δεν είχαν επίσημη εκπαίδευση ή σαφή πρωτόκολλα που να καθοδηγούν τις ενέργειές τους. Οι απόψεις των αθλητριών δεν συμπεριλήφθηκαν, αφήνοντας μια ελλιπή κατανόηση των προσεγγίσεών τους ή των προκλήσεων στην παροχή υποστήριξης. Οι άνδρες συμμετέχοντες τόνισαν ότι το πολιτισμικό στίγμα και η έλλειψη θεσμοθετημένων πόρων συχνά περιπλέκουν τις προσπάθειες παροχής βοήθειας στα θύματα. Συνέστησαν την εφαρμογή επίσημης κατάρτισης και προσβάσιμων μηχανισμών αναφοράς, ώστε να διασφαλιστεί ότι όλοι οι αθλητές/αθλήτριες είναι εξοπλισμένοι για να προσφέρουν αποτελεσματική και ουσιαστική υποστήριξη στους/στις συναθλητές/ήτριες τους.

Αυστρία

Οι αυστριακοί αθλητές/αθλήτριες έδειξαν να γνωρίζουν τη σημασία της υποστήριξης των συναθλητών τους που έχουν βιώσει σεξουαλική βία, αν και οι προσεγγίσεις τους διέφεραν ανάλογα με το φύλο. Οι γυναίκες αθλήτριες έδωσαν έμφαση στη δημιουργία ενός ασφαλούς χώρου για τα θύματα ώστε να μοιραστούν τις εμπειρίες τους, ενώ παράλληλα υποστήριξαν την παροχή επαγγελματικής ψυχολογικής και νομικής βοήθειας. Σημείωσαν την ανάγκη για σαφή, ενσυναισθητική επικοινωνία και την αποφυγή οποιωνδήποτε ενεργειών που θα μπορούσαν να ασκήσουν πίεση ή να επανατραυματίσουν το θύμα. Οι άνδρες αθλητές επικεντρώθηκαν περισσότερο σε διαδικαστικά βήματα, όπως η καθοδήγηση των θυμάτων προς τα επίσημα κανάλια αναφοράς και η προσφορά να τα συνοδεύουν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας. Και τα δύο φύλα υπογράμμισαν την έλλειψη θεσμικής κατάρτισης ως εμπόδιο στην παροχή ολοκληρωμένης υποστήριξης. Οι γυναίκες συμμετέχουσες άσκησαν ιδιαίτερη κριτική στις συστημικές αποτυχίες που αφήνουν τα θύματα χωρίς υποστήριξη. Συνολικά, οι αθλητές/αθλήτριες υπογράμμισαν την ανάγκη για επίσημη εκπαίδευση και τη δημιουργία ειδικού προσωπικού υποστήριξης, ώστε να βελτιωθεί η ικανότητά τους να βοηθούν αποτελεσματικά τους συναθλητές.

Συγκριτικές παρατηρήσεις

- Προσεγγίσεις για την υποστήριξη:
 - Σε όλες τις χώρες, οι αθλητές/αθλήτριες τόνισαν τη σημασία της ενσυναίσθησης, της δημιουργίας χώρων χωρίς κρίσεις και της ακρόασης χωρίς κατηγορίες ή υποθέσεις.
 - Οι γυναίκες αθλήτριες επικεντρώθηκαν περισσότερο στη συναισθηματική επικύρωση και την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης, ενώ οι άνδρες αθλητές έτειναν προς την κατεύθυνση της καθοδήγησης των θυμάτων σε επίσημες διαδικασίες καταγγελίας (π.χ. Ισπανία, Αυστρία).
 - Και τα δύο φύλα εξέφρασαν αβεβαιότητα σχετικά με τον τρόπο παροχής αποτελεσματικής υποστήριξης λόγω έλλειψης επίσημης κατάρτισης και θεσμικών πόρων.
- Έλλειψη κατάρτισης:
 - Οι αθλητές/αθλήτριες από όλες τις χώρες ανέφεραν ελάχιστη ή καθόλου εκπαίδευση σχετικά με την υποστήριξη συναθλητών που έχουν υποστεί σεξουαλική βία.
 - Αυτή η έλλειψη δομημένης καθοδήγησης αφήνει πολλούς να βασίζονται στην προσωπική διαίσθηση ή σε ανεπίσημες μεθόδους για την πλοήγηση σε ευαίσθητες καταστάσεις (π.χ. Κύπρος, Βουλγαρία).
- Εμπόδια στην αποτελεσματική υποστήριξη:
 - Το πολιτισμικό στίγμα και ο φόβος της επανατραυματοποίησης του θύματος αναφέρθηκαν ως προκλήσεις, ιδίως από τις αθλήτριες (π.χ. Ελλάδα, Ιταλία).
 - Οι άνδρες αθλητές τόνισαν θεσμικά κενά, όπως ασαφείς δίαυλοι αναφοράς και περιορισμένη πρόσβαση σε εκπαιδευμένο προσωπικό (π.χ. Αυστρία, Βουλγαρία).
- Προοπτικές με βάση το φύλο:
 - Οι αθλήτριες εξέφρασαν συχνά την απογοήτευσή τους για τα συστημικά εμπόδια και τόνισαν τη συναισθηματική υποστήριξη ως προτεραιότητα (π.χ. Ιταλία, Ισπανία).

- Οι άνδρες αθλητές επικεντρώθηκαν στην πρακτική βοήθεια, όπως η βοήθεια των θυμάτων στην πλοήγηση στις γραφειοκρατικές διαδικασίες, αλλά έδειξαν λιγότερη αυτοπεποίθηση στην αντιμετώπιση συναισθηματικών πτυχών (π.χ. Ισπανία, Αυστρία).

Συστάσεις

- Υποχρεωτικά προγράμματα κατάρτισης:
 - Εφαρμογή δομημένων εκπαιδευτικών σεμιναρίων για αθλητές/αθλήτριες και προσωπικό σχετικά με τον τρόπο υποστήριξης των θυμάτων σεξουαλικής βίας, προσαρμοσμένων ώστε να αντιμετωπίζουν τόσο συναισθηματικές όσο και διαδικαστικές πτυχές.
 - Διασφαλίστε ότι η εκπαίδευση τονίζει τη σημασία του σεβασμού της αυτονομίας και του χρονοδιαγράμματος των θυμάτων κατά την αναφορά περιστατικών.
- Δημιουργία δομών υποστήριξης:
 - Δημιουργήστε καθορισμένους ρόλους ή προσωπικό εντός των αθλητικών οργανισμών για τον χειρισμό περιπτώσεων σεξουαλικής βίας και παρέχετε καθοδήγηση στους συμπαίκτες για την προσφορά υποστήριξης.
 - Ανάπτυξη σαφών, προσβάσιμων μηχανισμών αναφοράς με εγγυήσεις εμπιστευτικότητας, ώστε να ενθαρρυνθούν τα θύματα να καταγγείλουν τις καταγγελίες.
- Οικοδόμηση ευαισθητοποίησης και ενσυναίσθησης:
 - Διεξαγωγή εργαστηρίων για να βοηθήσουν τους/τις αθλητές/αθλήτριες να κατανοήσουν τις ψυχολογικές επιπτώσεις της σεξουαλικής βίας και τις αποχρώσεις της συναισθηματικής υποστήριξης.
 - Περιλαμβάνουν εκπαίδευση για την αναγνώριση του πολιτισμικού στίγματος και την αποφυγή συμπεριφορών που μπορεί να επανατραυματίσουν τα θύματα.
- Πόροι ευαίσθητοι ως προς το φύλο:
 - Ανάπτυξη πόρων και εκπαιδευτικού υλικού που να αντιμετωπίζουν τις ευπάθειες και τις ανάγκες υποστήριξης που σχετίζονται με το φύλο, εξασφαλίζοντας μια ισορροπημένη προσέγγιση για τους άνδρες και τις γυναίκες αθλητές.
 - Ενθαρρύνετε τον ανοικτό διάλογο μεταξύ των ομάδων για την προώθηση της αμοιβαίας κατανόησης και της συλλογικής ευθύνης.
- Θεσμική λογοδοσία:
 - Εξασφαλίστε ότι οι αθλητικοί οργανισμοί λαμβάνουν προληπτικά μέτρα για τη δημιουργία περιβάλλοντος όπου τα θύματα αισθάνονται ασφάλεια στην αναζήτηση βοήθειας.
 - Να επανεξετάζετε και να ενημερώνετε τακτικά τα πρωτόκολλα υποστήριξης ώστε να διασφαλίζεται η ευθυγράμμιση με τις ανάγκες των αθλητών και τις εξελισσόμενες βέλτιστες πρακτικές.

5. Επίπεδα άνεσης στην καταγγελία σεξουαλικής βίας: Αθλητές/Αθλήτριες από όλες τις χώρες-εταίρους

Κύπρος

Στην Κύπρο, οι αθλητές/αθλήτριες εξέφρασαν ανάμεικτα συναισθήματα σχετικά με την καταγγελία περιπτώσεων σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό. Οι αθλήτριες ήταν γενικά διστακτικές, αναφέροντας ως βασικούς αποτρεπτικούς παράγοντες το φόβο της κρίσης, το κοινωνικό στίγμα και τη δυσπιστία ως προς την αποτελεσματικότητα των μηχανισμών καταγγελίας. Πολλοί σημείωσαν ότι οι γραφειοκρατικές διαδικασίες συχνά αποθαρρύνουν τα θύματα και τους μάρτυρες από το να αναφερθούν. Οι συμμετέχοντες υπογράμμισαν επίσης την έλλειψη σαφών διαύλων αναφοράς εντός των αθλητικών οργανισμών, γεγονός που περιπλέκει περαιτέρω την απόφαση για καταγγελία. Οι προοπτικές των ανδρών δεν συμπεριλήφθηκαν στην έκθεση, αφήνοντας κενά στην κατανόηση των επιπέδων άνεσης ή των ανησυχιών τους. Οι αθλητές/αθλήτριες τόνισαν τη σημασία της ύπαρξης ειδικού προσωπικού και προσβάσιμων συστημάτων για τη διευκόλυνση της αναφοράς, μαζί με διαβεβαιώσεις εμπιστευτικότητας και προστασίας των θυμάτων. Συνολικά, ενώ οι αθλητές/αθλήτριες γνωρίζουν τη σημασία της αναφοράς, τα συστημικά εμπόδια και οι πολιτισμικές συμπεριφορές εμποδίζουν την προθυμία τους να το πράξουν.

Ελλάδα

Οι Έλληνες αθλητές/αθλήτριες αποκάλυψαν σημαντική δυσφορία στην καταγγελία σεξουαλικής βίας, η οποία οφείλεται στο κοινωνικό στίγμα και στην ανεπαρκή θεσμική υποστήριξη. Οι γυναίκες αθλήτριες ήταν ιδιαίτερα ανήσυχες, φοβούμενες αντίποινα ή απόρριψη από τους αθλητικούς οργανισμούς τους. Τόνισαν τη συναισθηματική επιβάρυνση από την εξιστόρηση τραυματικών εμπειριών, η οποία συχνά αποτρέπει τα θύματα από το να αναφερθούν. Οι άνδρες αθλητές ήταν πιο πιθανό να θεωρήσουν την αναφορά ως απαραίτητη, αλλά εξέφρασαν ανησυχίες σχετικά με την έλλειψη εμπιστοσύνης στα συστήματα αναφοράς και το φόβο μήπως χαρακτηριστούν ως υπερβολικοί. Και τα δύο φύλα επεσήμαναν την απουσία σαφών διαδικασιών και εκπαιδευμένου προσωπικού εντός των αθλητικών οργανισμών ως σημαντικά εμπόδια στην αναφορά. Οι γυναίκες αθλήτριες τόνισαν την ανάγκη αλλαγής κουλτούρας για να διασφαλιστεί ότι τα θύματα γίνονται πιστευτά και υποστηρίζονται. Οι συμμετέχοντες τόνισαν συλλογικά τη σημασία της εκπαίδευσης και των θεσμικών μεταρρυθμίσεων για την οικοδόμηση εμπιστοσύνης και την ενθάρρυνση της καταγγελίας.

Ισπανία

Οι Ισπανοί αθλητές/αθλήτριες επέδειξαν μια επιφυλακτική προσέγγιση στην καταγγελία σεξουαλικής βίας, με τις γυναίκες συμμετέχουσες να αναφέρουν ως σημαντικότερα εμπόδια τις συστημικές αποτυχίες και το φόβο της κατηγορίας των θυμάτων. Μοιράστηκαν τις εμπειρίες τους ότι τα θύματα αγνοήθηκαν ή αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν το άθλημά τους, ενισχύοντας την απροθυμία τους να καταγγείλουν. Οι άνδρες αθλητές, ενώ ήταν ελαφρώς πιο σίγουροι για τη διαδικασία, αναγνώρισαν το πολιτισμικό στίγμα που αποθαρρύνει τόσο τους μάρτυρες όσο και τα θύματα να μιλήσουν. Και τα δύο φύλα εξέφρασαν έλλειψη εμπιστοσύνης στους υπάρχοντες

μηχανισμούς, επισημαίνοντας ανεπαρκείς οργανωτικές αντιδράσεις και έλλειψη λογοδοσίας. Οι γυναίκες αθλήτριες τόνισαν τη συναισθηματική επιβάρυνση και τις πιθανές επαγγελματικές επιπτώσεις της καταγγελίας, ενώ οι άνδρες συμμετέχοντες εστίασαν στην ανάγκη ανώνυμων συστημάτων για την προστασία των εμπλεκόμενων. Η συναίνεση υπογράμμισε την επείγουσα ανάγκη για ισχυρά, εμπιστευτικά κανάλια αναφοράς και υποστηρικτικά περιβάλλοντα που θα κάνουν τους/τις αθλητές/αθλήτριες να αισθάνονται ασφαλείς στο να αναφερθούν.

Ιταλία

Οι Ιταλοί αθλητές/αθλήτριες εξέφρασαν ανάμεικτα συναισθήματα σχετικά με την καταγγελία της σεξουαλικής βίας, με τις αθλήτριες να επισημαίνουν σημαντικά εμπόδια όπως η γραφειοκρατία, το κοινωνικό στίγμα και ο φόβος ότι δεν θα τους πιστέψουν. Σημείωσαν ότι η έλλειψη θεσμικής εμπιστοσύνης και οι προηγούμενες αρνητικές εμπειρίες με τις αρχές συχνά αποτρέπουν τα θύματα και τους μάρτυρες. Οι άνδρες αθλητές ήταν πιο πρόθυμοι να καταγγείλουν περιστατικά, αλλά αναγνώριζαν τους συναισθηματικούς και επαγγελματικούς κινδύνους που ενέχουν. Τόνισαν επίσης τη σημασία του σεβασμού της απόφασης του θύματος σχετικά με το αν θα προχωρήσει σε επίσημη καταγγελία. Και τα δύο φύλα συμφώνησαν ότι οι σαφείς κατευθυντήριες γραμμές και το καθορισμένο προσωπικό είναι ζωτικής σημασίας για τη δημιουργία ασφαλέστερων περιβαλλόντων αναφοράς. Οι γυναίκες αθλήτριες τόνισαν ιδιαίτερα την ανάγκη για ανεξάρτητη εποπτεία εκτός των αθλητικών οργανισμών, ώστε να διασφαλίζεται η αμεροληψία και η προστασία των θυμάτων. Συνολικά, ενώ οι αθλητές/αθλήτριες αναγνωρίζουν τη σημασία της καταγγελίας, απαιτούνται συστηματικές αλλαγές για την αντιμετώπιση των πολιτισμικών και διαδικαστικών εμποδίων.

Βουλγαρία

Οι Βούλγαροι άνδρες αθλητές επέδειξαν μια προσεκτική προθυμία να καταγγείλουν τη σεξουαλική βία, αλλά σημείωσαν διάφορα εμπόδια, συμπεριλαμβανομένου του στίγματος, του φόβου για αντίποινα και της έλλειψης εμπιστοσύνης στις οργανωτικές αντιδράσεις. Οι συμμετέχοντες αναγνώρισαν ότι η καταγγελία θεωρείται συχνά ως έσχατη λύση λόγω των πολιτισμικών στάσεων που ευτελίζουν τέτοια ζητήματα. Οι γυναίκες απόψεις δεν συμπεριλήφθηκαν στην παρούσα έκθεση, αφήνοντας μια ελλιπή κατανόηση των επιπέδων άνεσής τους και των συγκεκριμένων προκλήσεων. Οι άνδρες αθλητές υπογράμμισαν την ανάγκη για συστήματα ανώνυμης αναφοράς και μεγαλύτερη θεσμική υπευθυνότητα, ώστε να ενθαρρυνθούν τα θύματα και οι μάρτυρες να αναφερθούν. Τόνισαν επίσης τη σημασία της δημιουργίας υποστηρικτικών περιβαλλόντων όπου οι αθλητές/αθλήτριες θα αισθάνονται ασφαλείς να μιλήσουν. Συνολικά, ενώ αναγνωρίζεται η σημασία της καταγγελίας, απαιτούνται σημαντικές πολιτισμικές και διαδικαστικές αλλαγές για την οικοδόμηση εμπιστοσύνης στη διαδικασία.

Αυστρία

Οι Αυστριακοί αθλητές/αθλήτριες εξέφρασαν διαφορετικά επίπεδα άνεσης στην καταγγελία σεξουαλικής βίας, με αξιοσημείωτες διακρίσεις μεταξύ των δύο φύλων. Οι γυναίκες αθλήτριες ήταν πιο διστακτικές, επικαλούμενες συχνά φόβους για στιγματισμό, αντίποινα και ανεπαρκείς

οργανωτικές αντιδράσεις. Τόνισαν τη συναισθηματική δυσκολία της αντιμετώπισης των κακοποιών, ιδίως όταν αυτοί κατέχουν θέσεις εξουσίας εντός των αθλητικών δομών. Οι άνδρες αθλητές ήταν γενικά πιο σίγουροι για την καταγγελία, αλλά αναγνώρισαν τις προκλήσεις της πλοήγησης στις ασαφείς διαδικασίες και τις πιθανές αντιδράσεις. Και τα δύο φύλα τόνισαν τη σημασία της εμπιστευτικότητας και της ανεξάρτητης εποπτείας στις διαδικασίες αναφοράς. Οι γυναίκες συμμετέχουσες τάχθηκαν υπέρ της παρουσίας ειδικού προσωπικού υποστήριξης για την καθοδήγηση των θυμάτων κατά τη διαδικασία καταγγελίας, ενώ οι άνδρες αθλητές τόνισαν την ανάγκη για θεσμικές μεταρρυθμίσεις για τη διασφάλιση της λογοδοσίας. Συνολικά, οι αθλητές/αθλήτριες συμφώνησαν ότι οι συστημικές βελτιώσεις, όπως οι εξορθολογισμένοι μηχανισμοί αναφοράς και τα προστατευτικά μέτρα, είναι απαραίτητες για την προώθηση μιας κουλτούρας ασφάλειας και εμπιστοσύνης.

Συγκριτικές παρατηρήσεις

- Γενική διστακτικότητα στην αναφορά:
 - Σε όλες τις χώρες, οι αθλητές/αθλήτριες έδειξαν απροθυμία να καταγγείλουν περιπτώσεις σεξουαλικής βίας λόγω του κοινωνικού στίγματος, του φόβου για αντίποινα και της δυσπιστίας στις οργανωτικές αντιδράσεις.
 - Οι γυναίκες αθλήτριες ήταν σταθερά πιο διστακτικές από τους άνδρες συναδέλφους τους, αναφέροντας ως κύρια εμπόδια τη συναισθηματική φόρτιση, το φόβο της κρίσης και την έλλειψη θεσμικής εμπιστοσύνης (π.χ. Ελλάδα, Ιταλία, Αυστρία).
- Εμπιστοσύνη στους μηχανισμούς αναφοράς:
 - Και τα δύο φύλα εξέφρασαν έλλειψη εμπιστοσύνης στους υφιστάμενους μηχανισμούς αναφοράς, επισημαίνοντας ζητήματα όπως τα ανεπαρκή συστήματα υποστήριξης, οι ασαφείς διαδικασίες και η αντιληπτή αδράνεια των αθλητικών οργανισμών (π.χ. Ισπανία, Βουλγαρία).
 - Οι ανώνυμες αναφορές και η ανεξάρτητη εποπτεία αναφέρθηκαν συχνά ως κρίσιμες ανάγκες για την ενίσχυση της εμπιστοσύνης (π.χ. Αυστρία, Βουλγαρία).
- Πολιτιστικά και συναισθηματικά εμπόδια:
 - Το πολιτισμικό στίγμα και η κανονικοποίηση της ανάρμοστης συμπεριφοράς αναφέρθηκαν ως βασικοί αποτρεπτικοί παράγοντες για την καταγγελία, ιδίως σε χώρες όπως η Ισπανία και η Κύπρος.
 - Οι γυναίκες αθλήτριες τόνισαν τη συναισθηματική δυσκολία της εξιστόρησης των εμπειριών τους και της αντιμετώπισης των κακοποιητών, ιδίως εκείνων που βρίσκονται σε θέσεις εξουσίας (π.χ. Αυστρία, Ιταλία).
- Προοπτικές με βάση το φύλο:
 - Οι άνδρες αθλητές επικεντρώθηκαν συχνά στις διαδικαστικές προκλήσεις και στην ανάγκη σαφήνειας των συστημάτων αναφοράς (π.χ. Βουλγαρία, Αυστρία).
 - Οι αθλήτριες έθεσαν ως προτεραιότητα τη συναισθηματική υποστήριξη, την προστασία των θυμάτων και τη σημασία της αντιμετώπισης των συστημικών αδυναμιών που διαιωνίζουν τη σιωπή (π.χ. Ισπανία, Ελλάδα).
- Ενημέρωση για τις επιλογές αναφοράς:

- Πολλοί αθλητές, ανεξαρτήτως φύλου, δεν ήταν εξοικειωμένοι με τις διαδικασίες αναφοράς ή την ύπαρξη ειδικών διαύλων υποστήριξης εντός των οργανισμών τους (π.χ. Κύπρος, Βουλγαρία).

Συστάσεις

- Ενίσχυση των μηχανισμών υποβολής εκθέσεων:
 - Ανάπτυξη σαφών, προσβάσιμων και εμπιστευτικών συστημάτων αναφοράς στους αθλητικούς οργανισμούς.
 - Εισαγωγή επιλογών ανώνυμης αναφοράς και ανεξάρτητης εποπτείας για τη διασφάλιση αμερόληπτου χειρισμού των καταγγελιών.
- Θεσμικές μεταρρυθμίσεις:
 - Δημιουργία ειδικού προσωπικού εκπαιδευμένου να χειρίζεται περιπτώσεις σεξουαλικής βίας, παρέχοντας καθοδήγηση και συναισθηματική υποστήριξη στα θύματα καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας καταγγελίας.
 - Εφαρμογή πολιτικών μηδενικής ανοχής για τα αντίποινα κατά όσων καταγγέλλουν περιστατικά ή υποστηρίζουν τα θύματα.
- Οικοδομήστε εμπιστοσύνη μέσω της διαφάνειας:
 - Διασφαλίστε ότι οι οργανισμοί επικοινωνούν με σαφήνεια σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνονται ως απάντηση στις αναφορές σεξουαλικής βίας.
 - Τακτική αναθεώρηση και επικαιροποίηση των διαδικασιών υποβολής εκθέσεων ώστε να ευθυγραμμίζονται με τις βέλτιστες πρακτικές και τα σχόλια των αθλητών.
- Πολιτιστική αλλαγή και ευαισθητοποίηση:
 - Διεξαγωγή εκστρατειών ευαισθητοποίησης για να αμφισβητηθεί το πολιτισμικό στίγμα που περιβάλλει τη σεξουαλική βία και να εξομαλυνθεί η καταγγελία ως απαραίτητο βήμα για τη λογοδοσία και την ασφάλεια.
 - Προώθηση ομαδικών συζητήσεων για την ενθάρρυνση της συλλογικής ευθύνης και της αμοιβαίας υποστήριξης.
- Υποστήριξη με γνώμονα το φύλο:
 - Παροχή πόρων και κατάρτισης ειδικά για τα δύο φύλα για την αντιμετώπιση των μοναδικών προκλήσεων που αντιμετωπίζουν οι αθλητές/αθλήτριες όσον αφορά την αναφορά και την αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας.
 - Εξοπλίστε τους/τις αθλητές/αθλήτριες με εργαλεία για να αντιμετωπίσουν τις συναισθηματικές και διαδικαστικές προκλήσεις, εξισορροπώντας την ενσυναίσθηση με τη δράση.
- Υποχρεωτική κατάρτιση και εκπαίδευση:
 - Εισαγωγή υποχρεωτικών εκπαιδευτικών προγραμμάτων για την αναγνώριση, την πρόληψη και την αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό.
 - Περιλαμβάνουν εκπαίδευση σχετικά με τη σημασία της καταγγελίας και το ρόλο των συναδέλφων στην υποστήριξη των θυμάτων.

6. Προτεινόμενα μέτρα και επίπεδα ευαισθητοποίησης για την πρόληψη της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό: Αθλητές/Αθλήτριες από όλες τις χώρες-εταίρους

Κύπρος

Οι Κύπριοι αθλητές/αθλήτριες πρότειναν ολοκληρωμένα εκπαιδευτικά προγράμματα για τη σεξουαλική βία ως ένα κρίσιμο βήμα προς την πρόληψη. Οι γυναίκες συμμετέχουσες τόνισαν τη σημασία των σαφών ορίων, της εκπαίδευσης σε θέματα συναίνεσης και των εργαστηρίων που θα βοηθήσουν τους/τις αθλητές/αθλήτριες να αναγνωρίζουν και να αντιδρούν σε παραπτώματα. Τάχθηκαν υπέρ της υποχρεωτικής εκπαίδευσης για προπονητές και αθλητές, με την υποστήριξη εξωτερικών εμπειρογνομόνων για την ενίσχυση της εμπιστοσύνης. Οι συμμετέχοντες αξιολόγησαν τα επίπεδα ευαισθητοποίησης ως χαμηλά, τονίζοντας ότι οι περισσότεροι αθλητές/αθλήτριες δεν γνωρίζουν τι συνιστά σεξουαλική βία ή πώς να την καταγγείλουν. Η απουσία θεσμοθετημένης εκπαίδευσης και ορατών μηχανισμών αναφοράς αναγνωρίστηκε ως σημαντικό εμπόδιο για την ανάπτυξη της ευαισθητοποίησης. Οι οπτικές των ανδρών δεν συμπεριλήφθηκαν, αφήνοντας κενά στην κατανόηση των προτάσεων ή των εκτιμήσεών τους. Συνολικά, οι αθλητές/αθλήτριες ζήτησαν συστημικές μεταρρυθμίσεις, συμπεριλαμβανομένων τακτικών εκστρατειών ευαισθητοποίησης και ενσωμάτωσης της εκπαίδευσης σε θέματα σεξουαλικής βίας στα προγράμματα σπουδών του αθλητισμού, για τη δημιουργία ασφαλέστερων και πιο ενημερωμένων περιβαλλόντων.

Ελλάδα

Οι Έλληνες αθλητές/αθλήτριες πρότειναν διαρθρωτικές και πολιτιστικές αλλαγές για την πρόληψη της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό. Οι γυναίκες συμμετέχουσες τόνισαν την ανάγκη για εκπαιδευτικά προγράμματα που να αντιμετωπίζουν τη δυναμική των φύλων και τις ανισορροπίες εξουσίας, εστιάζοντας στην έγκαιρη παρέμβαση για τους νεαρούς αθλητές. Υπογράμμισαν τη σημασία της πρόληψης γυναικών προπονητών και της παροχής κατάρτισης σχετικά με την αναγνώριση και την αντιμετώπιση της κακοποίησης. Οι άνδρες αθλητές τόνισαν την ανάγκη για θεσμική λογοδοσία και διαφανή συστήματα αναφοράς για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των περιστατικών. Και τα δύο φύλα συμφώνησαν ότι η συνολική ευαισθητοποίηση εντός των αθλητικών οργανισμών παραμένει ανεπαρκής, με πολλούς αθλητές/αθλήτριες να μην γνωρίζουν τα δικαιώματά τους ή τη διαθέσιμη υποστήριξη. Οι συμμετέχοντες αναγνώρισαν επίσης τα μέσα ενημέρωσης ως εργαλείο για την ευαισθητοποίηση, υποστηρίζοντας εκστρατείες που αμφισβητούν τα πολιτισμικά στίγματα γύρω από τη σεξουαλική βία. Η συναίνεση υπογράμμισε την ανάγκη για ολιστικές μεταρρυθμίσεις, που συνδυάζουν την εκπαίδευση, τις διαρθρωτικές αλλαγές και τις κοινωνικές αλλαγές για την πρόληψη της κακοποίησης και τη διασφάλιση της ασφάλειας των αθλητών.

Ισπανία

Οι Ισπανοί αθλητές/αθλήτριες συνέστησαν την αύξηση της εκπαίδευσης και τη δημιουργία ασφαλέστερων περιβαλλόντων για την πρόληψη της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό. Οι γυναίκες συμμετέχουσες τάχθηκαν υπέρ προγραμμάτων κατάρτισης με ευαισθησία ως προς το φύλο,

ξεκινώντας από τα νεανικά αθλήματα, με στόχο την καλλιέργεια του σεβασμού και την κατανόηση των ορίων. Πρότειναν επίσης την εφαρμογή αυστηρότερων πολιτικών για την αντιμετώπιση των ανισορροπιών ισχύος μεταξύ προπονητών και αθλητών. Οι άνδρες αθλητές υπογράμμισαν τον ρόλο των μέσων ενημέρωσης στην ευαισθητοποίηση και πρότειναν κανάλια ανώνυμης καταγγελίας για την ενθάρρυνση της λογοδοσίας. Και οι δύο ομάδες επέκριναν τα χαμηλά επίπεδα ευαισθητοποίησης εντός των αθλητικών οργανισμών, με λίγους πόρους ή πρωτόκολλα που καθοδηγούν τους/τις αθλητές/αθλήτριες στην αναγνώριση ή την αντιμετώπιση της κακοποίησης. Οι γυναίκες συμμετέχουσες υπογράμμισαν την ανάγκη για διαρθρωτικές αλλαγές, όπως η πρόσληψη περισσότερων γυναικών σε ηγετικούς ρόλους και η αναθεώρηση των διαδικασιών αναφοράς. Συνολικά, οι αθλητές/αθλήτριες ζήτησαν μια ολοκληρωμένη προσέγγιση που να συνδυάζει την εκπαίδευση, τις μεταρρυθμίσεις πολιτικής και τις πολιτισμικές αλλαγές για τη δημιουργία ενός ασφαλέστερου αθλητικού περιβάλλοντος.

Ιταλία

Οι Ιταλοί αθλητές/αθλήτριες πρότειναν μια σειρά μέτρων για την πρόληψη της σεξουαλικής βίας, τονίζοντας την ανάγκη για ανεξάρτητη εποπτεία στους αθλητικούς οργανισμούς. Οι γυναίκες συμμετέχουσες τόνισαν τη σημασία των εργαστηρίων για την εκπαίδευση των αθλητών σχετικά με τη συναίνεση, τα όρια και τις διαδικασίες αναφοράς. Ζήτησαν επίσης ισχυρότερες πολιτικές για την αντιμετώπιση της δυναμικής της εξουσίας και αυστηρότερη λογοδοσία για τους προπονητές. Οι άνδρες αθλητές πρότειναν την προώθηση της ευαισθητοποίησης μέσω τακτικών εκπαιδευτικών σεμιναρίων και μηχανισμών ανώνυμης αναφοράς. Και τα δύο φύλα σημείωσαν ότι τα επίπεδα ευαισθητοποίησης στους οργανισμούς τους είναι χαμηλά, χωρίς να υπάρχουν επί του παρόντος δομημένα προγράμματα ή πρωτόκολλα. Οι γυναίκες συμμετέχουσες εκφράστηκαν ιδιαίτερα έντονα για την έλλειψη εμπιστοσύνης στα εσωτερικά συστήματα, υποστηρίζοντας την ανάγκη εξωτερικών εμπειρογνομόνων για τον αμερόληπτο χειρισμό των υποθέσεων. Η συναίνεση ήταν ότι η πρόληψη απαιτεί συστημική αλλαγή, συμπεριλαμβανομένης της ολοκληρωμένης εκπαίδευσης, των διαφανών πολιτικών και των προσβάσιμων πόρων για την υποστήριξη των θυμάτων και την αποτροπή των παραπτώματων.

Βουλγαρία

Οι Βούλγαροι αθλη αθλητές/αθλήτριες τές αναγνώρισαν την εκπαίδευση και την ευαισθητοποίηση ως το κλειδί για την πρόληψη της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό. Οι άνδρες συμμετέχοντες πρότειναν υποχρεωτική εκπαίδευση για προπονητές/ήτριες και αθλητές/αθλήτριες σχετικά με την αναγνώριση και την αντιμετώπιση των παραπτώματων, τονίζοντας τη σημασία της διδασκαλίας των ορίων και της συναίνεσης. Επίσης, τάχθηκαν υπέρ της δημιουργίας συστημάτων ανώνυμης καταγγελίας για να διασφαλιστεί η ασφάλεια και η εμπιστευτικότητα των θυμάτων. Οι γυναίκες προοπτικές δεν συμπεριλήφθηκαν, αφήνοντας μια ελλιπή κατανόηση των συστάσεών τους. Η ευαισθητοποίηση εντός των αθλητικών οργανισμών αξιολογήθηκε ως εξαιρετικά χαμηλή, χωρίς να υπάρχουν επίσημα εκπαιδευτικά προγράμματα ή ορατοί μηχανισμοί αναφοράς. Οι συμμετέχοντες τόνισαν ότι η αντιμετώπιση του πολιτισμικού στίγματος και η ομαλοποίηση των συζητήσεων για τη σεξουαλική βία είναι ουσιώδεις για την πρόληψη. Ζήτησαν συστημικές μεταρρυθμίσεις,

συμπεριλαμβανομένων τακτικών εργαστηρίων, θεσμικής λογοδοσίας και συμμετοχής εξωτερικών εμπειρογνομόνων για την οικοδόμηση εμπιστοσύνης και τη διασφάλιση αποτελεσματικών μέτρων πρόληψης.

Αυστρία

Οι Αυστριακοί αθλητές/αθλήτριες πρότειναν έναν συνδυασμό εκπαίδευσης, μεταρρυθμίσεων στα μέσα ενημέρωσης και διαρθρωτικών αλλαγών για την πρόληψη της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό. Οι γυναίκες συμμετέχουσες τάχθηκαν υπέρ στοχευμένων εκπαιδευτικών προγραμμάτων που θα αντιμετώπιζον την περιποίηση, την εκμετάλλευση και την αντικειμενοποίηση, ιδίως σε αθλήματα όπως το beach volley, όπου η σεξουαλικοποίηση είναι διαδεδομένη. Υπογράμμισαν επίσης την ανάγκη για γυναίκες προπονήτριες και προσωπικό υποστήριξης για την προώθηση ασφαλέστερων περιβαλλόντων. Οι άνδρες αθλητές επικεντρώθηκαν στην ευθύνη των μέσων ενημέρωσης, προτείνοντας κατευθυντήριες γραμμές για τη μετατόπιση της αφήγησης από την αντικειμενοποίηση στην αθλητική απόδοση. Και τα δύο φύλα συμφώνησαν ότι η ευαισθητοποίηση εντός των αθλητικών οργανισμών είναι περιορισμένη, με τις υπάρχουσες εκπαιδευτικές προσπάθειες να μην επαρκούν για την αντιμετώπιση συστημικών ζητημάτων. Οι συμμετέχοντες τόνισαν τη σημασία των προσβάσιμων μηχανισμών αναφοράς και των θεσμικών μεταρρυθμίσεων για την οικοδόμηση εμπιστοσύνης. Η συναίνεση υπογράμμισε την ανάγκη για μια πολύπλευρη προσέγγιση που συνδυάζει την εκπαίδευση, τις αλλαγές πολιτικής και τις πολιτισμικές αλλαγές για την πρόληψη της σεξουαλικής βίας και την αποτελεσματική προστασία των αθλητών.

Συγκριτικές παρατηρήσεις

- **Ανάγκη για εκπαίδευση και κατάρτιση:**
 - Όλες οι χώρες υπογράμμισαν τον κρίσιμο ρόλο της εκπαίδευσης στην πρόληψη της σεξουαλικής βίας, με έμφαση στη συναίνεση, τα όρια και την αναγνώριση του παραπτώματος.
 - Οι αθλήτριες τόνισαν σταθερά την ανάγκη για στοχευμένα, ευαίσθητα ως προς το φύλο προγράμματα προπόνησης (π.χ. Κύπρος, Ισπανία, Αυστρία).
 - Οι άνδρες αθλητές πρότειναν συχνά εργαστήρια για προπονητές/ήτριες και αθλητές/αθλήτριες για την αντιμετώπιση συστημικών κενών ευαισθητοποίησης (π.χ. Βουλγαρία, Ιταλία).
- **Επίπεδα ευαισθητοποίησης:**
 - Σε όλες τις χώρες-εταίρους, η ευαισθητοποίηση σχετικά με τη σεξουαλική βία και τους σχετικούς μηχανισμούς αναφοράς αξιολογήθηκε ως χαμηλή ή ανεπαρκής.
 - Οι αθλήτριες συχνά επικρίνουν την έλλειψη εμπιστοσύνης στα οργανωτικά συστήματα και την απουσία ορατών δομών υποστήριξης (π.χ. Ιταλία, Ελλάδα).
 - Οι άνδρες αθλητές είχαν την τάση να εστιάζουν περισσότερο στη διαδικαστική σαφήνεια και στα μέτρα λογοδοσίας (π.χ. Ισπανία, Αυστρία).
- **Δομικά εμπόδια:**

- Οι συμμετέχοντες σε αρκετές χώρες σημείωσαν ότι η δυναμική της εξουσίας μεταξύ προπονητών και αθλητών αποτελεί σημαντικό παράγοντα που επιτρέπει την κακοποίηση (π.χ. Ελλάδα, Ισπανία, Ιταλία).
- Οι μηχανισμοί καταγγελίας είτε απουσιάζουν είτε δεν είναι επαρκώς ενημερωμένοι, αποθαρρύνοντας τα θύματα και τους μάρτυρες να προσέλθουν (π.χ. Κύπρος, Βουλγαρία).
- Ο ρόλος των μέσων ενημέρωσης και της πολιτιστικής αλλαγής:
 - Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης αναγνωρίστηκαν τόσο ως συντελεστής του προβλήματος (μέσω της αντικειμενοποίησης) όσο και ως δυνητικό εργαλείο για την ευαισθητοποίηση (π.χ. Αυστρία, Ισπανία).
 - Το πολιτισμικό στίγμα που περιβάλλει τη σεξουαλική βία αναφέρθηκε συχνά ως εμπόδιο για την πρόληψη και την καταγγελία (π.χ. Βουλγαρία, Ελλάδα).
- Ποικιλομορφία στις προτάσεις:
 - Οι αθλήτριες πρότειναν συχνά την πρόσληψη περισσότερων γυναικών σε ηγετικούς ή προπονητικούς ρόλους για την ενίσχυση ασφαλέστερων περιβαλλόντων (π.χ. Ισπανία, Αυστρία).
 - Οι άνδρες αθλητές τόνισαν τα συστήματα ανώνυμης αναφοράς ως πρακτικό μέτρο για την προστασία των θυμάτων και τη διασφάλιση της λογοδοσίας (π.χ. Βουλγαρία, Ιταλία).

Συστάσεις

- Ολοκληρωμένα εκπαιδευτικά προγράμματα:
 - Εφαρμογή υποχρεωτικής εκπαίδευσης με ευαισθησία ως προς το φύλο για αθλητές, προπονητές και προσωπικό, με έμφαση στη συναίνεση, τα όρια και την αναγνώριση της σεξουαλικής βίας.
 - Ξεκινήστε την εκπαίδευση σε επίπεδο νεολαίας για να εμπεδώσετε την ευαισθητοποίηση από νωρίς, με προγράμματα προσαρμοσμένα στην αντιμετώπιση συγκεκριμένων ευάλωτων σημείων των αθλητών και αθλητριών.
- Ενίσχυση των μηχανισμών υποβολής εκθέσεων:
 - Ανάπτυξη σαφών, προσβάσιμων και ανώνυμων διαύλων αναφοράς εντός των αθλητικών οργανισμών.
 - Διασφάλιση της εμπιστευτικότητας και παροχή εκπαιδευμένου προσωπικού για την καθοδήγηση των θυμάτων και των μαρτύρων κατά τη διαδικασία καταγγελίας.
- Πολιτιστικές και διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις:
 - Αντιμετώπιση των ανισορροπιών εξουσίας με τη δημιουργία ανεξάρτητων εποπτικών οργάνων για τον αμερόληπτο χειρισμό των υποθέσεων σεξουαλικής βίας.
 - Προώθηση της πολιτισμικής αλλαγής μέσω εκστρατειών ευαισθητοποίησης που αμφισβητούν το στίγμα και εξομαλύνουν τις συζητήσεις γύρω από τη σεξουαλική βία στον αθλητισμό.
- Ο ρόλος των μέσων ενημέρωσης:

- Συνεργασία με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης για τη μετατόπιση της αφήγησης από την αντικειμενοποίηση στην εστίαση στην αθλητική απόδοση, ιδίως για τις αθλήτριες.
- Αξιοποίηση εκστρατειών στα μέσα μαζικής ενημέρωσης για την ευαισθητοποίηση σχετικά με τα μέτρα πρόληψης και τις επιλογές αναφοράς.
- Θεσμική λογοδοσία:
 - Επιβολή πολιτικών μηδενικής ανοχής για τη σεξουαλική βία και διασφάλιση της αποτελεσματικής επικοινωνίας και εφαρμογής των πολιτικών σε όλα τα επίπεδα.
 - Διεξαγωγή τακτικών αξιολογήσεων των εκπαιδευτικών προγραμμάτων και των συστημάτων αναφοράς για τη διατήρηση της καταλληλότητας και της αποτελεσματικότητάς τους.
- Υποστήριξη των θυμάτων:
 - Δημιουργία δομών υποστήριξης, όπως συμβουλευτική και νομική βοήθεια, για να βοηθήσουν τα θύματα να περιηγηθούν στη διαδικασία καταγγελίας και να ανακάμψουν από το τραύμα.
 - Δημιουργήστε ένα δίκτυο γυναικών προπονητών και μεντόρων για την παροχή ασφαλέστερων χώρων και καθοδήγησης για τις νεαρές αθλήτριες.

Γεωγραφικές και πολιτισμικές διαφορές στις ανάγκες και τις προοπτικές των ενδιαφερομένων μερών

Αθλητές/Αθλήτριες

Οι αθλητές/αθλήτριες σε διάφορες χώρες παρουσιάζουν διαφορετικά επίπεδα ευαισθητοποίησης, άνεσης στην καταγγελία και εμπειρίας σχετικά με τη σεξουαλική βία στον αθλητισμό. Στην Κύπρο, την Ελλάδα και τη Βουλγαρία, οι αθλητές/αθλήτριες παρουσιάζουν συχνά χαμηλότερη ευαισθητοποίηση σχετικά με το τι συνιστά σεξουαλική βία και πώς να την αναφέρουν, αντανakλώντας την πολιτισμική απροθυμία να αναγνωρίσουν ανοιχτά τέτοια ζητήματα. Αντίθετα, χώρες όπως η Αυστρία και η Ισπανία δίνουν έμφαση στην εκπαίδευση σχετικά με την αναγνώριση σημείων κακοποίησης, με τους αθλητές/αθλήτριες να είναι πιο πιθανό να καταγγείλουν περιστατικά λόγω καλύτερης ενημέρωσης και ισχυρότερων συστημάτων υποστήριξης. Οι πολιτισμικές διαφορές διαμορφώνουν τα επίπεδα άνεσης των αθλητών- στην Ελλάδα, για παράδειγμα, το κοινωνικό στίγμα που περιβάλλει τη σεξουαλική βία καθιστά δύσκολη την αναφορά. Ομοίως, οι αθλητές/αθλήτριες στη Βουλγαρία αντιμετωπίζουν προκλήσεις λόγω έλλειψης θεσμικής υποστήριξης και πόρων. Χώρες με ισχυρότερους μηχανισμούς αναφοράς, όπως η Ιταλία, έχουν αθλητές/αθλήτριες που αισθάνονται πιο ενδυναμωμένοι, καθώς κατανοούν τα δικαιώματά τους και τα βήματα που πρέπει να ακολουθήσουν σε περίπτωση περιστατικού.

Προπονητές

Η κατάρτιση και η ευαισθητοποίηση των προπονητών σε θέματα πρόληψης και αναγνώρισης της σεξουαλικής βίας διαφέρουν επίσης σημαντικά μεταξύ των χωρών. Στην Ελλάδα, την Ιταλία και τη Βουλγαρία, οι προπονητές αναφέρουν συχνά έλλειψη επίσημης κατάρτισης σχετικά με τη

σεξουαλική βία, ενώ πολλοί βασίζονται σε ανεπίσημες πηγές γνώσεων. Αυτή η έλλειψη δομημένης κατάρτισης αντικατοπτρίζει την πολιτισμική απροθυμία να συζητηθεί η σεξουαλική βία, η οποία εμποδίζει την προληπτική παρέμβαση. Αντίθετα, η Αυστρία και η Ισπανία παρέχουν πιο συνεπή προγράμματα κατάρτισης που εξοπλίζουν τους προπονητές με τις δεξιότητες να αναγνωρίζουν αλλαγές συμπεριφοράς που υποδηλώνουν πιθανή κακοποίηση. Οι προπονητές σε αυτές τις περιοχές τονίζουν τη σημασία της δημιουργίας ανοικτών διαύλων επικοινωνίας εντός των ομάδων, που προάγουν την εμπιστοσύνη. Ωστόσο, επικρατούν διαφορές στους πόρους - οι προπονητές σε μικρότερες ομοσπονδίες σε χώρες όπως η Κύπρος και η Βουλγαρία αντιμετωπίζουν δυσκολίες πρόσβασης σε τέτοια εκπαίδευση. Οι δυναμικές εξουσίας μεταξύ προπονητών και αθλητών είναι επίσης πιο έντονες σε χώρες με λιγότερη εκπαίδευση, καθιστώντας δυσκολότερο για τους/τις αθλητές/αθλήτριες να αναφερθούν.

Διαχειριστές/Διαχειρίστριες

Οι αθλητικοί διαχειριστές/στριες στις διάφορες χώρες παρουσιάζουν διαφορετικά επίπεδα δέσμευσης και διαθεσιμότητας πόρων για την αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας. Οι διαχειριστές/στριες στην Κύπρο και την Αυστρία έχουν σχετικά δομημένες πολιτικές, αν και στην Κύπρο, η εφαρμογή είναι ασυνεπής σε μικρότερες ομοσπονδίες λόγω περιορισμών στους πόρους. Σε χώρες όπως η Ελλάδα και η Βουλγαρία, η έλλειψη επίσημων πολιτικών και η έντονη πολιτισμική απροθυμία για την αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας δημιουργούν ένα σημαντικό κενό στην πρόληψη και την παρέμβαση. Η Ελλάδα αγωνίζεται ιδιαίτερα με κατακερματισμένες προσπάθειες και αδύναμη θεσμική υποστήριξη. Αντίθετα, οι διοικητικοί υπάλληλοι στην Ισπανία και την Ιταλία δίνουν έμφαση σε προληπτικά μέτρα, όπως η υποχρεωτική κατάρτιση και ο ορισμός υπευθύνων προστασίας, αν και εξακολουθούν να υπάρχουν προκλήσεις όσον αφορά τη διασφάλιση των επαρκών πόρων για τους μικρότερους οργανισμούς. Η Αυστρία ξεχωρίζει με σαφείς κατευθυντήριες γραμμές, προσεγγίσεις με βάση το τραύμα και ισχυρή υποστήριξη από την ηγεσία, δημιουργώντας μια πιο ολοκληρωμένη αντιμετώπιση. Αυτές οι διαφοροποιήσεις δείχνουν πώς οι πολιτισμικές στάσεις απέναντι στη σεξουαλική βία και οι πόροι που διατίθενται στους αθλητικούς οργανισμούς επηρεάζουν άμεσα την αποτελεσματικότητα των πολιτικών και των προγραμμάτων κατάρτισης.

5. Ανάλυση των αναγκών των ενδιαφερομένων μερών

Με βάση την ανάλυση των αναγκών των ενδιαφερομένων, αναδείχθηκαν διάφορα κενά στην κατανόηση και τις ικανότητες που απαιτούνται για την αποτελεσματική πρόληψη της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό, επισημαίνοντας βασικούς τομείς στους οποίους απαιτείται βελτίωση για μια πιο ισχυρή, ολοκληρωμένη προσέγγιση της πρόληψης. Αυτοί είναι οι ακόλουθοι:

1. Ελλείψεις ευαισθητοποίησης και γνώσεων

- Έλλειψη σαφήνειας σχετικά με το τι συνιστά σεξουαλική βία: Οι αθλητές, οι προπονητές και οι διοικητικοί υπάλληλοι σε χώρες όπως η Ελλάδα, η Βουλγαρία και η Κύπρος έχουν περιορισμένη επίγνωση του πλήρους φάσματος της σεξουαλικής βίας, γεγονός που συχνά εμποδίζει τον εντοπισμό και την αναφορά περιστατικών. Υπάρχει ανάγκη για σαφείς ορισμούς και εκπαιδευτικούς πόρους σχετικά με τις διάφορες μορφές σεξουαλικής βίας, από την παρενόχληση έως τη σωματική κακοποίηση.
- Κενά στην κατανόηση των μηχανισμών αναφοράς: Πολλοί ενδιαφερόμενοι, ιδίως αθλητές/αθλήτριες και προπονητές/ήτριες σε περιοχές με λιγότερους πόρους (π.χ. Ελλάδα και Βουλγαρία), δεν γνωρίζουν τα διαθέσιμα κανάλια αναφοράς ή αισθάνονται άβολα να τα χρησιμοποιήσουν λόγω του φόβου αντιποίνων ή της έλλειψης εμπιστευτικότητας.

2. Ασυνεπής ή ανεπαρκής εκπαίδευση

- Ελλείψεις κατάρτισης: Οι προπονητές/ήτριες στην Ελλάδα, την Ιταλία και τη Βουλγαρία αναφέρουν ότι δεν έχουν λάβει επίσημη εκπαίδευση για την αναγνώριση σημείων σεξουαλικής βίας, ενώ οι περισσότεροι βασίζονται σε ανεπίσημες συζητήσεις ή προσωπική έρευνα. Υπάρχει ανάγκη για υποχρεωτικά, δομημένα προγράμματα κατάρτισης για προπονητές, διοικητικούς υπαλλήλους και αθλητές/αθλήτριες σχετικά με τον τρόπο αναγνώρισης, πρόληψης και κατάλληλης αντίδρασης στη σεξουαλική βία.
- Περιορισμένη εστίαση σε δείκτες συμπεριφοράς: Ενώ ορισμένες χώρες, όπως η Αυστρία και η Ισπανία, δίνουν έμφαση στην αναγνώριση των αλλαγών στη συμπεριφορά των αθλητών ως ενδείξεων πιθανής κατάχρησης, σε πολλές χώρες εξακολουθούν να λείπουν στοχευμένα προγράμματα που εκπαιδεύουν τους προπονητές και τους διοικητικούς υπαλλήλους να εντοπίζουν έγκαιρα προειδοποιητικά σημάδια, όπως η απόσυρση, οι μεταβολές της διάθεσης ή τα σημάδια δυσφορίας των αθλητών.

3. Πολιτιστικά και θεσμικά εμπόδια

- Πολιτιστικό στίγμα και σιωπή γύρω από τη σεξουαλική βία: Σε ορισμένες χώρες, ιδίως στην Ελλάδα και τη Βουλγαρία, η πολιτισμική απροθυμία να αναγνωριστεί η σεξουαλική βία ως σοβαρό ζήτημα δημιουργεί σημαντικά εμπόδια. Αυτό το στίγμα εμποδίζει τις ανοιχτές συζητήσεις, την εκπαίδευση και την αναφορά περιστατικών. Η ανάγκη αλλαγής αυτών των πολιτισμικών στάσεων μέσω εκστρατειών ευαισθητοποίησης και εκπαίδευσης ηγετών είναι κρίσιμη.

- **Ανισορροπίες ισχύος:** Σε χώρες με ιεραρχικές και αυταρχικές αθλητικές δομές (π.χ. Κύπρος, Ελλάδα και Βουλγαρία), η ανισορροπία ισχύος μεταξύ προπονητών και αθλητών δυσχεραίνει την καταγγελία κακοποίησης από τα θύματα ή την αποτελεσματική παρέμβαση των προπονητών. Η ενίσχυση των πολιτικών που ενθαρρύνουν την ανοιχτή επικοινωνία, τα μέτρα προστασίας και την ενδυνάμωση των αθλητών είναι ουσιαστικής σημασίας.

4. Έλλειψη πόρων και θεσμικής υποστήριξης

- **Περιορισμένοι πόροι για μικρότερες ομοσπονδίες:** Οι μικρότερες ομοσπονδίες σε χώρες όπως η Κύπρος, η Ελλάδα και η Βουλγαρία συχνά δεν διαθέτουν τους οικονομικούς και ανθρώπινους πόρους για να εφαρμόσουν αποτελεσματικά προγράμματα πρόληψης της σεξουαλικής βίας, να παρέχουν εκπαίδευση και να προσφέρουν υπηρεσίες υποστήριξης. Η δημιουργία κεντρικών συστημάτων υποστήριξης και η διάθεση επαρκών πόρων σε όλες τις αθλητικές οργανώσεις, ανεξαρτήτως μεγέθους, είναι ζωτικής σημασίας.
- **Απουσία επίσημων συστημάτων υποστήριξης για τους επιζώντες:** Σε χώρες όπως η Βουλγαρία και η Ελλάδα, οι μηχανισμοί υποστήριξης των επιζώντων είναι συχνά ελάχιστοι και οι αθλητές/αθλήτριες μπορεί να μην έχουν πρόσβαση στην απαραίτητη νομική ή ψυχολογική βοήθεια. Υπάρχει ανάγκη για επίσημες δομές υποστήριξης εντός των αθλητικών οργανισμών, συμπεριλαμβανομένης της πρόσβασης σε συμβούλους, νομική υποστήριξη και φροντίδα με γνώμονα το τραύμα.

5. Ανεπαρκής ανάπτυξη και εφαρμογή πολιτικών

- **Κατακερματισμένες πολιτικές:** Πολλοί αθλητικοί οργανισμοί, ιδίως στην Ελλάδα και τη Βουλγαρία, δεν διαθέτουν ολοκληρωμένες πολιτικές για την πρόληψη της σεξουαλικής βίας, και ακόμη και όπου υπάρχουν πολιτικές, η εφαρμογή τους είναι ασυνεπής. Χώρες όπως η Κύπρος και η Αυστρία έχουν πιο δομημένα πλαίσια, αλλά οι μικρότερες οργανώσεις δυσκολεύονται με την εφαρμογή λόγω των περιορισμένων πόρων. Οι πολιτικές πρέπει να τυποποιούνται, να επιβάλλονται και να επικαιροποιούνται τακτικά, ώστε να αντικατοπτρίζουν τις βέλτιστες πρακτικές και τα νομικά πρότυπα.
- **Έλλειψη ανεξάρτητης εποπτείας:** Η απουσία ανεξάρτητων φορέων για την παρακολούθηση της εφαρμογής των πολιτικών και την αντιμετώπιση των καταγγελιών δημιουργεί κενό στη λογοδοσία, όπως παρατηρήθηκε στην Ελλάδα, τη Βουλγαρία και την Κύπρο. Η εισαγωγή εξωτερικών μηχανισμών εποπτείας θα διασφαλίσει ότι οι υποθέσεις σεξουαλικής βίας αντιμετωπίζονται αμερόληπτα και ότι οι οργανισμοί λογοδοτούν για την ασφάλεια των αθλητών τους.

6. Ακατάλληλος χειρισμός αναφερόμενων υποθέσεων

- **Υποδήλωση και ανεπαρκής διαχείριση των περιπτώσεων:** Σε χώρες όπως η Ελλάδα, η Κύπρος και η Ισπανία, οι αναφερθείσες περιπτώσεις συχνά δεν εξελίσσονται λόγω του πολιτισμικού στίγματος, του φόβου των αντιπάλων και της ανεπαρκούς παρακολούθησης. Οι ασυνεπείς ή ανεπίσημες απαντήσεις στα αναφερόμενα περιστατικά διαιωνίζουν περαιτέρω το

πρόβλημα. Σαφή, εφαρμόσιμα πρωτόκολλα διαχείρισης υποθέσεων, παράλληλα με συστήματα αντιμετώπισης με γνώμονα το τραύμα, είναι απαραίτητα για να διασφαλιστεί ότι οι καταγγελλόμενες υποθέσεις αντιμετωπίζονται σοβαρά και ότι τα θύματα λαμβάνουν την υποστήριξη που χρειάζονται.

6. Συζήτηση

Αντιμετωπίζοντας αυτά τα κενά στην κατανόηση και τις ικανότητες, οι αθλητικοί οργανισμοί σε όλες τις χώρες μπορούν να δημιουργήσουν ένα πιο αποτελεσματικό, υποστηρικτικό και ευέλικτο πλαίσιο για την πρόληψη και την αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό. Αυτό θα εξασφαλίσει ένα ασφαλέστερο περιβάλλον για τους/τις αθλητές/αθλήτριες σε όλα τα επίπεδα και θα προωθήσει μια κουλτούρα σεβασμού και λογοδοσίας. Σε συνέχεια των παραπάνω, ξεχωρίζουν διάφοροι τομείς στους οποίους μπορεί να ενισχυθεί η ευαισθητοποίηση και η ενημέρωση μέσω στοχευμένων πρωτοβουλιών. Αυτοί οι τομείς είναι κρίσιμοι για την προώθηση ενός ασφαλέστερου και χωρίς αποκλεισμούς αθλητικού περιβάλλοντος και μπορούν να συμβάλουν σημαντικά στην πρόληψη της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό και είναι οι ακόλουθοι:

1. Συνειδητοποίηση του τι συνιστά σεξουαλική βία

- Στοχευμένη ευαισθητοποίηση για αθλητές/αθλήτριες και προπονητές/ήτριες: Σε χώρες όπως η Ελλάδα, η Βουλγαρία και η Κύπρος, υπάρχει σημαντικό κενό στην κατανόηση του τι συνιστά σεξουαλική βία πέρα από τη σωματική επίθεση, όπως η παρενόχληση, τα ανάρμοστα σχόλια ή οι συμπεριφορές περιποίησης. Οι πρωτοβουλίες ευαισθητοποίησης θα πρέπει να επικεντρωθούν στην εκπαίδευση των αθλητών, των προπονητών και των διοικητικών στελεχών σχετικά με το ευρύ φάσμα συμπεριφορών που μπορούν να χαρακτηριστούν ως σεξουαλική βία, συμβάλλοντας στην άρση της κανονικοποίησης των επιβλαβών συμπεριφορών στις αθλητικές κουλτούρες. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μέσω εργαστηρίων, διαδικτυακών εκπαιδευτικών ενοτήτων και εκπαιδευτικού υλικού που ορίζει και εξηγεί με σαφήνεια αυτά τα ζητήματα.

2. Πολιτισμικές αλλαγές για την αντιμετώπιση του στίγματος και της σιωπής γύρω από τη σεξουαλική βία

- Σπάζοντας τη σιωπή σε κουλτούρες υψηλού στίγματος: Σε χώρες όπως η Ελλάδα, η Κύπρος και η Βουλγαρία υπάρχουν σημαντικοί πολιτισμικοί φραγμοί, όπου η συζήτηση για τη σεξουαλική βία θεωρείται συχνά ταμπού. Για να ενισχυθεί η ευαισθητοποίηση, θα πρέπει να σχεδιαστούν στοχευμένες εκστρατείες ευαισθητοποίησης για να σπάσει η σιωπή γύρω από τη σεξουαλική βία. Αυτές οι εκστρατείες μπορούν να περιλαμβάνουν αθλητικές προσωπικότητες υψηλού προφίλ, προβολή στα μέσα ενημέρωσης και πρωτοβουλίες με βάση την κοινότητα που εξομαλύνουν τις συζητήσεις σχετικά με τη συναίνεση, τα όρια και την κακοποίηση. Τέτοιες εκστρατείες μπορούν να μειώσουν το πολιτισμικό στίγμα, να

ενθαρρύνουν τους/τις αθλητές/αθλήτριες να βγουν μπροστά και να αλλάξουν την κοινωνική στάση προς πιο ανοιχτές συζητήσεις για τη σεξουαλική βία.

- Δέσμευση με οικογένειες και κοινότητες: Οι πρωτοβουλίες ευαισθητοποίησης θα πρέπει να περιλαμβάνουν όχι μόνο τους/τις αθλητές/αθλήτριες και τους προπονητές, αλλά και τις οικογένειες και τις κοινότητες. Οι προσπάθειες αυτές μπορούν να περιλαμβάνουν προγράμματα ενημέρωσης που εκπαιδεύουν τους γονείς, τους κηδεμόνες και τα μέλη της τοπικής κοινότητας σχετικά με τους ρόλους τους στην πρόληψη της κακοποίησης και την υποστήριξη των αθλητών που έχουν πληγεί.

3. Βελτίωση των γνώσεων σχετικά με τους μηχανισμούς υποβολής εκθέσεων

- Εκπαίδευση σχετικά με τα κανάλια αναφοράς: Πολλοί αθλητές/αθλήτριες και προπονητές/ήτριες, ιδίως σε χώρες με λιγότερους πόρους (π.χ. Ελλάδα, Βουλγαρία), δεν έχουν σαφή κατανόηση των διαθέσιμων μηχανισμών αναφοράς ή αισθάνονται ότι τα συστήματα δεν είναι ασφαλή. Οι προσπάθειες ευαισθητοποίησης θα πρέπει να επικεντρωθούν στο να γίνουν τα συστήματα αναφοράς πιο ορατά, προσβάσιμα και αξιόπιστα. Οι πρωτοβουλίες ευαισθητοποίησης θα πρέπει να περιλαμβάνουν τη διανομή υλικού και τη διοργάνωση εκπαιδευτικών σεμιναρίων που εξηγούν τον τρόπο αναφοράς περιστατικών, τη σημασία της εμπιστευτικότητας και την προστασία των θυμάτων από αντίποινα. Οι προσπάθειες αυτές θα βοηθήσουν στην άμβλυνση των φόβων για την αναφορά και θα ενδυναμώσουν τα άτομα να αναλάβουν δράση.

4. Αναγνώριση συμπεριφορικών δεικτών κακοποίησης

- Εκπαίδευση προπονητών και διαχειριστών: Ιδιαίτερα σε χώρες όπως η Ελλάδα, η Ιταλία και η Βουλγαρία. Οι πρωτοβουλίες ευαισθητοποίησης θα πρέπει να επικεντρωθούν στο να βοηθήσουν τους προπονητές και τους διοικητικούς υπαλλήλους να αναγνωρίσουν αλλαγές στη συμπεριφορά των αθλητών που θα μπορούσαν να υποδηλώνουν κακοποίηση, όπως απόσυρση, εναλλαγές στη διάθεση ή απροθυμία συμμετοχής στην προπόνηση. Με την εκπαίδευση αυτών των ατόμων ώστε να εντοπίζουν τα έγκαιρα προειδοποιητικά σημάδια και την ενθάρρυνση της ανοιχτής επικοινωνίας με τους αθλητές, οι αθλητικοί οργανισμοί μπορούν να παρεμβαίνουν έγκαιρα και να παρέχουν υποστήριξη πριν η κακοποίηση κλιμακωθεί.

5. Δυναμική ισχύος και ασφαλές αθλητικό περιβάλλον

- Αντιμετώπιση των ανισορροπιών ισχύος: Ειδικά σε χώρες με ιεραρχικές αθλητικές δομές όπως η Κύπρος και η Ελλάδα. Οι πρωτοβουλίες ευαισθητοποίησης θα πρέπει να επικεντρωθούν στην προώθηση μιας κουλτούρας αμοιβαίου σεβασμού, δίνοντας έμφαση στις κατάλληλες συμπεριφορές και τα όρια, καθώς και στη σημασία των επαγγελματικών σχέσεων στον αθλητισμό. Τα εργαστήρια και τα προγράμματα κατάρτισης μπορούν να διδάξουν τους προπονητές και τους διοικητικούς υπαλλήλους να αναγνωρίζουν τους κινδύνους που συνδέονται με τις ανισορροπίες εξουσίας και να τους βοηθήσουν να

προωθήσουν ασφαλέστερα περιβάλλοντα όπου οι αθλητές/αθλήτριες αισθάνονται άνετα να εκφράζουν ανησυχίες ή να αναφέρουν περιστατικά.

6. Ενδυνάμωση των αθλητών να μιλήσουν

- Ενθάρρυνση της εμπλοκής και της ενδυνάμωσης των αθλητών: Σε χώρες όπως η Κύπρος, η Ελλάδα και η Βουλγαρία, οι αθλητές/αθλήτριες μπορεί να μην αισθάνονται ότι μπορούν να μιλήσουν κατά της ανάρμοστης συμπεριφοράς, είτε λόγω του φόβου των αντιποίνων είτε λόγω έλλειψης κατανόησης των δικαιωμάτων τους. Στοχευμένες εκστρατείες ευαισθητοποίησης μπορούν να στοχεύουν στην εκπαίδευση των αθλητών σχετικά με τα δικαιώματά τους και τους πόρους που έχουν στη διάθεσή τους. Αυτές οι πρωτοβουλίες θα πρέπει να ενδυναμώνουν τους/τις αθλητές/αθλήτριες να αναλάβουν δράση, να αναζητήσουν βοήθεια και να υπερασπιστούν τη δική τους ασφάλεια και την ασφάλεια των συνομηλίκων τους. Εργαστήρια υπό την καθοδήγηση αθλητών, προγράμματα εκπαίδευσης μεταξύ ομοτίμων και δραστηριότητες ευαισθητοποίησης μπορούν να ενισχύσουν περαιτέρω μια κουλτούρα όπου οι αθλητές/αθλήτριες έχουν αυτοπεποίθηση να υπερασπίζονται την ευημερία τους.

7. Στοχευμένη εκπαίδευση για διαχειριστές και αθλητικούς οργανισμούς

- Βελτίωση της θεσμικής υποστήριξης και της λογοδοσίας: Σε πολλές περιοχές, οι διοικητικοί υπάλληλοι μπορεί να μην κατανοούν πλήρως τη σημασία των ολοκληρωμένων πολιτικών και το ρόλο που διαδραματίζουν στη δημιουργία ενός ασφαλούς περιβάλλοντος. Οι πρωτοβουλίες ευαισθητοποίησης θα πρέπει να περιλαμβάνουν προσαρμοσμένα προγράμματα για τους διοικητικούς υπαλλήλους που εξηγούν τη σημασία της ανάπτυξης και της επιβολής πολιτικών για την πρόληψη της σεξουαλικής βίας. Τα προγράμματα αυτά μπορούν επίσης να τονίσουν τη σημασία της ηγεσίας στο να διαμορφώνει την κατάλληλη συμπεριφορά, να δημιουργεί σαφείς δομές αναφοράς και να διασφαλίζει ότι υπάρχει πολιτική μηδενικής ανοχής για την κακοποίηση. Αυτό θα βοηθήσει τους διοικητικούς υπαλλήλους να δημιουργήσουν πιο υποστηρικτικά και υπεύθυνα περιβάλλοντα εντός των αθλητικών οργανισμών.

7. Συστάσεις

Για Αθλητικούς Οργανισμούς

Η ερευνητική ομάδα RISE, με βάση την έρευνα γραφείου και την πρωτογενή έρευνα, υποστηρίζει ότι για την αποτελεσματική καταπολέμηση της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό, οι οργανισμοί πρέπει να υιοθετήσουν μια ολοκληρωμένη προσέγγιση που να συνδυάζει την ανάπτυξη πολιτικής, τα προγράμματα κατάρτισης και τις εκστρατείες ευαισθητοποίησης. Ειδικότερα, οι εν λόγω πολιτικές θα πρέπει να θεσπίζουν σαφή πρωτόκολλα για την αναφορά και την αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας. Σε αυτά περιλαμβάνεται η ανάπτυξη προσβάσιμων, εμπιστευτικών μηχανισμών αναφοράς που διασφαλίζουν την ασφάλεια των επιζώντων και των πληροφοριοδοτών. Επιπλέον, οι αθλητικοί οργανισμοί πρέπει επίσης να επιβάλλουν αυστηρούς κώδικες δεοντολογίας που περιγράφουν με

σαφήνεια τις απαράδεκτες συμπεριφορές και τις σχετικές συνέπειες. Αυτές οι πολιτικές θα πρέπει να αναθεωρούνται περιοδικά για να ενσωματώνουν τα εξελισσόμενα κοινωνικά πρότυπα, τις νομικές αλλαγές και τις βέλτιστες πρακτικές. Επιπλέον, η έρευνα RISE υπογραμμίζει ότι τα προγράμματα κατάρτισης είναι ζωτικής σημασίας για τον εξοπλισμό των ενδιαφερομένων με τις γνώσεις και τις δεξιότητες για τον εντοπισμό και την πρόληψη της σεξουαλικής βίας. Η τακτική, υποχρεωτική κατάρτιση θα πρέπει να απευθύνεται σε όλους τους ενδιαφερόμενους, συμπεριλαμβανομένων των αθλητών, των προπονητών και των διοικητικών στελεχών. Τα προγράμματα αυτά θα πρέπει να αφορούν την αναγνώριση των προειδοποιητικών σημάτων, την κατανόηση των διαδικασιών αναφοράς και την προώθηση μιας συμπεριληπτικής, υποστηρικτικής κουλτούρας. Για να συμπληρώσουν αυτά τα προγράμματα, οι αθλητικοί οργανισμοί θα πρέπει να εξετάσουν το ενδεχόμενο ενίσχυσης της εκπαίδευσής τους με την ενσωμάτωση επαγγελματικής εμπειρογνωμοσύνης, όπως ψυχολόγων και αξιωματικών διασφάλισης, και τη χρήση διαδραστικών μεθόδων, όπως σεσάκια παιχνιδιού ρόλων.

Τέλος, η ερευνητική ομάδα RISE συνιστά στους αθλητικούς οργανισμούς να αναπτύξουν εκστρατείες ευαισθητοποίησης, οι οποίες είναι απαραίτητες για τη δημιουργία μιας προληπτικής αθλητικής κουλτούρας που δίνει προτεραιότητα στην ασφάλεια και τον σεβασμό. Οι εκστρατείες αυτές θα πρέπει να σχεδιάζονται για να εκπαιδεύουν όλους τους ενδιαφερόμενους σχετικά με την επικράτηση και τις επιπτώσεις της σεξουαλικής βίας, τονίζοντας τη σημασία της λογοδοσίας και της συλλογικής δράσης, και αξιοποιώντας ποικίλες πλατφόρμες επικοινωνίας, συμπεριλαμβανομένων των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, των εντύπων και των εργαστηρίων, οι αθλητικοί οργανισμοί μπορούν να διασφαλίσουν ότι οι εκστρατείες αυτές θα φτάσουν σε ένα ευρύ κοινό. Ειδικότερα, εμπλέκοντας τους/τις αθλητές/αθλήτριες και τις οικογένειές τους σε αυτές τις προσπάθειες, μπορούν να ενισχύσουν το μήνυμα και να προωθήσουν τη δέσμευση της κοινότητας για την εξάλειψη της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό. Με την υιοθέτηση αυτών των μέτρων, οι αθλητικοί οργανισμοί μπορούν να δημιουργήσουν ασφαλέστερα περιβάλλοντα που ενδυναμώνουν τους ενδιαφερόμενους να ενεργούν αποφασιστικά κατά των παραπτώματων.

Για τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής

Η ερευνητική ομάδα RISE συνιστά στους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής να διαδραματίσουν καθοριστικό ρόλο στην υποστήριξη των προσπαθειών πρόληψης μέσω της νομοθεσίας, της κατανομής πόρων και της εποπτείας. Ειδικότερα, με τη θέσπιση νόμων που επιβάλλουν σε όλους τους αθλητικούς οργανισμούς να θεσπίζουν πολιτικές διασφάλισης και να παρέχουν τακτική εκπαίδευση, οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής κάνουν ένα θεμελιώδες βήμα. Οι νόμοι αυτοί θα πρέπει να περιλαμβάνουν διατάξεις για υποχρεωτικούς ελέγχους ιστορικού για τους προπονητές και τους επαγγελματίες του αθλητισμού, καθώς και σαφή πρωτόκολλα για τον χειρισμό περιπτώσεων σεξουαλικής βίας, διασφαλίζοντας ότι οι οργανισμοί παραμένουν υπόλογοι. Επιπλέον, η έρευνα RISE υπογραμμίζει ότι η χρηματοδότηση είναι ένας άλλος κρίσιμος τομέας στον οποίο οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής μπορούν να συμβάλουν. Η διάθεση πόρων για τη στήριξη μικρότερων οργανώσεων τους επιτρέπει να εφαρμόζουν αποτελεσματικά μέτρα διασφάλισης, τα οποία περιλαμβάνουν τη χρηματοδότηση προγραμμάτων κατάρτισης, την πρόσληψη υπευθύνων

διασφάλισης και την ανάπτυξη συστημάτων εμπιστευτικής αναφοράς. Οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής θα πρέπει επίσης να δώσουν προτεραιότητα στη χρηματοδότηση εκστρατειών ευαισθητοποίησης και ερευνητικών πρωτοβουλιών για τη διατήρηση μακροπρόθεσμων προσπαθειών πρόληψης.

Επιπλέον, η ερευνητική ομάδα του RISE υποστηρίζει ότι η δημιουργία ανεξάρτητων εποπτικών φορέων διασφαλίζει τη συνεπή εφαρμογή της πολιτικής και αντιμετωπίζει τα συστημικά κενά. Τα όργανα αυτά μπορούν να παρακολουθούν τη συμμόρφωση, να παρέχουν καθοδήγηση σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές και να χειρίζονται αμερόληπτα ευαίσθητες υποθέσεις. Οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής θα πρέπει επίσης να επικεντρωθούν στην προώθηση διατομεακών συνεργασιών, φέρνοντας σε επαφή αθλητικές οργανώσεις, εκπαιδευτικά ιδρύματα και ομάδες υπεράσπισης, ώστε να δημιουργηθεί μια ενιαία προσέγγιση για την καταπολέμηση της σεξουαλικής βίας. Τέλος, η έρευνα RISE τονίζει ότι οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής πρέπει να συμμετάσχουν σε δημόσιο διάλογο για την προώθηση πολιτισμικών αλλαγών, τη μείωση του στίγματος και την ενθάρρυνση της διαφάνειας στον αθλητισμό. Η συνηγορία για νομοθετικά μέτρα σε εθνικό και διεθνές επίπεδο θα ενισχύσει τις συλλογικές προσπάθειες, δημιουργώντας ένα ισχυρό πλαίσιο που θα προστατεύει τους/τις αθλητές/αθλήτριες και άλλους ενδιαφερόμενους από βλάβες.

Για τους ενδιαφερόμενους

Η ερευνητική ομάδα RISE υποστηρίζει ότι η προώθηση ενός ασφαλούς αθλητικού περιβάλλοντος απαιτεί τη συλλογική προσπάθεια όλων των εμπλεκόμενων φορέων, συμπεριλαμβανομένων των αθλητών, των επαγγελματιών και των διοικητικών στελεχών. Για τους αθλητές, η εκπαίδευση σχετικά με τα δικαιώματά τους, η κατανόηση των μηχανισμών καταγγελίας και η αναγνώριση των σημείων σεξουαλικής βίας είναι ζωτικής σημασίας. Τα εργαστήρια και οι συζητήσεις υπό την καθοδήγηση ομοτίμων μπορούν να ενδυναμώσουν τους/τις αθλητές/αθλήτριες να εκφράσουν τις ανησυχίες τους χωρίς το φόβο αντιποίνων. Θα πρέπει επίσης να ενθαρρύνονται να συμμετέχουν ενεργά στην ανάπτυξη και εφαρμογή μέτρων ασφαλείας στους οργανισμούς τους. Επιπλέον, οι επαγγελματίες του αθλητισμού, όπως οι προπονητές και οι γυμναστές, πρέπει να λειτουργούν ως πρότυπα, δίνοντας προτεραιότητα στον σεβασμό και την υπευθυνότητα. Η έρευνα RISE υπογραμμίζει ότι η εκπαίδευση σχετικά με τα κατάλληλα όρια, την αναγνώριση των αλλαγών συμπεριφοράς και την αποτελεσματική ανταπόκριση στις αναφερθείσες περιπτώσεις τους εξοπλίζει για τη δημιουργία περιβαλλόντων χωρίς αποκλεισμούς. Οι επαγγελματίες πρέπει επίσης να υποστηρίζουν και να συμμετέχουν σε εκστρατείες ευαισθητοποίησης για την ενίσχυση της κουλτούρας ασφάλειας και διαφάνειας. Τέλος, η ερευνητική ομάδα RISE τονίζει ότι οι διοικητικοί υπάλληλοι διαδραματίζουν διαρθρωτικό ρόλο, διασφαλίζοντας ότι οι πολιτικές είναι ολοκληρωμένες, εφαρμόσιμες και εφαρμόζονται με συνέπεια. Η καθιέρωση διαφανών διαύλων αναφοράς, αξιωματούχων προστασίας και σαφών πειθαρχικών πρωτοκόλλων δημιουργεί εμπιστοσύνη στους οργανισμούς. Οι διαχειριστές πρέπει επίσης να προωθούν τη συνεργασία μεταξύ των ενδιαφερομένων, προωθώντας την κοινή ευθύνη για την πρόληψη της σεξουαλικής βίας. Συμμετέχοντας ενεργά σε πρωτοβουλίες κατάρτισης και ευαισθητοποίησης, επιδεικνύουν δέσμευση και ενισχύουν τη στάση μηδενικής ανοχής απέναντι στα παραπτώματα.

Για μελλοντική έρευνα

Η ερευνητική ομάδα RISE υποστηρίζει ότι η περαιτέρω έρευνα είναι ζωτικής σημασίας για την κατανόηση και την αντιμετώπιση της πολύπλοκης δυναμικής της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό. Οι διαχρονικές μελέτες που εξετάζουν την αποτελεσματικότητα των σημερινών παρεμβάσεων μπορούν να παράσχουν πολύτιμες γνώσεις σχετικά με τον μακροπρόθεσμο αντίκτυπό τους. Επιπλέον, η έρευνα RISE υπογραμμίζει ότι οι μελέτες θα πρέπει επίσης να διερευνήσουν υποεκπροσωπούμενους τομείς, όπως οι εμπειρίες των ανδρών θυμάτων, των ατόμων με αναπηρίες και των αθλητών από περιθωριοποιημένες κοινότητες. Η κατανόηση των μοναδικών τους προκλήσεων μπορεί να ενημερώσει για την ανάπτυξη πολιτικών και συστημάτων υποστήριξης χωρίς αποκλεισμούς. Επιπλέον, η ερευνητική ομάδα του RISE συνιστά μελέτες σχετικά με τον ρόλο της τεχνολογίας στη διευκόλυνση ή την πρόληψη της κακοποίησης, όπως η χρήση των μέσων κοινωνικής δικτύωσης για την προετοιμασία ή την καταγγελία, ώστε να προσφέρει γνώσεις σχετικά με τις σύγχρονες διαστάσεις του ζητήματος. Επιπλέον, οι μελλοντικές έρευνες θα πρέπει να είναι πιο συνεργατικές, διεπιστημονικές, με τη συμμετοχή ψυχολόγων, κοινωνιολόγων, νομικών εμπειρογνομόνων και επαγγελματιών του αθλητισμού, γεγονός που μπορεί να ενισχύσει το βάθος και τη δυνατότητα εφαρμογής των ευρημάτων. Η ερευνητική ομάδα RISE υποστηρίζει τη δημιουργία κεντρικών αποθετηρίων βέλτιστων πρακτικών και παρεμβάσεων που βασίζονται σε στοιχεία, επιτρέποντας στους οργανισμούς να μαθαίνουν από επιτυχημένα μοντέλα σε παγκόσμιο επίπεδο. Τέλος, η έρευνα που επικεντρώνεται στα πολιτισμικά και συστημικά εμπόδια στην αναφορά και αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας μπορεί να καθοδηγήσει τις προσπάθειες για την ενίσχυση της διαφάνειας και της λογοδοσίας στο αθλητικό οικοσύστημα.

8. Συμπέρασμα

Η ολοκληρωμένη έκθεση με τίτλο "Αξιολόγηση των αναγκών ευαισθητοποίησης και ευαισθητοποίησης και χαρτογράφηση των καλών πρακτικών για την πρόληψη της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό" υπογραμμίζει την κρίσιμη ανάγκη αντιμετώπισης της σεξουαλικής βίας στην αθλητική κοινότητα. Ειδικότερα, η ερευνητική ομάδα RISE τόνισε την πολύπλευρη φύση του ζητήματος αυτού, η οποία πηγάζει από συστημικές ανισορροπίες εξουσίας, πολιτισμικό στίγμα και ανεπαρκείς θεσμικές εγγυήσεις. Μέσω εκτεταμένης έρευνας γραφείου και πρωτογενούς έρευνας που διεξήχθη σε έξι χώρες εταίρους - Κύπρο, Ελλάδα, Ισπανία, Βουλγαρία, Αυστρία και Ιταλία - η ομάδα εντόπισε σημαντικά κενά και ευκαιρίες για την προώθηση ασφαλέστερων αθλητικών περιβαλλόντων.

Η ερευνητική ομάδα RISE υποστηρίζει μια ολιστική προσέγγιση που εδράζεται σε τρεις αλληλένδετους πυλώνες: ευαισθητοποίηση, ενημέρωση και πρόληψη. Ειδικότερα, η ομάδα προτείνει πρωτοβουλίες ευαισθητοποίησης που αποσκοπούν στην καλλιέργεια της ενσυναίσθησης, στην αμφισβήτηση των επιβλαβών προτύπων και στη διάλυση της κουλτούρας της σιωπής γύρω από τη σεξουαλική βία. Επιπλέον, οι εκστρατείες ευαισθητοποίησης, όπως τονίζει η ομάδα, εξοπλίζουν τους ενδιαφερόμενους με τις γνώσεις για να αναγνωρίζουν και να αντιδρούν στην κακοποίηση, ενδυναμώνοντας τα θύματα και τους παρευρισκόμενους να δράσουν. Τέλος, οι στρατηγικές

πρόληψης, συμπεριλαμβανομένων των ισχυρών πολιτικών, των διαφανών μηχανισμών αναφοράς και των μέτρων επιβολής της λογοδοσίας, είναι απαραίτητες για την εδραίωση συστημικής αλλαγής. Η ερευνητική ομάδα του RISE υπογραμμίζει τη σημασία της συμμετοχής των αθλητών, των προπονητών, των διοικητικών στελεχών και των οικογενειών, ώστε να διασφαλιστεί ότι οι προσπάθειες είναι χωρίς αποκλεισμούς και βιώσιμες.

Ενώ αναγνωρίζει τις αξιέπαινες πρωτοβουλίες σε ορισμένες χώρες εταίρους, η ερευνητική ομάδα του RISE επισημαίνει τις ανισότητες στους πόρους, την κατάρτιση και την εφαρμογή της πολιτικής, ιδίως σε μικρότερες οργανώσεις. Η ομάδα συνιστά τυποποιημένες πολιτικές, υποχρεωτική κατάρτιση, κατανομή πόρων και συστήματα υποστήριξης με επίκεντρο τον επιζώντα. Επιπλέον, τάσσονται υπέρ της προώθησης πολιτισμικών αλλαγών, της ενίσχυσης της διαφάνειας και της προτεραιότητας της εκπαίδευσης για την ολοκληρωμένη αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας. Η ερευνητική ομάδα RISE καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι συντονισμένες και διαρκείς προσπάθειες είναι απαραίτητες για την οικοδόμηση μιας αθλητικής κοινότητας που θα έχει τις ρίζες της στον σεβασμό, τη λογοδοσία και την ασφάλεια. Μέσω αυτών των δράσεων, η αθλητική κοινότητα μπορεί να υπερβεί τα σύνορα και να δημιουργήσει περιβάλλοντα όπου όλοι οι συμμετέχοντες θα αισθάνονται προστατευμένοι και αξιολογημένοι.

9. Αναφορές

- Alexander, K., Stafford, A., & Lewis, R. (2011). Οι εμπειρίες των παιδιών που συμμετέχουν στον οργανωμένο αθλητισμό στο Ηνωμένο Βασίλειο. Λονδίνο: NSPCC.
- Banyard, V. L. (2008). Μέτρηση και συσχετίσεις της φιλοκοινωνικής συμπεριφοράς του παρευρισκόμενου: η περίπτωση της διαπροσωπικής βίας. *Violence & Victims*, 23(1), 83-97.
doi:10.1891/0886-6708.23.1.83
- Banyard, V. L. (2014). Βελτίωση της πρόληψης της βίας κατά των γυναικών σε πανεπιστημιούπολεις: Ένα στρατηγικό σχέδιο για έρευνα που βασίζεται σε πολύπλευρες πρακτικές και πολιτικές. *Trauma, Violence, & Abuse*, 15(4), 339-351.
doi:10.1177/1524838014521027
- Banyard, V. L., Eckstein, R. P., & Moynihan, M. M. (2010). Πρόληψη της σεξουαλικής βίας: Ο ρόλος των σταδίων αλλαγής. *Journal of Interpersonal Violence*, 25(1), 111-125.
doi:10.1177/0886260508329123
- Basile, K. C., DeGue, S., Jones, K., Freire, K., Dills, J., Smith, S. G., & Raiford, J. L. (2016). *STOP SV: Ένα τεχνικό πακέτο για την πρόληψη της σεξουαλικής βίας*. Εθνικό Κέντρο για την Πρόληψη και τον Έλεγχο των Τραυματισμών, Κέντρα Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων.
- Bergeron, M. F., Mountjoy, M., Armstrong, N., Chia, M., Côté, J., Emery, C. A., ... & Engebretsen, L. (2015). Δήλωση συναίνεσης της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής για την αθλητική ανάπτυξη των νέων. *British journal of sports medicine*, 49(13), 843-851.
- Bjørnseth, I., & Szabo, A. (2018). Σεξουαλική βία κατά των παιδιών στον αθλητισμό και την άσκηση: Μια συστηματική βιβλιογραφική ανασκόπηση. *Journal of child sexual abuse*, 27(4), 365-385.
- Brackenridge, C., & Kirby, S. (1997). Παίζοντας με ασφάλεια: αξιολόγηση του κινδύνου σεξουαλικής κακοποίησης σε ελίτ παιδιά-αθλητές. *International Review for the Sociology of Sport*, 32(4), 407-418.
- Brackenridge, C. (2002). *Spoilsports: Κατανόηση και πρόληψη της σεξουαλικής εκμετάλλευσης στον αθλητισμό*. Λονδίνο: Routledge.

- Brackenridge, C., & Fasting, K. (2005). Η διαδικασία προετοιμασίας στον αθλητισμό: Αφηγήσεις σεξουαλικής παρενόχλησης και κακοποίησης. *Auto/biography*, 13(1), 33-52.
- Brackenridge, C. H., Bishopp, D., Moussali, S., & Tapp, J. (2008). Τα χαρακτηριστικά της σεξουαλικής κακοποίησης στον αθλητισμό: Μια πολυδιάστατη ανάλυση κλιμάκωσης των γεγονότων που περιγράφονται στις αναφορές των μέσων ενημέρωσης. *International Journal of Sport and Exercise Psychology*, 6(4), 385-406. <https://doi.org/10.1080/1612197x.2008.9671881>.
- Burke, A. M. (2021). Ανεβάζοντας τον πήχη: Αύξηση της προστασίας των αθλητών του ολυμπιακού κινήματος από τη σεξουαλική παρενόχληση και κακοποίηση. *Journal of Legal Aspects Sport*, 31, 60.
- Cense, M., & Brackenridge, C. (2001). Χρονικοί και αναπτυξιακοί παράγοντες κινδύνου για σεξουαλική παρενόχληση και κακοποίηση στον αθλητισμό. *European physical education review*, 7(1), 61-79. doi:10.1177/1356336X010071006
- Charlton, A. (2024). Πάνω από 300 Γάλλοι αθλητικοί προπονητές, δάσκαλοι και αξιωματούχοι κατηγορούνται για σεξουαλική κακοποίηση ή συγκάλυψη το 2023. AP NEWS. <https://apnews.com/article/france-sports-abuse-olympics-paris-cd68410e0f98318c1abc8a09fe4407d3>
- Cheever, J., & Eisenberg, M. E. (2020). Ομαδικά αθλήματα και σεξουαλική βία: εξέταση της διάπραξης και της θυματοποίησης εφήβων ανδρών και γυναικών. *Journal of Interpersonal Violence*, 37(1-2), NP400-NP422. <https://doi.org/10.1177/0886260520915549>
- Coakley, J. (2007). *Ο αθλητισμός στην κοινωνία: Αθλητισμός στον αθλητισμό: Θέματα και αντιπαραθέσεις*. London: McGraw Hill.
- Corboz, J., Flood, M., & Dyson, S. (2016). Προκλήσεις της παρέμβασης του παθόντα στον ανδροκρατούμενο επαγγελματικό αθλητισμό: Lessons from the Australian Football League (Μαθήματα από το πρωτάθλημα ποδοσφαίρου της Αυστραλίας). *Violence against Women*, 22(3), 324-343. doi:10.1177/1077801215602343
- David, P. (2005). *Ανθρώπινα δικαιώματα στον νεανικό αθλητισμό: μια κριτική ανασκόπηση των δικαιωμάτων των παιδιών στον ανταγωνιστικό αθλητισμό*. Λονδίνο: Routledge.

- Dodd, K., Solomon, C., Naughton, M., Salmon, P. M., & McLean, S. (2024). Τι επιτρέπει τη σεξουαλική κακοποίηση παιδιών στον αθλητισμό; Μια συστηματική ανασκόπηση. *Trauma, Violence, & Abuse*, 25(2), 1599-1613.
- Eime, R. M., Young, J. A., Harvey, J. T., Charity, M. J., & Payne, W. R. (2013). Συστηματική ανασκόπηση των ψυχολογικών και κοινωνικών οφελών της συμμετοχής στον αθλητισμό για παιδιά και εφήβους: ενημέρωση για την ανάπτυξη ενός εννοιολογικού μοντέλου υγείας μέσω του αθλητισμού. *International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity*, 10(1), 98. <https://doi.org/10.1186/1479-5868-10-98>.
- Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2011). *Γενική Διεύθυνση Εκπαίδευσης, Νεολαίας, Αθλητισμού και Πολιτισμού, Ανακοίνωση για τον αθλητισμό - Ανάπτυξη της ευρωπαϊκής διάστασης στον αθλητισμό*. Λουξεμβούργο: Υπηρεσία για τις επίσημες εκδόσεις των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. <https://data.europa.eu/doi/10.2766/16589>
- Ευρωπαϊκή Επιτροπή (2016). *Μελέτη για τη βία λόγω φύλου στον αθλητισμό*. Λουξεμβούργο: Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. https://sport.ec.europa.eu/sites/default/files/gender-based-violence-sport-study-2016_en.pdf
- Farstad, S. (2007). *Προστασία των δικαιωμάτων των παιδιών στον αθλητισμό: Η χρήση του ελάχιστου ορίου ηλικίας. Σχολιασμός του δικαίου των ανθρωπίνων δικαιωμάτων*. Nottingham: Πανεπιστήμιο του Νότιγγχαμ.
- Fasting, K., & Brackenridge, C. (2009). Προπονητές, σεξουαλική παρενόχληση και εκπαίδευση. *Sport, Education and Society*, 14(1), 21-35. doi: 10.1080/13573320802614950
- Gaedicke, S., Schäfer, A., Hoffmann, B., Ohlert, J., Allroggen, M., Hartmann-Tews, I., & Rulofs, B. (2021). Η σεξουαλική βία και η σχέση προπονητή-αθλητή-μια επισκόπηση από αθλητική κοινωνιολογική και αθλητική ψυχολογική σκοπιά. *Frontiers in sports and active living*, 3, 643707.
- Hartill M. (2009). Η σεξουαλική κακοποίηση αγοριών στον οργανωμένο ανδρικό αθλητισμό. *Men and masculinities*, 12(2), 225-249.

- Hartill, M. (2013). Απόκρυψη της σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών στον αθλητισμό. *Quest*, 65(2), 241-254.
- Hartill, M., Rulofs, B., Lang, M., Vertommen, T., Allroggen, M., Cirera, E., Diketmuller, R., Kampen, J., Kohl, A., Martín, M., Nanu, I., Neeten, M., Sage, D., & Stativa, E. (2021). *CASES: κακοποίηση παιδιών στον αθλητισμό: Ευρωπαϊκή στατιστική-έκθεση έργου*. Ormskirk: Edge Hill University
- Haynes, J. (2023). Αθλητισμός, σεξουαλική βία και νόμος: Μια φεμινιστική κριτική και έκκληση για δράση. *The International Sports Law Journal*, 23(1), 99-113.
- Kerr, G., & Stirling, A. (2019). Πού βρίσκεται η διασφάλιση στην έρευνα και την πρακτική της αθλητικής ψυχολογίας;. *Journal of Applied Sport Psychology*, 31(4), 367-384.
- Killick, L. (2009). *"Walking the fine line?": Νέοι, αθλητικός κίνδυνος, υγεία και ενσώματες ταυτότητες*. Loughborough: Loughborough University.
- Kirkland, C., & LaBanc, B. H. (2014). Αντιμετώπιση της σεξουαλικής επίθεσης και της διαπροσωπικής βίας: *Athletics' Role in Support of Healthy and Safe Campuses*. Ινστιτούτο Αθλητικής Επιστήμης NCAA.
- Koontz, J. S., Mountjoy, M., Abbott, K. E., Aron, C. M., Basile, K. C., Carlson, C. T., et al. (2021). Σεξουαλική βία στον αθλητισμό: American medical Society for Sports Medicine Position Statement. *British Journal of Sports Medicine*. 55, 132-134. doi:10.1136/bjsports-2020-102226
- Marks, S., Mountjoy, M., & Marcus, M. (2012). Σεξουαλική παρενόχληση και κακοποίηση στον αθλητισμό: ο ρόλος του γιατρού της ομάδας. *British Journal of Sports Medicine*, 46(13), 905-908.
- McMahon, S. (2010). Πεποιθήσεις για τους μύθους του βιασμού και στάσεις των παρευρισκομένων μεταξύ των εισερχόμενων φοιτητών. *Journal of American College Health*, 59(1), 3-11. doi:10.1080/07448481.2010.483715
- McMahon, S., Postmus, J.L., & Koenick, R.A. (2011). Εννοιολόγηση της προσέγγισης της εμπλοκής του παρευρισκόμενου για την πρόληψη της σεξουαλικής βίας στις πανεπιστημιούπολεις. *Journal of College Student Development*, 52(1), 115-130. doi:10.1353/csd.2011.0002

- McMahon, S., & Banyard, V. L. (2012). Πότε μπορώ να βοηθήσω; Ένα εννοιολογικό πλαίσιο για την πρόληψη της βίας μέσω της παρέμβασης των παρευρισκομένων. *Trauma, Violence & Abuse*, 13(1), 3-14. doi:10.1177/1524838011426015
- Milroy, J. J., Hanna, K., VandeLinde, T., Lee, D. S., Kaufman, K. L., Raj, A., Barker, K. M., Sitney, M., Lipman, A., Glace, A., & Kyler-Yano, J. (2022). Πρόληψη της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό: Μια κοινωνικο-οικολογική ανασκόπηση. *Journal of Interpersonal Violence*, 37(13-14), 08862605211067003. <https://doi.org/10.1177/08862605211067003>
- Mountjoy, M., Brackenridge, C., Arrington, M., Blauwet, C., Carska-Sheppard, A., Fasting, K., ... & Budgett, R. (2016). Δήλωση συναίνεσης της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής: Παρενόχληση και κακοποίηση (μη τυχαία βία) στον αθλητισμό. *British Journal of Sports Medicine*, 50(17), 1019-1029.
- Moynihan, M. M., Banyard, V.L., Cares, A.C., Potter, S.J., Williams, L.M., & Stapleton, J.G. (2015). Ενθαρρυντικές απαντήσεις στην πρόληψη της σεξουαλικής και σχετικής βίας: Ποια αποτελέσματα του προγράμματος παραμένουν 1 έτος αργότερα;. *Journal of Interpersonal Violence*, 30(1), 110-132. doi:10.1177/0886260514532719
- Murphy, W. F. (2019). Διερεύνηση της συχνότητας σεξουαλικών επιθέσεων στην προπόνηση πολεμικών τεχνών με τη χρήση αναφορών στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. *Digital Investigation*, 30, 90-93. <https://doi.org/10.1016/j.diin.2019.07.001>
- Ohlert, J., Seidler, C., Rau, T., Rulofs, B., & Allroggen, M. (2018). Σεξουαλική βία στον οργανωμένο αθλητισμό στη Γερμανία. *German J. Exerc. Sport Res.* 48, 59-68. doi: 10.
- Oja, P., Titze, S., Kokko, S., Kujala, U. M., Heinonen, A., Kelly, P., Koski, P. P., & Foster, C. (2015). Οφέλη για την υγεία από διαφορετικά αθλήματα για ενήλικες: Συστηματική ανασκόπηση μελετών παρατήρησης και παρέμβασης με μετα-ανάλυση. *British Journal of Sports Medicine*, 49(7), 434-440. <https://doi.org/10.1136/bjsports-2014-093885>.
- Parent, S., & Demers, G. (2011). Σεξουαλική κακοποίηση στον αθλητισμό: Ένα μοντέλο πρόληψης και προστασίας των αθλητών. *Child Abuse Review*, 20(2), 120-133.

- Parent, S., & Fortier, K. (2017). Επικράτηση της διαπροσωπικής βίας κατά των αθλητών στο πλαίσιο του αθλητισμού. *Current opinion in psychology*, 16, 165-169.
doi:10.1016/j.copsyc.2017.05.012
- Parent, S., & Vaillancourt-Morel, M. P. (2021). Μέγεθος και παράγοντες κινδύνου για τη διαπροσωπική βία που βιώνουν Καναδοί έφηβοι στο πλαίσιο του αθλητισμού. *Journal of sport and social issues*, 45(6), 528-544. doi: 10.1177/0193723520973571
- Roberts, V., Sojo, V., & Grant, F. (2020). Οργανωτικοί παράγοντες και μη τυχαία βία στον αθλητισμό: Μια συστηματική ανασκόπηση. *Sport Management Review*, 23(1), 8-27.
<https://doi.org/10.1016/j.smr.2019.03.001>
- Rulofs, B. (2015). Προστασία των παιδιών στον γερμανικό αθλητισμό. Διασφάλιση, παιδική προστασία και κακοποίηση στον αθλητισμό. *Διεθνείς προοπτικές στην έρευνα, την πολιτική και την πρακτική*, 49-57.
- Sanderson, J., & Weathers, M. R. (2020). Snapchat και σεξουαλική κακοποίηση παιδιών στον αθλητισμό: Προστασία των παιδιών-αθλητών στην εποχή των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. *Sport Management Review*, 23(1), 81-94.
<https://doi.org/10.1016/j.smr.2019.04.006>
- Stirling, A. E. (2009). Ορισμός και συστατικά στοιχεία της κακομεταχείρισης στον αθλητισμό: Καθιέρωση εννοιολογικού πλαισίου για τους επαγγελματίες ερευνητές. *British journal of sports medicine*, 43(14), 1091-1099.
- Spraaij, R., & Schailée, H. (2019). Μη εγκεκριμένη επιθετικότητα και βία στον ερασιτεχνικό αθλητισμό: Μια διεπιστημονική σύνθεση. *Aggression and violent behavior*, 44, 36-46.
doi:10.1016/j.avb.2018.11.007
- Tredinnick, L. & McMahon, S. (2021). Η επιρροή των προπονητών των κολεγίων στην εμπλοκή των φοιτητών-αθλητών στην πρόληψη της σεξουαλικής βίας: προώθηση της ετοιμότητας για βοήθεια και της ευαισθητοποίησης σχετικά με τους πόρους της πανεπιστημιούπολης. *Sport in Society*, 24(2), 206-221. DOI:10.1080/17430437.2019.1624723

- Verhelle, H., Vertommen, T., & Peters, G.J.Y. (2022). Πρόληψη της σεξουαλικής βίας στον αθλητισμό: Determinants of positive coach-bystander behavior. *Frontiers in psychology*, 13, 862220.
- Vertommen, T., Schipper-van Veldhoven, N., Wouters, K., Kampen, J. K., Brackenridge, C. H., Rhind, D. J. A., et al. (2016). Διαπροσωπική βία κατά των παιδιών στον αθλητισμό στις Κάτω Χώρες και το Βέλγιο. *Child Abuse Neglect* 51, 223-236. doi:10.1016/j.chiabu.2015.10.006
- Wagner, I., & Rulofs, B. (2023). Πρόληψη της σεξουαλικής βίας στα αθλητικά οικοτροφεία: μια έρευνα από τη Γερμανία. *German Journal of Exercise and Sport Research*, 53(4), 401-409.

ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΈΚΘΕΣΗ

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΛΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΗΣ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗΣ ΒΙΑΣ ΣΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ

Ιανουάριος 2025

Δημοσιεύθηκε από την Κοινοπραξία Οργανισμών RISE

Συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση

ΑΠΟΠΟΙΗΣΗ ΕΥΘΥΝΗΣ

Με τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι απόψεις και οι γνώμες που διατυπώνονται εκφράζουν αποκλειστικά τις απόψεις των συντακτών και δεν αντιπροσωπεύουν κατ'ανάγκη τις απόψεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης και Πολιτισμού (ΕΑΕΑ). Η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο ΕΑΕΑ δεν μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνοι για τις εκφραζόμενες απόψεις